

นิตยสารภาพอภินิหารเดือน

จุดมตาบด

สิงหาคม 2017

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

**“จริยอยู่ที่แม่พระทรงได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ แต่แม่พระไม่ได้อยู่ห่างไกลจากเราเลย
แม่พระอยู่ใกล้ๆ เราเสมอ และคอยช่วยเราตลอดเวลา”**

ข้อคิดจากสมเด็จเจ้าพระสันตะปาปาฟรังซิส

พระประสงค์ของสมเด็จเจ้าพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2017 สิงหาคม

เพื่อบรรดาคริสตชนในยุคสมัยของเรา ขอให้ผลงานจากอัจฉริยภาพของพวกเขา
ช่วยให้เรากันพบความงดงามของสิ่งสร้าง

นักบุญเปาโลถูกจับที่ กรุงเยรูซาเล็ม

(กจ 21:27-40)

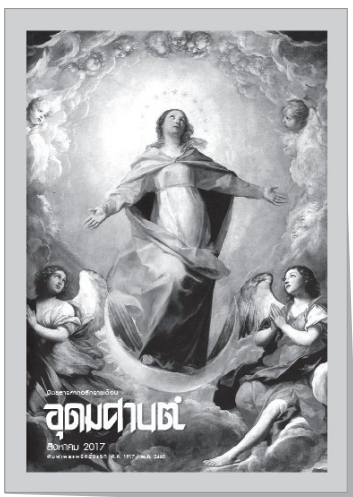
นักบุญเปาโลจบสิ้นการเดินทางแพร่ธรรมทุกครั้ง ด้วยการนำเงินบริจาคของคริสตังจากแคว้นต่างๆ ที่ท่านไปแพร่ธรรมทั้งของชาวยิวและชาวกรีกที่ได้กลับใจนั้น ท่านนำกลับมาถวายในพระวิหารกรุงเยรูซาเล็ม แสดงว่าท่านรักองค์พระผู้เป็นเจ้า ซื่อสัตย์ต่อธรรมเนียมปฏิบัติของโมเสส และมีได้เป็นปฏิปักษ์กับกฎหมายของชนชาติอิสราเอล

ครั้งนี้ก็เช่นกัน จบการเดินทางแพร่ธรรมครั้งที่สาม ท่านนำเงินไปถวายที่พระวิหารและอยู่ที่นั่นได้เพียงเจ็ดวัน ก็มีชาวยิวบางคนก่อความวุ่นวายตั้งข้อหาแก่ท่านว่า พวกคนต่างชาติ (มิใช่ชาวยิวที่เข้าสู่หนัด) เข้าไปในพระวิหาร เฉพาะผู้เข้าสู่หนัดเท่านั้นจึงมีสิทธิ์ แต่ในขณะนั้นนักบุญเปาโลเริ่มสอนคริสตังแล้วว่าการเข้าสู่หนัดไม่จำเป็นอีกแล้ว เพราะความรอดผ่านมาถึงเราด้วยความเชื่อในพระนามของพระเยซูเจ้าพระผู้ไถ่ มิใช่มาจากข้อกำหนดของธรรมเนียมปฏิบัติและการกลับมายังกรุงเยรูซาเล็มครั้งนี้ท่านได้นำชาวกรีกบางคนที่กลับใจมาด้วย

หนังสือกิจการอัครสาวกตอนนี้เล่าเพียงว่าท่านนำชาวกรีกมา แต่ได้นำเข้าไปในพระวิหารหรือไม่นั้นไม่ทราบ แต่ชาวยิวกลับตั้งข้อหาว่าท่านนำคนต่างชาติที่ไม่เข้าสู่หนัดมาทำให้พระวิหารมีมลทิน

เมื่อเกิดการจลาจลวุ่นวายทหารโรมันจึงเข้ามาดูแล และแยกตัวเปาโลออกไปจากฝูงชน ชาวยิวที่กำลังก่อความวุ่นวาย และที่สุดผู้บัญชาการกองพันทหารโรมันก็พบความจริงว่าท่านมิใช่ผู้ก่อการกบฏแต่เป็นชาวยิวที่มีการศึกษา จึงเปิดโอกาสให้เปาโลปราศรัยกับชาวยิวตามที่ท่านร้องขอ

ข้าแต่พระเจ้า... คำปราศรัยของนักบุญเปาโลตอนนี้ (กจ 22:1-29) เป็นการเล่าประวัติการกลับใจของท่านต่อหน้าชาวยิวและทหารโรมัน และเป็นที่มาของพันธกิจที่ท่านต้องแพร่ธรรมแก่ชนต่างชาติให้มารู้จักพระนามพระเจ้า ข้าพเจ้าทั้งหลายก็ได้รับการเรียกให้แพร่ธรรมแก่ผู้คนรอบข้าง ขอพระองค์ประทานความกล้าหาญ พละกำลัง และปรีชาญาณแก่ลูกในการรับใช้พระองค์เช่นนี้ด้วยเทอญ ❧

ปกหน้า

ขอร่วมบรรยายภาคชื่นชมยินดี สมโภชพระนางมารีย์
รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ เป็นวันสมโภช
สำคัญของพระศาสนจักรคาทอลิกในเดือนสิงหาคมนี้ โดย
เฉพาะพระศาสนจักรประเทศไทยที่ถวายประเทศไทย
แต่พระนางมารีย์เป็นพิเศษเพื่อพระนางจะได้อุปถัมภ์
ช่วยเหลือคุ้มครอง และปกป้องรักษาให้ก้าวหน้าในหนทางมุ่ง
สู่พระอาณาจักรสวรรค์ของพระเป็นเจ้าอย่างราบรื่น ร่วมกับ
พระบุตรของพระนางตลอดนิรันดร์

ปกหน้าใน

นักบุญแม็กซิมิเลียนโกเลเบ (1894-1941)
พระสงฆ์ฟรังซิสกัน ผู้เป็นมรณสักขีในคุกอาชวิธ
ประเทศโปแลนด์ เราอาจจะรู้จักท่านว่าได้สิ้นใจ
โดยขอรับโทษแทนเพื่อนนักโทษที่ยังมีภรรยา
และลูกๆ รอคอยอยู่ข้างนอกและมีความหวังว่า
เมื่อออกจากค่ายกักกันจะได้พบกันพร้อมหน้า
ในครอบครัว แต่น้อยคนอาจจะรู้ว่าท่านเป็น
ผู้ก่อตั้งคณะสงฆ์ผู้เป็นกองทัพแห่งการปฏิสนธิ

นิรมลของแม่พระ (The Militia Immaculata) ขบวนการอันมีชื่อเสียง
ในด้านความศรัทธาต่อแม่พระอย่างมากในประเทศโปแลนด์ เพื่อนำมนุษย์
ทุกคนเข้ามาหาพระหทัยศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้าผ่านทางพระแม่มาเรีย
แท้จริงขบวนการกองทัพแห่งการปฏิสนธินิรมลของแม่พระส่งผลมีอิทธิพล
อย่างใหญ่หลวงต่อความเชื่อศรัทธาของชาวโปแลนด์ นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2
พระสันตะปาปา และมาจนถึงเรื่องการเผยแผ่ความศรัทธาต่อพระเมตตา
(Divine Mercy) แก่ชาวโลก ก็มาจากพระสงฆ์ขบวนการกองทัพแห่งการ
ปฏิสนธินิรมลของแม่พระของท่านนี่เอง

วันสื่อบุคคลเรื่องสื่อบุคคล “4.0 แล้วไหม?”

ผมสังเกตตัวเองว่า พักหลังมักมีงานในแบบต้องเรียกว่าเป็นชุด มีคนเคยถามเหมือนกันว่า “เหนื่อยไหม” ใช่สิ ลืมไปเลยว่าเหนื่อยหรือเปล่า เพราะเมื่องาน แต่ละช่วงผ่านไป งานใหม่ก็ไหลเข้ามาให้ คิดใหม่ ให้เหนื่อยกันอีก นอกจากเราจะรู้เท่าทันสื่อ เท่าทันชีวิต เราควรจะรู้เท่าทันงานด้วย งานสื่อบุคคลเป็นงานที่ไม่ต้องหวังว่าเราจะทำเสร็จ มันไม่มีวันจบ

ช่วงต้นเดือน ตั้งแต่วันที่ 3-6 สิงหาคม ผมมีงานเกี่ยวกับความรับผิดชอบโดยตรงคือ วันสื่อบุคคลมวลชนสากล ปีนี้โชคดีที่ได้จัดอะไรครบตรงตามที่ใจวางไว้ตั้งแต่แรก คือ งานวันสื่อบุคคลมวลชนสากล เราแวะเวียนไปตามสังสรรค์ตามสถานที่ต่างๆ ไหนๆ ไปทั้งที อย่างน้อยก็ต้องมี 3 วัน เราก็อยากพบเด็กๆ เยาวชน ลักวัน พบคนที่ทำงานสื่อบุคคล และร่วมมีสัปดาห์กับพระคุณเจ้าที่อาสนวิหารในโอกาสวันสื่อบุคคลมวลชนสากล และถ้าทำอะไรต่อได้เช่นถ่ายรายการ หรือเสวนา เราก็อยากทำ ปีนี้สังสรรค์ตามสถานที่ต่างๆ ทำผืนทุกอย่างให้เป็นจริงได้

ช่วงวันที่ 6-9 สิงหาคม ผมอยู่ที่เชียงใหม่ เพื่อนๆ ศิษย์เก่าโรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ รุ่น 17 อยากสร้างความสุขให้คุณครู ด้วยการพาไปเที่ยว ในแบบงานศิลปะ พร้อมด้วยโปรแกรมอาหารสุดเท่ โปรแกรมที่ทันสมัยตรงกับธรรมชาติ โปรแกรมสถานที่ต่างๆ ที่เหมาะกับบรรดาครูบาอาจารย์อายุกันพอสมควร งานนี้ก็มีความประทับใจไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน

ช่วงวันที่ 10-12 สิงหาคม ผมอยู่สามพราน ประชุมกับบรรดาคณะทำงานในสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย และร่วมงานบวชสังฆานุกร วันที่ 13 ภาคเข้าไปร่วมงานวันแม่ที่วัดบ้านเกิด และภาคบ่ายปิดตัวหนังสือที่วัดแม่พระฟาติมา ดินแดง จนวันนี้ได้นั่งสงบๆ ทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้น และนำความทรงจำดีๆ มาทักทายท่านผู้อ่าน

ในงานวันสื่อบุคคลมวลชนสากล ผมเห็นคนๆ หนึ่งหยิบโทรศัพท์มือถือถือ มาบันทึกภาพตลอด ทั้งในมิสซาและการเสวนา ในช่วงท้ายของการเสวนาผมเลยถามเขาว่า “มีคำถามอะไรไหมครับ เพราะเห็นเหมือนว่าสนใจเรื่องพวกนี้” คำถามเขาโดนใจ “ประเทศไทย 4.0 สื่อคาทอลิกจะยังไหม” และบรรทัดต่อไปคือคำตอบของผม คำตอบจะไม่เหมือนที่ตอบบนเวที ณ ขณะนั้น แต่ความรู้สึกนึกคิดเหมือนเดิม

“ถ้าวันนี้ 4.0 แสดงว่าก่อนหน้านี้ก็ต้อง 3.0 และแสดงว่า ต่อจากนี้ก็ต้อง 5.0 และมันก็จะต้องไปต่อเรื่อยๆ อีก ถ้าเราต้องมาถามว่า 4.0 จะทำอะไร มันเป็นคำถามที่ไม่จบ แต่สิ่งที่เราควรทำคือ รับรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นบนโลกใบนี้ และใช้มันให้เกิดประโยชน์ ทำไมต้องรับรู้เพราะในความก้าวหน้ามีผู้คนที่เราต้องอภิบาลอยู่ในนั้น ส่วนจะต้องทำอะไรบ้างก็ทำทุกอย่างนั่นแหละครับ แต่อย่าไปบ้ากับมัน เพราะวันหนึ่งมันก็ต้องเปลี่ยนไป เช่น วันหนึ่งมีเฟซบุ๊ก เราก็รู้ว่า วันหนึ่งเฟซบุ๊กไปจากแคคคิลด์ กตอย่างอื่นได้อีก วันหนึ่งเฟซบุ๊กไปต่อที่แฟนเพจ วันนี้ไปเฟซบุ๊กไลฟ์ แล้วไง? เราต้องใช้สิ่งเหล่านี้แบบรู้ตัว เรียนรู้แบบเข้าใจธรรมชาติของมัน โลกไม่ได้เพ่งหมุ่นในวันที่มี 4.0 นี้ มันหมุ่นมาต่อนานแล้ว เรื่องบางเรื่องเป็นเพียงการสร้างวาทกรรม ของจริงคือ “คุณทำอะไรหรือยังต่างหาก”

บางทีผมก็ชอบมานั่งทบทวนสิ่งที่ผมพูดนะ “คุณทำอะไรหรือยังต่างหาก?”

บรรณาธิการบริหาร

6

วันที่ 6 สิงหาคม

วันส้อมวลชนสากล
วันชมมณฑลอุบลราชธานี
เป็นเจ้าภาพ

12

วันที่ 12 สิงหาคม

วันเฉลิมพระชนมพรรษา
สมเด็จพระบรมราชินีนาถ
ในรัชกาลที่ 9

12

วันที่ 12 สิงหาคม

สามเณราลัยแสงธรรม
ขอเชิญร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ
สมโภชพระนางมารีย์รับเกียรติ
เข้าสู่สวรรค์ฯ พร้อม
พิธีบวชสังฆานุกร พิธีแต่งตั้ง
ผู้ช่วยพิธีกรรมและพิธีแต่งตั้ง
ผู้อ่านพระคัมภีร์
เวลา 10.00 น. พระสังฆราช
ยอแซฟ พิบูลย์ วิสิฐนันทชัย
เป็นประธาน ที่อาคารมารดา
พระผู้ไถ่ สามเณราลัยแสงธรรม
อ.สามพราน จ.นครปฐม

10

วันที่ 10 สิงหาคม

ฉลองนักบุญลอเรนซ์
ศาสนนามพระสังฆราช
เทียนชัย สมานจิต

12

วันที่ 12 สิงหาคม

วัดดวงหทัยนิรมล
ของแม่พระ ปากลัด
จ.สมุทรปราการ ฉลอง
ครบ 60 ปี เวลา 10.00 น.
พระสังฆราชฟรังซิส
เซเวียร์ วีระ อาภรณ์รัตน์
เป็นประธาน

13

วันที่ 13 สิงหาคม

คณะซิสเตอร์กลาริส กาปูชิน
สามพราน ร่วมขอบพระคุณ
พระเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ
โอกาสสมโภชนักบุญคลารา
ผู้สถาปนาคณะ และ
การปฏิญาณตนตลอดชีพของ
ซิสเตอร์มาเรีย โรซา มิสติกกา
(จันทร์ธิดา ควคาอุทิศ) โดย
พระคาร์ดินัลฟรังซิสเซเวียร์
เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช
เป็นประธาน เวลา 10.00 น.
ที่วัดน้อยอารามกลาริส
กาปูชิน อ.สามพราน
จ.นครปฐม

15

วันที่ 15 สิงหาคม

สมโภชพระนางมารีย์
รับเกียรติเข้าสู่สวรรค์ทั้งกาย
และวิญญาณ

20-23

วันที่ 20-23 สิงหาคม

สัมมนาสภาการศึกษาคาทอลิก
แห่งประเทศไทย ที่โรงแรมเอเชีย
พญา จ.ชลบุรี

25

วันที่ 25 สิงหาคม

ฉลองนักบุญหลุยส์
ศาสนนามพระอัครสังฆราช
จำเนียร สันติสุขนิรันดร์

27

วันที่ 27 สิงหาคม

วัดเซนต์หลุยส์ กรุงเทพมหานคร
ฉลองครบ 60 ปี เวลา 10.00 น.
พระคาร์ดินัลฟรังซิสเซเวียร์
เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช
เป็นประธาน

อุดมสารณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานสื่อนมวชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีดารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระสังฆราชกิตติคุณยอร์ช ยอด พิมพิสาร
ภราดาหลุยส์ ซาแนล
อ.ชัยณรงค์ มนเฑียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรรค์ กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมสารณ์ นิตยสารรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีเลขสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

lwan

บริษัท วิ.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Contents

สฤป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
- 9 สาส์นของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
วันสื่อนมวชนสากล ครั้งที่ 51

ชีวิตคริสตชน

- 33 ข้างธรรมาสน์
- 34 ระหว่างเดือน
- 36 วันละก้าวกับพระเยซู
- 40 บ้านที่กรรมทูต
- 43 บทความเตือนใจตนเอง
หอคอยลอนดอน
- 46 สื่อศึกษา
- 48 บัญญัติศัพท์
- 49 ท่วงทำนองแห่งรัก
- 50 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 52 พระพรที่ล้ำค่า 'วันเวลา'
- 54 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
ได้ตามใจเถิด
- 65 เยาวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 71 ชวนน้องคุย
- 74 ผ่อนคลายสไตล์ที่อ้อย
- 76 มุมเด็กศิลป์
- 81 เกมสโมสร
- 83 เงินหนึ่งตะลันต์

กวี-ศิลปิน

- 77 พงศ์ ประมวล
- 86 จดหมายจากผู้อ่าน
- 88 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

สารสินของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

วันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 51

“อย่างกลัวเลย เพราะเราอยู่กับท่าน” (อิสยาห์ 43:5)

การใช้สื่อแห่งความหวังและความไว้วางใจในยุคของเรา

พระสังฆราชกิตติคุณยอร์ช ยอด พิมพิสาร, C.Ss.R. ถอดความ

วิธีการเข้าถึงสื่อ ต้องขอบคุณความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ทำให้ผู้คนเป็นจำนวนมากสามารถได้มีส่วนรับรู้ข่าวสารในทันทีทันใด และนำไปเผยแพร่ออกไปอย่างกว้างขวาง ชาวนั้นอาจมีทั้งดีและไม่ดี จริงหรือเท็จบ้าง คริสตชนรุ่นแรกเปรียบเทียบกับจิตใจของเราเป็นคล้ายกับหินที่ถูกบดให้ละเอียด มันขึ้นอยู่กับเจ้าของโรงโม่ว่าเขาจะบดให้เป็นข้าวสาลีที่ดี หรือจะเป็นวัชพืชที่ไร้ประโยชน์ จิตใจของเราทำงานอยู่ตลอดเวลา แต่มันขึ้นอยู่กับเราว่าจะบ่อนอะไรเข้าไป (ดู SAINT JOHN CASSIAN, Epistle to Leontius)

ข้าพเจ้าปรารถนาจะเผยแพร่สารนี้แก่ทุกคน ไม่ว่าในการทำงานนี้หรือการติดต่อบุคคลเปรียบเสมือนโรงสี ตัดสินข่าวที่ได้มาด้วยจุดมุ่งหมายที่จะมอบสิ่งที่ดีงามที่สุดแก่ผู้ที่เข้าติดต่อ ข้าพเจ้าปรารถนาจะให้กำลังใจแก่บรรดาผู้ที่สื่อสารสิ่งที่เป็นประโยชน์ การกระทำนี้แก่ผู้ที่สื่อสาร ข้าพเจ้าปรารถนาจะให้กำลังใจแก่ทุกคนที่ต้องการเผยแพร่สิ่งที่มีประโยชน์ และพยายามขจัดสิ่งที่ทำลายผู้อื่น และส่งเสริมวัฒนธรรม การต่อสู้กันและช่วยให้เราทุกคนมองดูโลกรอบตัว

เราด้วยความจริงใจและด้วยความไว้วางใจ

ข้าพเจ้าแน่ใจว่า เราต้องขจัดวงจรอุบาทว์แห่งความหวงเหวและขจัดความหวาดกลัวที่เกิดขึ้นจากการให้ความสำคัญกับการกระจาย “ข่าวที่ไม่ดี” (เช่น สงคราม การก่อการร้าย เรื่องอื้อฉาวและความผิดพลาดของมนุษย์จำนวนมากมาย) ที่กล่าวมานี้ไม่ได้กล่าวถึงการสื่อสารที่ไม่ถูกต้องที่ไม่สนใจความเสียหายของมนุษย์ และมันไม่ใช่เกี่ยวกับการปิดหูปิดตาต่อความผิดพลาด ข้าพเจ้าตั้งใจจะเสนอให้ร่วมมือกันทำงาน การเติบโตของความไม่พอใจและการยอมรับ ซึ่งบางครั้งอาจจะก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ความหวาดกลัว หรือความคิดที่ว่าความชั่วย่อมไม่มีขอบเขต นอกจากนั้นในอาชีพสื่อมวลชนซึ่งคิดว่าข่าวดีขายไม่ออก และความเจ็บปวดของมนุษย์ สิ่งที่เราคิดว่าความชั่วอาจจะเปลี่ยนเป็นการให้ความสนุก เราต้องระมัดระวังความคิดที่ว่า มโนธรรมของเราอาจจะมืดมิด และเข้าสู่การมองโลกในแง่ร้าย

ดังนั้น ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะมีส่วนร่วมในการแสวงหา การเปิดใจและการสื่อสารที่ไม่พยายามเห็นดีเห็นชอบกับความชั่ว และแทนที่

ด้วยการสนใจอยู่กับการแก้ไข และช่วยให้มี
แรงบันดาลใจในเชิงบวก และมีความรับผิดชอบ
ในส่วนของผู้ที่ได้รับสภาน์ ข้าพเจ้าขอขอบคุณ
ให้เสนอแก่ประชาชนได้สัมผัสกับข่าวที่เป็น
“ข่าวดี”

ข่าวดี ชีวิตมิใช่เป็นแต่เพียงเรื่องที่เกิดขึ้น
แต่เป็นประวัติศาสตร์ที่รอคอยผู้ที่จะนำไปใช้
โดยผ่านทาง การตรวจตราที่สามารถเลือกสิ่ง
ที่เกิดขึ้นที่มีประโยชน์ในตัวของมันเอง ความจริง
ไม่มีความหมายที่ชัดเจน มันขึ้นอยู่กับวิธีที่ใช้
มองดูทุกอย่างด้วยกล้องขยายที่เราใช้มองดู
หากเราเปลี่ยนกล้องขยายนั้น ความจริงนั้น
เป็นสิ่งที่แปลก หากเป็นเช่นนี้เราจะเริ่ม “อ่าน”
ความจริงโดยใช้กล้องขยายที่เหมาะสม

สำหรับเราคริสตชน กล้องขยายนั้นให้
แต่ข่าวดี โดยเริ่มจากข่าวดีที่ยิ่งใหญ่ “การเริ่มต้น
ข่าวดีเรื่องพระเยซูเจ้าเป็นพระคริสต์ พระบุตร
ของพระเจ้า” (มาระโก 1:1) อาศัยคำพูดนี้

นักบุญมาระโกเปิดพระวรสารของท่าน มิใช่
เพียงเล่าถึงแต่ “ข่าวดี” เกี่ยวกับพระเยซูเจ้า
แต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับข่าวดี คือพระเยซูเจ้า
พระองค์เอง การอ่านพระวรสารตามคำบอกเล่า
ของนักบุญมาระโก เราได้เรียนรู้ถึงหัวข้อที่ตรง
ต่อบทความที่เขียน แต่เหนือสิ่งอื่นใด ข้อความนี้
คือพระเยซูเจ้าพระองค์เอง

ข่าวดีนี้พระเยซูเจ้าพระองค์เองเป็นข่าวดี
มิใช่มันไม่มีอะไรเกี่ยวกับความทุกข์ยาก แต่
เพราะเหตุว่าความเจ็บปวดในตัวของมันเองกลาย
เป็นส่วนหนึ่งของรูปภาพนี้ เรามองดูว่ามันเป็น
ส่วนที่สำคัญของพระเยซูเจ้า กล่าวคือ เหตุที่ว่า
พระบิดาเจ้าเป็นของมวลมนุษย์ ในพระคริสตเจ้า
พระเป็นเจ้าทรงแสดงถึงความเป็นหนึ่งเดียวกัน
กับสถานภาพของมนุษย์ พระองค์ตรัสกับเราว่า
เรามีได้อยู่เพียงคนเดียว แต่เรามีพระบิดา
ผู้สนพระทัยในบรรดาसानุศิษย์ของพระองค์
“อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับท่าน” (อิสยาห์ 43:5)

นี่คือพระวาจาที่ให้เราได้รับความสบายใจ เป็นพระวาจาของพระเจ้าซึ่งมาจากประวัติศาสตร์ของประชากรของพระองค์ ในองค์พระบุตรของพระองค์เราจะได้ยินคำสัญญาที่ว่า “เราอยู่กับพวกท่าน” ซึ่งหมายถึงความอ่อนแอทั้งหมดของพวกเรา แม้กระทั่งการสิ้นใจของพวกเราในองค์พระบุตร แม้ความมืดและความตายจะเป็นจุดเผชิญกับความสว่างและชีวิต เราไว้วางใจความหวังที่ทุกคนเข้าถึง เป็นถนนที่มีชีวิต พบกับความขมขื่นแห่งความผิดหวัง “ความหวังนี้ไม่ทำให้เราผิดหวังเพราะพระเจ้าซึ่งพระเจ้าประทานให้เรา ทรงหลังความรักของพระเจ้าลงในดวงใจของเรา” (โรม 5:5) แล้วทำให้มีชีวิตใหม่เกิดขึ้นเหมือนกับต้นไม้ที่เติบโตขึ้นหลังจากเมล็ดร่วงหล่นลงมา หากเรามองในแง่นี้ สิ่งน่ากลัวทั้งหลายที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ของโลก เป็นจุดเริ่มต้นของข่าวดี เช่นเดียวกันกับความรักที่มีหนทางช่วยให้เรายกจิตใจที่นาสงสาร มีหน้าที่ตั้งมั่น มีแผนที่จะพร้อมจะเริ่มต้นใหม่

ความไว้วางใจในเมล็ดแห่งพระอาณาจักร

เพื่อเริ่มต้นพระวรสารให้แก่สาวกของพระองค์ และให้ฝูงชนได้สัมผัสกับพระวรสารและให้มองดูโดยใช้ “กล้องขยาย” ที่จำเป็นเพื่อจะได้มองเห็นและโอบกอดความรักที่ตายและกลับคืน พระชนมชีพ พระเยซูเจ้าทรงใช้หนทางเปรียบเทียบหลายครั้งพระองค์ทรงเปรียบพระอาณาจักรของพระเจ้าเป็นเมล็ดพืชที่สัมผัสกับชีวิต โดยเฉพาะเมื่อตกอยู่ในแผ่นดิน (มาระโก 4:1-34) การใช้รูปภาพและคำเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นถึงพลังเงียบแห่งพระอาณาจักร มิได้ทำให้หมดความสำคัญหรือแรงดว่น แต่มันเป็นวิธีให้มีไว้เพื่อผู้รับฟังได้เป็นอิสระในการยอมรับและนำพลังนี้ไปปฏิบัติ นอกจากนั้นยังเป็นหนทางที่ถูกต้องในอันที่จะกล่าวถึงเกียรติยศอันยิ่งใหญ่

แห่งรหัสธรรมปัสกา รูปภาพไม่ใช่เป็นแต่เพียงความคิดที่จะแบ่งปัน คำเปรียบเทียบของชีวิตใหม่ในพระคริสตเจ้าในชีวิตนั้นความยากลำบากและกางเขนมิใช่เป็นอุปสรรค แต่บันไดให้เกิดความรอดของพระเจ้า ความอ่อนแอยิ่งพิสุจน์ให้เห็นว่ามีพลังมากกว่าพลังของมนุษย์ และความผิดพลาดเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ทุกสิ่งสำเร็จไปในความรัก นี่คือนิรันดร์ในพระอาณาจักรของพระเจ้าที่ครบครันและลึกซึ้ง “พระอาณาจักรของพระเจ้ายังเปรียบเสมือนคนที่นำเมล็ดพืชไปหว่านในดิน เขาจะหลับหรือตื่น กลางคืนหรือกลางวัน เมล็ดนั้นก็จะงอกขึ้นและเติบโต เป็นเช่นนั้นได้อย่างไรเขาไม่รู้” (มาระโก 4:26-27)

พระอาณาจักรของพระเจ้าอยู่ในท่ามกลางเราแล้ว ในรูปแบบของเมล็ดพืชที่เราอาจจะมองข้ามไป แต่เมล็ดพืชเหล่านี้แผ่รากสำหรับผู้ที่พระเจ้าได้ทรงประทานก็จะมองเห็นการออกผลผลิต มันจะไม่ปล่อยให้ผู้ใดมาขโมยเอา ความชื่นชมยินดีแห่งพระอาณาจักรโดยผ่านทางต้นไม้ที่งอกขึ้น

เรื่องที่เกี่ยวข้องกับพระเจ้า ความหวังของเราซึ่งมีรากฐานในข่าวดี ซึ่งพระเยซูเจ้าพระองค์เองเชิญให้เราเปิดตาเพื่อมองดูองค์พระผู้เป็นเจ้าในพิธีกรรมวันสมโภชพระเยซูเจ้าเสด็จสู่สวรรค์ แม้ว่าพระเจ้าดูเหมือนจะห่างไกลมากกว่าเดิมแต่ความหวังขยายตัวมากขึ้นในพระคริสตเจ้า ผู้ทรงนำเอาร่างกายของมนุษย์ไปสู่สวรรค์ บัดนี้มนุษย์ทั้งชายและหญิงเข้าสู่สวรรค์ “เดชะพระโลหิตของพระเยซูเจ้า โดยทางใหม่ที่ทำให้ชีวิตซึ่งพระองค์ทรงเปิดไว้ให้เราผ่านทะลุผ่านเข้าไป ม่านนี้คือพระวรกายของพระองค์” (ฮีบรู 10:19-20) “เดชะพระอานุภาพของพระเจ้า” เราสามารถเป็น “ประจักษ์พยาน” และเผยแผ่พระมนุษย์ใหม่และได้รับการไถ่บาป “จนถึง

สูญปลายแผ่นดิน” (กิจการ 1:7-8)

ความไว้วางใจในเมสสิดาพืชแห่งพระอาณาจักรของพระเจ้า และในอัศจรรย์ของการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า ควรจะเปลี่ยนแปลงวิธีที่เราเสนอ ความไว้วางใจช่วยให้เราดำเนินกิจการของเราต่อไปในหนทางต่างๆ ที่ใช้กันในการเผยแพร่ด้วยความมั่นใจว่า เราสามารถมองเห็นและเน้นข่าวดีในเรื่องราวและในหน้าตาของมนุษย์แต่ละคน

ผู้ที่มอบตัวเราเองภายใต้การแนะนำของพระจิตเจ้ามาสำนึกว่าพระองค์เองทรงประทับอยู่และทรงประกอบกิจการในทุกวินาทีของชีวิตเรา และในประวัติศาสตร์ของเรา ทำให้ประวัติศาสตร์แห่งการกอบกู้ได้เป็นที่รู้จักต่อไป ความหวังเป็นเสมือนเส้นด้ายที่ประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์ และ

ผู้ที่ทำงานนี้มิใช่ใครอื่นนอกจากพระจิตเจ้า ผู้ทรงบรรเทาใจเรา ความไว้วางใจเป็นฤทธิ์กุศลที่ถ่อมตน เพราะมันซ่อนอยู่ในส่วนลึกของชีวิตเรา แต่ก็เหมือนเชื้อเพลิงที่ใช้ เราหล่อเลี้ยงด้วยการอ่านพระวรสารใหม่ที่พิมพ์ในรูปแบบต่างๆ ในชีวิตของนักบุญซึ่งเป็นภาพสะท้อนถึงความรักของพระเจ้าในโลกนี้ ในวันนี้พระจิตเจ้าก็ยังคงเพราะความปรารถนาพระอาณาจักรของพระเจ้า เราต้องขอบคุณผู้ที่ได้รับการดูแลจากข่าวดีในท่ามกลางสิ่งต่างๆ ในยุคสมัยของเรา แสดงตัวท่ามกลางความมีดমনของโลกนี้ ฉายแสงและเปิดทางใหม่แห่งความไว้วางใจ

ให้ไว้ ณ สำนักวาติกัน
วันที่ 24 มกราคม ค.ศ. 2017
สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

สารสนองพระสัจราชโยเซฟ ประธาน ศรีดารุณศีล โอกาสวันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 51

“อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับท่าน” (อสย 43:5)

การใช้สื่อแห่งความหวัง และความไว้วางใจในยุคของเรา

ในยุคที่ดูเหมือนว่า พื้นที่ทางโลกถูกทำให้แคบลง ด้วยมือของมนุษย์ ผ่านทางความสามารถในการติดต่อสื่อสาร พร้อมกับการสร้างเครือข่ายสังคมที่กว้างใหญ่ ไม่มีที่สิ้นสุด สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส นอกจากที่พระองค์ท่านได้แสดงออกถึงความรู้คุณต่อความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ที่มีส่วนช่วยให้ผู้คนจำนวนมากสามารถรับรู้ข่าวสารได้อย่างทันทีทันใด สามารถส่งต่อเผยแพร่ออกไปได้อย่างกว้างขวาง พระองค์ยังแสดงออกถึงความห่วงใย เพราะในเวลานั้น มีทั้งที่ดีและไม่ดี จริงและไม่จริง พร้อมกับเชิญชวนให้เราเป็นชาวดี แก่กันและกัน

ในการเป็น “ศิษย์พระคริสต์ ที่เจริญชีวิตประกาศข่าวดีใหม่” ท่ามกลางโลกที่เต็มไปด้วยข้อมูลข่าวสาร เราจำเป็นต้องยอมรับความจริงว่า ชาวามีทั้งดี ไม่ดี จริงและเท็จ สิ่งที่น่าสนใจคือ บางสิ่งมันจริง แต่ไม่ดี เมื่อจำเป็นต้องนำเสนอ สื่อมวลชนจึงต้องพยายามอย่างยิ่งในการอุทิศตนค้นหาวิธีที่จะนำเสนอ โดยคำนึงถึงความดีส่วนรวม เพื่อช่วยให้เรามีเครื่องมือที่จะใช้มอง ค้นหาข่าวดี พอจึงขอแนะนำให้ใช้ “พระคัมภีร์” ที่มีวาจาของพระเจ้าเป็นดังกล้องขยาย หากเราเผชิญหน้ากับเหตุการณ์ต่างๆ ด้วยสายตาที่มองจากกล้องขยายผ่านเลนส์แห่งพระคัมภีร์ ก็ไม่มีสิ่งใดที่จะต้องกลัวอีกต่อไป เพราะพระเจ้าอยู่กับเรา (เทียบ อสย 43:5) พอเชื่อมั่นว่า หากเราแต่ละคนพยายามที่จะเป็น และถ่ายทอดข่าวดีแก่กันและกัน ในบ้าน ที่ทำงาน หมู่คณะ ชุมชนที่เราเจริญชีวิตอยู่ ที่นั่นอาณาจักรของพระเจ้าได้เกิดขึ้นแล้ว และจะค่อยๆ ขยายเติบโตขึ้น

ดังที่ท่านนักบุญมารโก ได้บันทึกในพระวรสารของท่านว่า “พระอาณาจักรของพระเจ้า ยังเปรียบเหมือนคนที่ไม่เมล็ดพืชไปหว่านในดิน เขาจะหลับหรือตื่น กลางคืนหรือกลางวัน เมล็ดนั้นก็จะงอกขึ้นและเติบโต เป็นเช่นนั้น อะไรเขาไม่รู้” (มก 4:26-27)

เราชาวไทย มีแบบอย่างที่ยิ่งใหญ่ขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ที่เป็นประจักษ์พยานของเรา พ่อผู้ตรากตรำ ทำเพื่อลูก ประวัติศาสตร์ที่ยาวนานในการครองราชย์กว่ากษัตริย์องค์ใดในโลก ไม่ว่าจะเสด็จไปที่ใด พระองค์ทรงเป็น “ชาวดี” เป็นความชื่นชมยินดีของพลนิกรชาวไทยทุกคน รวมทั้งชาวต่างชาติจำนวนมากนับไม่ถ้วน ที่เป็นเช่นนั้นปฏิเสธไม่ได้เลยว่า เป็นเพราะชีวิตที่เป็นประจักษ์พยานของพระองค์ท่านในการทำ “ความดี” เพื่อทุกๆ คน จึงควรที่เราคนไทย ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะสื่อมวลชน และคริสตชนทุกคน นอกจากที่จะถ่ายทอดข่าวดีแล้ว จำเป็นที่จะต้อง “เป็น” ชาวดี นำความชื่นชมยินดีไปสู่ใครก็ตามที่เราได้ติดต่อสื่อสารด้วย

โอกาสวันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 51 นี้ พอในฐานะผู้รับผิดชอบ สื่อมวลชนคาทอลิกในพระศาสนจักรไทย ผ่านทางการดำเนินงานของคณะกรรมการสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย อยากเชิญชวนพวกเรา ให้แสดงออกถึงความรู้คุณ ขอบคุณบรรดาผู้ที่ยืนหยัดเสียสละ อุทิศตน เพื่อเป็นกระบอกเสียงแห่งข่าวดี ท่ามกลางข่าวลวง ข่าวร้ายต่างๆ ให้เราส่งเสริมพวกเขาตามกำลังความสามารถ ร่วมใจกันภาวนาเพื่อให้พวกเขาสามารถทำหน้าที่ของตน ในการถ่ายทอดความดีที่เป็นจริง บนพื้นฐานของคุณธรรม จริยธรรม ดังที่ กฎีกาสัมมนาใหญ่ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย ค.ศ. 2015 ข้อ 39 ต้องการให้สื่อสารมวลชน “เป็นเครื่องมือเพื่อรับใช้การประกาศข่าวดี”

พระสังฆราชโยเซฟ ประธาน ศรีดารุณศีล
ประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
และประมุขสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี

สื่อกับชีวิตประจำวัน

การเสวนายังเป็นสิ่งที่ทำให้เปิดมุมมองของความคิด ทั้งผู้ร่วมเสวนาพูดคุยและผู้สั้ดบรับฟัง วันนี้เราไปกันที่อุบลราชธานี ฟังหลักคิดเกี่ยวกับสื่อ ทั้งในมุ่ศาสนา ในมุ่ณักวิชาการ หรือชาวบ้านที่มีหน้าที่รับผิดชอบมากมาย ทุกเข้าที่ได้รับข้อความ “สวัสดีวันนั้นวันนี้...” มันดี หรือไม่ดี ใครใช้สื่อมากกว่ากัน ตกลงเยาวชนหรือคนแก่คนเฒ่า เปิดประตูความคิดกัน และฟังว่าเขาคิดอย่างไรเพื่อจะสรุปว่าเราละ..คิดอย่างไร

เสวนาหัวข้อ “สื่อกับชีวิตประจำวัน” โดยคุณพ่อปัททวี วงศ์ศรีแก้ว ผู้ช่วยเจ้าอาวาสอาสนวิหารแม่พระนิรมล อุบลราชธานี ผศ.ดร.

สรรพสิริ ส่งสุขจุโรจน์ (ดร. เพ็ง) ประธานชมรมครู อาจารย์ และผู้บริหารสถานศึกษาคาทอลิก สังฆมณฑลอุบลราชธานี และคุณธนาวริทธิ์ ธิณกุลยรัตนิน รองประธานสภาอภิบาล สังฆมณฑลอุบลราชธานี ดำเนินการเสวนาโดยคุณพ่ออนุชา ไชยเดช ผู้อำนวยการ สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย วันที่ 6 สิงหาคม 2017 ที่ห้องประชุมอาสนวิหารแม่พระนิรมล อุบลราชธานี

ชีวิตประจำวันใช้สื่ออย่างไรบ้าง?

ผศ.ดร.สรรพสิริ ปกดิต้นทกโม่่งเข้าได้ยินเสียงกริ่ง กลุ่มไลน์ส่งเข้ามา สวัสดีวันจันทร์ ขอให้มีความสุข แล้วก็วันอังคาร วันพุธ วันพฤหัสบดี

มาทุกวัน สุขสันต์ ส่งดอกไม้ กลุ่มไลน์ครูอาจารย์ด้วยกัน ทำให้เห็นว่า สื่อนั้นเข้ามาในชีวิตพวกเราอย่างที่เราไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้

สมัยก่อนนั้น คุณย่า คุณยาย คุณป้า อาจจะมีมองว่ามันเป็นเรื่องไกลตัวมาก เอามือถือขึ้นมาจับ แคกดโทรออก รับสายได้ ถือว่าสุดยอดแล้ว แต่ตอนนี้มีพัฒนาการเกี่ยวกับการใช้สื่อเต็มไปหมด ถ้าเชิงสร้างสรรค์ และทำให้เกิดความผูกพันกัน บางทีไม่เห็นกัน ก็ใช้สื่อทางไลน์ ทางเฟซบุ๊ก ทางอินสตาแกรม ฯลฯ

ทุกวันผมจะได้รับข้อมูลในเรื่องของการทำงานที่ดี ในเรื่องกลุ่มไลน์ของทางชมรมครูคาทอลิกที่ดี จะได้เห็นเรื่องต่างๆ ที่มีการแชร์กันในกลุ่ม และเราก็มาตกผลึกว่า บางทีสมาชิกที่อยู่ในกลุ่มไม่ได้ผ่านการกลั่นกรองข้อมูลก่อนที่จะแชร์ต่อไป รับมาอย่างไรก็คัดลอก ส่งต่ออย่างนั้น

ทันที ผมในฐานะนักวิชาการต้องไตร่ตรอง ต้องบอกเด็กนักเรียน นักศึกษาว่า เราต้องรู้จักไตร่ตรองด้วย

ข้อมูลที่ส่งต่อกัน บางทีมาจากทัศนคติที่ไม่ชอบคนๆ หนึ่งแล้วก็ส่งต่อกันไป อาจารย์มองตรงนี้อย่างไร หรือมีคำแนะนำอย่างไร?

ผศ.ดร.สรรพสิริ ต้องตั้งสติก่อน หลังจากที่เรารับข้อมูลมาแล้วนั้น เราต้องมาประเมินจริงๆ ว่า แหล่งข้อมูลที่เข้ามาในกลุ่มเฟซบุ๊กหรือไลน์ ก็แล้วแต่ จะมีทัศนคติสูงมาก โดยเฉพาะบางครั้งที่แชร์ขึ้นมาขึ้นนั้น ความคิดเห็นด้านล่างจะตามมาเยอะมาก ซึ่งผมมองว่า โลกของเรามีพื้นที่ในการสะท้อนตัวตนมากขึ้น ความอดทนของคนรู้สึกจะน้อยลง เมื่อมีพื้นที่ในการ

เสนอความคิด ความรู้สึกมากขึ้นนั้น มันเป็นจุดเลี้ยวของสังคม ในฐานะที่ดูแลเด็กๆ และนักศึกษา เขาอยู่ในวัยที่ติดตามสื่อ และอยากจะมีพื้นที่ออกสื่อ แต่ว่าการแสดงออกในการออกสื่อในภาพรวมอันตรายมากขึ้น คือไม่ได้ผ่านการไตร่ตรอง หรือกลั่นกรอง แล้วยิ่งถ้ามีเพื่อนช่วยเชียร์ก็ยิ่งไปกันใหญ่

มีการใช้สื่อในชีวิตประจำวันอย่างไรบ้าง?

คุณพ่อปัตทวี คงปฏิเสธไม่ได้ว่า ปัจจุบันนี้ พระสงฆ์ สามเณร ชิสเตอร์ หรือเณรี ก็ใช้โทรศัพท์ ใช้สื่อในปัจจุบัน รับสื่อ และบริโภคข้อมูลเหมือนกัน และที่บอกว่า เราใช้สื่ออย่างไรนั้น ก็คงจะใช้สื่อกันมากโดยเฉพาะวันเสาร์ วันอาทิตย์ เราใช้สื่อสำหรับการอ่านข้อคิด มีแอปพลิเคชันพระคัมภีร์ คือมีกลุ่มที่ส่งข้อมูลพระคัมภีร์กัน และเป็นประโยชน์มากๆ มีการติดตามเฟซบุ๊กของพระสงฆ์หลายๆ ท่าน เราก็จะได้เรื่องราวและข้อคิดสั้นๆ ประกอบบทเทศน์

โดยส่วนตัวคิดว่า การได้รับสื่อต่างๆ หรือว่าข้อมูลต่างๆ นั้น เป็นการก้าวทันโลก โดยเฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับทางราชการ เขาโพสต์ว่าเขาจะมีกิจกรรมอะไรกัน เช่น ศาสนสัมพันธ์ มีกิจกรรมต่างๆ จัดกิจกรรมเทิดพระเกียรติในหลวง วันเฉลิมพระชนมพรรษา หรือกิจกรรมต่างๆ ที่ทำร่วมกัน แล้วก็มีการรายงานกันในส่วนราชการ คิดว่าเป็นข้อมูลที่ดี

ส่วนที่พ่อใช้สื่อก็คือ ทั้งจากเรื่องราวที่เกี่ยวกับการเตรียมจิตใจ ชีวิตจิตตารมณ์ พระคัมภีร์ พ่อก็ใช้สื่อนี้ อีกส่วนหนึ่งเกี่ยวกับพ่อโดยตรงและหน้าที่ต้องรับผิดชอบ เราก็คือ

ใช้หวัดใหญ่

ทุกสายพันธุ์ป้องกันได้
ด้วยมาตรการ

ล้าง

ล้างมือบ่อยๆด้วยสบู่
หรือ แอลกอฮอล์เจล

ปิด

ปิดปาก
ปิดจมูก
เวลา ไอ
จาม

เลี่ยง

เลี่ยงคลุกคลี
ผู้ที่มีอาการ
คล้าย
ไข้หวัดใหญ่
เลี่ยงเข้า
ไปในที่แออัด
อากาศไม่ถ่ายเท

หยุด

ผู้ที่มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่
หยุดงาน หยุดเรียน
หยุดเข้าไปในกิจกรรมชุมชน

ประโยชน์จากการบริโภคข้อมูลต่างๆ ในงานที่เราจะทำ

คุณณาวรวิทย์ เราหนีไม่พ้นเรื่องการรับข้อความ หรือรูปภาพ สวัสดิ์ตอนเช้า เราก็ยอมรับ แต่บางทีมีงานที่เร่งด่วน เราก็จะรีบสไลด์ข้ามๆ ไปเลย แล้วเราก็ไปหาบทความ ข้อความ หรืองานที่จะต้องทำ เวลาจะลืออะไร หืออะไร ผมแนะนำให้แน่ใจในสิ่งที่ลือหรือส่งออกไป เวลาเราสั่งงานกัน นัดหมาย วัน เวลา เช่น ช่วงไหนเวลาไหน พบกันที่ไหน เรื่องอะไร มีความจำเป็น บางทีการพิมพ์ไลน์ ก็ยังพิมพ์กันผิด

เราจะใช้สื่ออย่างไรให้มีประโยชน์ที่สุด?

คุณณาวรวิทย์ สำหรับผมแล้ว มองว่าสื่อมันให้อะไรกับเรา เพราะสื่อมันเข้ามาทุกวัน อยู่ที่เรานำสื่อตรงนั้นกลับไปใช้อย่างไร เช่นในเรื่องของสุขภาพ เขาส่งมาว่า ทำอย่างนี้จะไม่เจ็บ ไม่ป่วย ทานอย่างนี้แล้วจะไม่ตาย อันนี้เราต้องวิเคราะห์หน่อยว่าจะตายหรือไม่ตาย หรือเมื่อทานอย่างนี้ๆ แล้วจะไม่เป็นมะเร็ง ไม่เป็นโรคนั้นโรคนี้ ทานแบบนี้ หุ่นจะสวย หุ่นจะดี ทุกคนก็แห่กันไปซื้อ เราก็ต้องดูว่า เราถูกสื่อเขาหลอกหรือเปล่า เราต้องรู้จักวิเคราะห์ในการรับสื่อและใช้สื่อ

คุณพ่อปัตทวี สมัยที่พ่อเรียนอยู่ชั้นมัธยมนั้น เราอยากจะศึกษาอะไรเพิ่มเติม เราก็ต้องไปดูจุดประสงค์ของวิชานั้นๆ ว่าเราเรียนเพื่อใคร เพื่ออะไร เช่น วิชาคณิตศาสตร์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจวิธีคิด เราก็ต้องเข้าไปเรียนรู้ ไปศึกษาถึงจุดประสงค์ หรือวิธีการต่างๆ ซึ่งจะได้มาซึ่งคำตอบตามจุดประสงค์นั้นๆ

คุณพ่ออนุชา สำหรับพ่อคิดว่าสามเณรจะใช้สื่อให้เกิดประโยชน์ได้นั้น 1. อย่าไปน้อยใจ เสียใจ ที่บางทีพวกเราต้องขออนุญาตใช้โทรศัพท์ ไม่มีอิสระในการใช้ 2. เราควรใช้

เวลาในการอ่านให้มากที่สุดเท่าที่จะสามารถ พ่อโตมากับการอ่านหนังสือ ตอนอยู่บ้านเนรพ้ออ่านอย่างเดียว พวกสื่อเหล่านี้ไม่มีหรอก ห้องสมุดมีหนังสือแค่ไหน เราก็พยายามอ่าน อ่านทุกเล่ม พอเราอ่านมากๆ มันก็พัฒนาไปเป็นการเขียน พอเราเขียนได้ดี มันจะพัฒนาไปเป็นการตีความได้ดี พอเราตีความได้ดี ทำงานก็มีความชัดเจน สมองแล่น เพราะฉะนั้น เราอย่าไปเสียใจว่า เพื่อนคนนั้นเขามีเฟซบุ๊ก เพื่อนคนนั้นเขามีอย่างนั้นอย่างนี้ เรามีอะไรเราก็ทำของเราไป เราควรจะอ่านให้มากๆ เพราะการที่เราอ่านมากๆ มันมีประโยชน์ ถ้าเรามีคำตอบที่ดีไว้ มันก็ดี ชีวิตของแต่ละคน มันก็มีจุดดี จุดอ่อน จุดแข็งต่างกัน

ยุคนี้เป็น “ยุคไทยแลนด์ 4.0” ในลักษณะของความเป็นสื่อของภาคอภิกษานั้น เราช่วยให้สมาชิกภาคอภิกษสนใจในเรื่องข่าวดีของเราได้อย่างไร?

ผศ.ดร.สรรพสิริ ถ้านิยามไทยแลนด์ 4.0 นั้น มีคำที่สำคัญอยู่ 2-3 คำก่อนที่ ว่า นวัตกรรม เทคโนโลยี แล้วก็ประกาศ เพราะฉะนั้น ถ้าเราบูรณาการเทคโนโลยี และนวัตกรรมต่างๆ ให้มีความลงตัว เราก็สามารถทำให้สื่อมวลชนทำสื่อได้ดี และเข้าถึงได้มากขึ้น ภาษาต่างประเทศ ต่อไปการพัฒนาเกี่ยวกับการจัดการในข้อมูลข่าว จะเป็นภาษาแม่อย่างเดียวก็คงไม่ได้ เดี่ยวนี้ต้องเป็นภาษากลาง เป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาอะไรต่างๆ มากขึ้น เพื่อเป็นเรื่องของการกระจายให้สูงขึ้น กว้างขึ้น

ส่วนเรื่องของนวัตกรรมและเทคโนโลยีนั้น ยังเกี่ยวข้องในเรื่องของการพัฒนาเพจที่เราสร้างขึ้นมาว่าจะมีลูกเล่นอะไรที่จะสามารถให้ใครๆ หรือกลุ่มเป้าหมายที่อยากจะเข้าถึงนั้น เขาอยากจะติดตามเรา และเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกเพจคนหนึ่งของเรา ผมคงไม่สามารถ

จะลงในรายละเอียดได้มากกว่า จะเป็นอย่างไร เราต้องมีการพัฒนารูปแบบของการนำเสนอข่าวในเพจของเรา เราต้องใช้รูปแบบของสื่อ หรือนวัตกรรมให้หลากหลายมากขึ้น

คุณพ่อปัตทวี การบริโภคข้อมูลทั้งหมดที่รู้ เป็นเรื่องที่ดี พระวาจาของพระเจ้าที่พระเยซูเจ้าบอกว่า จงฉลาดเหมือนงู คิดดูว่า งูนั้นฉลาดอย่างไร คำตอบนั้นอยู่ในพระคัมภีร์ปฐมกาล คำถามแรกที่ซาตาน ถามหญิงคนนั้นคืออะไร “จริงหรือที่พระเจ้าไม่ให้กิน” ดังนั้น เมื่อนำมาใช้กับสื่อในปัจจุบัน ถ้าเห็นอะไรสวยๆ งามๆ เราอาจจะหลงเข้าไป คำถามแรกก็คือฉลาดเหมือนงู นั่นคือ “จริงหรือ” ภาษาอีสานก็บอกว่า “แม่นป” เราจะต้องมีวิจารณญาณในการรับข้อมูล และสิ่งที่สำคัญ คือเราต้องรู้จักพระเป็นเจ้า รู้จักความรัก รู้ว่าปัจจุบัน อดีต และอนาคต พระเป็นเจ้ายังรักเราอยู่

คุณณาวรวิทย์ สิ่งที่เราเห็นได้ชัดในการใช้สื่อ ก็คือ สุขก็ช่าง พวกเราได้ถูกวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือนี่ก็จะใช้อะไรก็ใช้ด้วยความ เป็นจริงแล้ว แต่ในเรื่องของความเป็นคาทอลิก ความเป็นคริสตชน เป็นคริสตัง เราลองหันไปดู คริสเตียนกับพวกเรา เนื่องจากผมทำงาน ศาสนสัมพันธ์ เราจะเห็นว่า ทุกเช้าวันนั้น เราจะได้รับ คำหนึ่งจากเขา ก็คือ “ขอพระเจ้าอวยพร” และ “ขอบคุณพระเจ้า” เมื่อจะทำอะไรก็ตาม เขามัก จะพูดคำนี้

และเมื่อจะพูดสิ่งที่พระเจ้าประทานให้เรา ไม่ใช่เราเองที่ทำอะไรก็ได้ในชีวิตประจำวัน แต่เป็นสิ่งที่พระเป็นเจ้าทรงประทานให้ และเราก็ ไม่เย่อหยิ่งในตัวเองว่าเราทำได้ พระเป็นเจ้าทรง ให้เราทำได้ เราลองคิดถึงคำตรงนี้นักว่าจริงๆ แล้ว

เราพยายามคิดตรงนี้นักอย่างไร รู้ว่าเราทำนั้นได้ ทำนี้ได้สำเร็จ มีตำแหน่งนั้น มีตำแหน่งนี้ นี่เป็น พระเจ้าที่ให้เรา ขอให้พวกเราได้ขอบคุณพระเจ้า บ้าง ในทุกเช้า ในเรื่องของการ สื่อ สื่อทางเฟซบุ๊ก หรือทางไลน์ก็ตาม เราควรขอบคุณพระเจ้า พระบิดาที่ทุกเช้าให้เราได้ตื่นมาได้พบกัน ได้มาวัด ได้หักทลายกัน ได้รู้ว่า กิจกรรมในวันนี้พระองค์ จะให้เราทำอะไรบ้าง

บางครั้งเราได้คุยเฟซบุ๊ก ได้คุยกับ พระองค์ ผ่านช่องทางต่างๆ และบางครั้ง เป็นสิ่ง ที่พระองค์ให้เราอย่างชัดๆ เราลองลงเฟซบุ๊กดูสิ เราลองเขียนลงไป พิมพ์ลงลิ แล่ประสบการณ์ ชีวิต สิ่งเหล่านั้นคือ สิ่งที่พระเจ้าให้เรา และเราได้รับ อย่างเต็มที่ เช่น ได้ไปโรงเรียน ได้เรียนหนังสือ ได้เป็นอธิการ ได้เป็นนั่นเป็นนี่ ได้เป็นพ่อแม่คน

ได้มีสิ่งที่ผ่านพ้นในกิจการของเราในแต่ละคน ถ้าเราได้ขอบคุณพระเจ้า แล้วทุกคนมองเห็นว่า เขาประสบปัญหาในชีวิต แล้วเขากาวนา เขาได้ขอบคุณพระ ผมว่า ในสิ่งเหล่านี้จะชัดเจน

ไทยแลนด์ 1.0 2.0 3.0 4.0 แล้วก็มี 5.0 ถ้าเราบอกว่า ใน 4.0 เราทำอะไร แล้วใน 5.0 เราจะทำอะไร เราตอบได้ไหม ทำอะไร? ผมคิดว่า ทางที่ง่ายๆ คือ ลือ มี ความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพราะฉะนั้น ถ้า ลือเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เราก็ต้องปรับตัว ให้เข้ากับลือ เรียนรู้ที่จะอยู่กับลือ ใช้ลือ และ พร้อมที่จะเข้าใจลือ มันเปลี่ยนแปลง มันไปข้างหน้า มันไม่จบ คำสอนของศาสนาคือลือ เป็นเครื่องมือ และเมื่อเป็นเครื่องมือ เราต้องใช้ อย่างดี สมมุติเราอยากจะทำดี แต่เราต้องใช้ มีด แต่ว่าเราอาจจะใช้วิธีอื่น เครื่องมือมันมีให้ ใช้ อยู่ที่ว่าเราจะใช้อย่างไร แต่ให้รู้ไว้ มันเป็น เครื่องมือ อย่าเอามาเป็นเหมือนกับพระเจ้า หรือ เอามาเป็นสิ่งที่เหมือนกับมาคลุมชีวิตของเรา ต่อ ให้มี 5.0 หรือ 100.0 เราก็คงสามารถอยู่กับมันได้

ขอให้ทุกท่านได้ฝึกข้อคิดเกี่ยวกับ “การใช้ลือ ในชีวิตประจำวัน”

คุณธนาวรวิทย์ ในส่วนของผมนั้น เราชมราวาส เรามีโป๊ป รีพอร์ท ถ้าพี่น้องได้อ่าน และติดตาม จะเห็นในสิ่งที่พระสันตะปาปาทรง สอน ให้กับพวกเรายุ่งตลอดเวลา ปัญหาอยู่ที่ ว่า พวกเราได้พยายามที่จะเข้าไปเสาะแสวงหา หรือไม่ ซึ่งจริงๆ แล้วมี และถ้าเราใช้ เราก็คง เห็นว่า พระองค์ทรงรักเรา อีกสิ่งหนึ่งคือการเฝ้า ระวัง การส่งข้อความต่อเนื่อง หรือคำกระแนะ กระเหน ขอบความกรุณา ตอนนี้มีบปทลงโทษแล้ว

เวลาจะส่งข้อความขอให้คิดถึงใจเขาใจเรา

คุณพ่อปัทวี สิ่งที่ดีที่สุดคือพระเยซูคริสตเจ้า ผู้ทรงไถ่บาปเรา ทรงกลับคืนพระชนมชีพ เราซึ่งเป็นคริสตชน ถ้าเราเรียนรู้ ติดตาม และนำเอาพระเยซูคริสตเจ้าเป็นแบบอย่าง เราจะเป็นแบบนั้น คือ เป็นสื่อกลาง เป็นสื่อที่จะทำให้เห็นว่า ความรัก ของพระเจ้าที่เรามีอยู่ การพูดคุย การเย็บเยียน การแบ่งปัน ตามกำลังความสามารถของเรา และดีที่สุด เมื่อเราต้องเป็นสื่อ นำพระเป็นเจ้าที่สูงส่งนั้นไป แม้มิสซาจบแล้วจบไป แต่เราไปปฏิบัติตามพระวาจาของพระเจ้า แล้วจงไปเป็นสื่อรัก สื่อถึงพระเมตตาของพระเป็นเจ้า

ผศ.ดร.สรรพสิริ ในฐานะที่เราเป็นทั้งผู้ส่งสาร และผู้รับสาร ผมมีคำสั้นๆ และจำง่าย ๆ ก็คือ “ทั้งใช้ และรับอย่างมีสติ กลั่นกรอง”

สื่ออาจจะไม่ถึงขนาดเป็นปัจจัยที่ 5 เมื่อเราถามผู้ร่วมสนทนาว่ามีคำถามไหม ป้าท่านหนึ่งตอบอย่างเด็ดเดี่ยว “ไม่มีปัญหาค่ะ เพราะไม่ได้ใช้สื่อ...” เอาเป็นว่า ตกลงสื่อมีปัญหา หรือการใช้ทำให้เกิดปัญหา เราคงต้องคุยกันต่อไป แต่วันนี้เราก็อทราบแล้วว่าสื่อเป็นปัจจัยใกล้ตัว ที่เราจะสร้างสรรค์ให้มันเป็นคุณ หรือจะปั่นเสกเปลี่ยนให้เป็นโทษได้ด้วยมือและสมองของมนุษย์นั่นเอง **ศั**

มหาวิหารนักบุญเปโตร และ นักบุญเปาโล (St. Peter and Paul Cathedral)

ผู้เขียนเคยสงสัยถึงความหมายที่แท้จริงของคำจำกัดความ คำว่า “นักเดินทาง” กับ “นักแสวงบุญ” ว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ทว่าด้วยประสบการณ์การเดินทางอันน้อยนิด ปัจจุบันผู้เขียน ก็ยังไม่สามารถหาคำตอบได้อย่างแน่ชัด

หากลองอธิบายถึงความแตกต่างของความหมายตามความเข้าใจของผู้เขียนอย่างคร่าวๆ นั้น นักเดินทางคือผู้ที่ขึ้นขอบการท่องเที่ยวและถือโอกาสพักผ่อนชมสถานที่ต่างๆ เพื่อเป็นรางวัลชีวิตตอบแทนการทำงานหนักมาตลอด ที่เราเรียกกันสั้นๆ ว่า “ชาร์จแบตฯ” พอสมควรแก่เวลาก็ต้องกลับมาทำงานสร้างรายได้เพื่อที่จะได้

มีโอกาสดูแลไปเสพความสุขอีกเป็นครั้งคราวไป โดยอาศัยอุปกรณ์ช่วยเตือนความทรงจำ คือ กล้องถ่ายรูป ครั้นวันเวลาผ่านไป ความทรงจำเหล่านั้นก็เลือนไป บางคนถึงกับจำไม่ได้ด้วยซ้ำว่าเคยไปสถานที่นั้นมาก่อนในชีวิต

ส่วนคำจำกัดความของนักแสวงบุญอาจจะไม่ต่างอะไรไปจากความหมายของ นักเดินทางมากนัก เพียงแต่จุดประสงค์อาจจะมุ่งไปที่การศึกษาหาความรู้และแสวงหาความสุขทางใจ หรือที่เราเรียกกันว่า “อาหารทางใจ” ใช้ใจเสพความสุข และบันทึกความทรงจำดังกล่าวนั้นไว้ในสมอง สัมผัสและสร้างความประทับใจ อันทรงคุณค่าตราตรึงไว้ในความรู้สึก แม้วันเวลาจะล่วงเลยผ่านไป หากแต่คราใดนึกถึง ความทรงจำดีๆ ภาพความสุขความประทับใจเหล่านั้นก็จะผุดขึ้นมา สร้างความรู้สึกอิ่มเอิบทางใจ

และเป็นสุข

ทว่า อาหารทางใจที่ผู้เขียนกำลังกล่าวถึงนั้น ก็ได้เสาะแสวงหาได้ง่ายๆ เปรียบเช่นเดียวกับความเป็นมาของมหาวิหารนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล ที่ผู้เขียนขอนำเสนอในบทความตอนที่ 3 มหาวิหารนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล (St. Peter and Paul Cathedral)

มหาวิหารนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล ตั้งสูงเด่นเป็นสง่าอยู่ใจกลางเกาะ Zayachy ณ เมืองเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ซึ่งสามารถมองเห็นได้แต่ระยะไกล โดยมีแม่น้ำ Neva โอบล้อมรอบ ด้วยลักษณะทางภูมิประเทศเช่นนี้ จึงเหมาะแก่การถูกสร้างเป็นป้อมปราการคอยสังเกตการณ์ทั้งจากผู้บุกรุกและลักลอบหนีจากสถานกักกันได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ บนเกาะยังมีสถาปัตยกรรม สิ่งปลูกสร้างสำคัญหลายแห่ง รวมทั้งสวนสาธารณะเพื่อพักผ่อนหย่อนใจอีก

ด้วย จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่า มหาวิหารนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโลจะกลายเป็นอีกหนึ่งสถานที่ดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวที่ชื่นชอบสถาปัตยกรรมอันงดงามได้อย่างมากมาย

จากแรงบันดาลใจสถาปนิกลูกครึ่งชาวสวิสและอิตาลี ‘Domenico Trezzini’ ผู้ใช้ชีวิตบ่มเพาะความสามารถในประเทศเดนมาร์ก จนมีผลงานเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าปีเตอร์มหาราช (Tsar Peter the Great) และได้มีโอกาสเสกสรรงานสถาปัตยกรรมสไตล์ Petrine Baroque ซึ่งเป็นส่วนผสมความลงตัวของศิลปะที่จะหาชมได้ในเมืองเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ประเทศรัสเซีย “มหาวิหารนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล” จึงถูกก่อสร้างขึ้นตั้งแต่ ค.ศ. 1712 แล้วเสร็จ ค.ศ. 1733 นับเป็นเวลารวมกัน ถึง 2 ทศวรรษเลยทีเดียว โดยพระเจ้าปีเตอร์มหาราช ทรงเลือกที่จะตั้งชื่อมหาวิหาร

ตามนักบุญองค์อุปถัมภ์ประจำเมือง กล่าวคือนักบุญเปโตร และนักบุญเปาโลเพื่อความเป็นสิริมงคลแก่สถานที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้

เมื่ออย่างก้าวพันธรณีประตูเข้าไปยังตัวมหาวิหารครั้งแรกนั้น ผู้เขียนถึงกับตะลึงงันกับภาพแรกที่เห็น มิใช่เพียงเพราะความสวยงามโอ่อ่า วิจิตรตระการตา เหมือนโบสถ์อื่นๆ ที่เคยมีโอกาสเยี่ยมชมมาก่อน แต่เป็นเพราะความฉงนสงสัยใคร่อยากทราบว่า ทำไมหนอ มหาวิหารแห่งนี้ จึงนำเอาโลงบรรจุศพหินอ่อนมากมายมารวบรวมไว้ด้วยกัน จนกระทั่งพบกับกุญแจสำคัญที่ปลดล็อกและไขเข้ามาสู่ความกระจ่างหลังจากที่ผู้เขียนได้สำรวจสถานที่และประวัติศาสตร์ความเป็นมาพร้อมบันทึกภาพภายในมหาวิหารจนครบ ดังจะขอเล่าสู่กันฟังแก่ผู้อ่าน ดังนี้

ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของมหาวิหารนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโลรวมทั้งสถาปัตยกรรมอื่นๆ บนเกาะแห่งนี้ นับว่ามีทั้งความประทับใจ และความสะเทือนใจไม่น้อยเนื่องจากวัตถุประสงค์หลักของพระเจ้าปีเตอร์มหาราชที่ทรงสร้างมหาวิหารแห่งนี้ ก็เพียงเพื่อ

เป็นที่บรรจุพระบรมศพของพระองค์เอง รวมทั้งพระบรมวงศานุวงศ์ในราชวงศ์ Romanov อาทิ แคทเธอรีน เดอะ เกรท (สมเด็จพระราชินีแคทเธอรีนที่สอง (Catherine II) ผู้ทรงครองราชย์ปกครองประเทศรัสเซีย ยาวนานถึง 34 ปี และยังเป็นผู้รวบรวมศิลปะจากทั่วทุกมุมโลกมารวมไว้ในพระราชวังฤดูหนาว (Winter Palace) ปัจจุบันได้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ และเป็นแหล่งรายได้หลักของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ณ เมืองแห่งนี้ ที่มีชื่อเสียงระดับโลกว่า “The state of Hermitage”) ตลอดจนถึงพระเจ้านิโคลัสที่สอง (Tsar Nicholas II) และครอบครัวรวมพระราชธิดาและพระราชโอรสทั้ง 5 พระองค์ ซึ่งเป็นราชวงศ์สุดท้ายก่อนสิ้นสุดระบอบการปกครองแบบกษัตริย์ (The last Emperor and Empress of Romanov) ก้าวเข้าสู่การเปลี่ยนแปลงปฏิรูปการปกครองโดยสามัญชน โดยพระบรมศพสุดท้ายได้ถูกค้นพบโดยนักโบราณคดี และหลังจากที่ได้ผ่านการชันสูตรรับรองจากเจ้าหน้าที่แล้วจึงได้ นำมาบรรจุรวมไว้ที่นี่ เมื่อปี ค.ศ. 1998 ใช้เวลารวมถึง 80 ปีหลังจากเหตุการณ์โศกนาฏกรรมสะเทือนขวัญของคนทั้งประเทศ เพื่อที่ทุกร่างจะได้มาอยู่รวมกัน ณ ที่แห่งนี้ จะมีก็เพียงแต่พระเจ้าปีเตอร์ที่สอง (Peter II) และพระเจ้าอีวานที่ 6

(Ivan VI) ที่พระบรมศพมิได้ฝังไว้ที่นี่

ผู้เขียนมีความชื่นชมในความตั้งใจของรัฐบาลรัสเซีย ที่ปัจจุบันได้จัดให้มหาวิหารนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล เป็นอีกหนึ่งพิพิธภัณฑ์แหล่งความรู้ ของเด็กวัยเรียน ผู้ใหญ่ ตลอดจนนักท่องเที่ยวทั่วสารทิศได้มาเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของผู้นำและวิวัฒนาการการเมืองการปกครองของประเทศรัสเซีย รวมทั้งตัวผู้เขียนเองด้วยที่ได้มีโอกาสมาศึกษาประวัติศาสตร์การเมืองการปกครองตลอดจนลำดับพระราชวงศ์ Romanov ซึ่งเป็นราชวงศ์สุดท้ายของประเทศรัสเซีย ก่อนการปฏิรูปการปกครอง ยิ่งได้เรียนรู้อย่างลึกซึ้ง ความสลับซับซ้อนความแปลกใจที่มีมาแต่ต้นก็ค่อยๆ คลี่คลายกลายเป็นความเข้าใจในวิกฤตเหตุการณ์ทางการเมืองและความตื่นตันใจในพระมหากษัตริย์คุณของกษัตริย์รัสเซียที่ทรงทุ่มเทความพยายามความสามารถสร้างเมืองเล็กๆ จนกลายเป็นมหานคร ให้คนรุ่นต่อมาได้กล่าวขานชื่นชมในพระปรีชาญาณและวิสัยทัศน์ส่วนพระองค์ที่มีต่อ

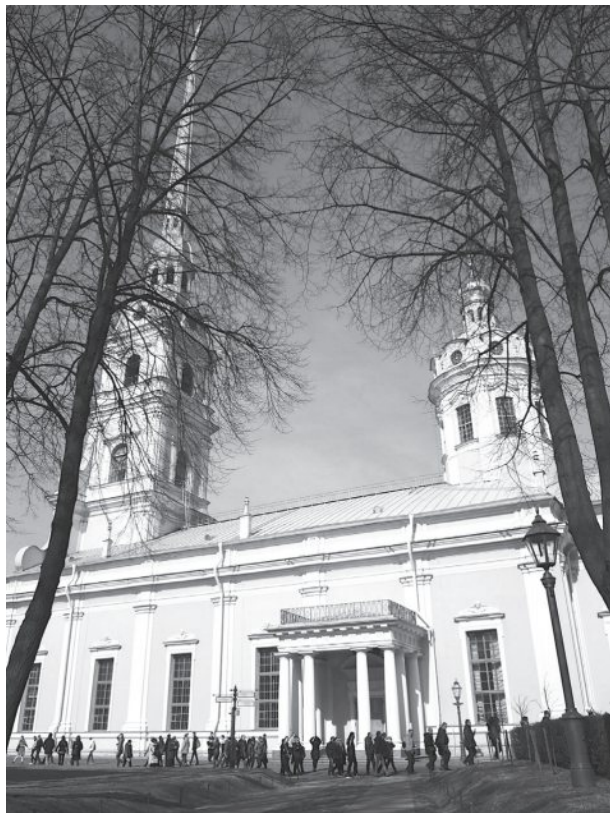

ดินแดนมาตุภูมิ อย่างไรก็ตามจุดจบของความดังมามัน บางครั้งก็ไม่ได้เป็นไปตามความคาดหวัง และอาจต้องใช้เวลานานกว่าที่สติปัญญาความสามารถของมนุษย์ปุถุชนธรรมดาจะเข้าใจได้

เมื่อเดินชมมาจนถึงสุดทางเดินของมหาวิหารนักบุญเปโตร จะพบกับทางเดินที่เชื่อมต่อไปยังมหาวิหารนักบุญเปาโล ซึ่งเป็นห้องโถงสีขาวว่างเปล่า ณ ที่ตรงนั้น ผู้เขียนยังคงเดินต่อไปจนสุด และหยุด ณ ใจกลางห้อง เพื่อสงบใจและเรียบเรียงลำดับเหตุการณ์เรื่องราวที่ได้รับรู้ความรู้สึกล้มปัดถึงกับทำให้น้ำตาผู้เขียนรินขึ้นมา ด้วยตระหนักถึงความโชคร้ายที่เกิดขึ้นคนไทย ภายใต้การปกครองที่มีพระมหากษัตริย์ที่ทรงรักและเสียสละเพื่อประชาชนของพระองค์ ยังผลให้การเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นไปอย่างประนีประนอม จนแทบจะไม่มีการสูญเสียชีวิต หรือการพลัดพรากจากคนรักใดๆ เลย

หากวันนี้ ไม่ได้เดินทางมาศึกษาหาความรู้ ณ สักการสถานแห่งนี้ ผู้เขียนคงจะไม่มีความเข้าใจในประวัติศาสตร์ของประเทศรัสเซีย และ

ก็คงจะไม่รักบ้านเกิดเมืองนอนของตนเองมากกว่าที่เคยเป็น หากวันนี้ไม่ใช่คริสตชน ผู้เขียนก็คงจะไม่เกิดแรงบันดาลใจมาท่องเที่ยวแสวงบุญตามลำพัง และคงจะไม่มีวันเข้าใจในหลักคำสอนของพระเจ้าอย่างลึกซึ้งกว่าที่เคยคิดว่าตนเองเป็น

อำนาจ ลมยศ สรรเสริญ เงินทอง ทรัพย์สินศฤงคาร ชื่อเสียง หาได้นำความสุขทางใจอย่างถาวรมาแก่เราไม่ หากแต่ ความตั้งใจทำดีโดยไม่หวังผลตอบแทน การถ่อมตน เสียสละ และความประหยัด ดังพระวาจาของพระเยซูเจ้านั้นต่างหาก ที่จะนำมาซึ่งอาหารทางใจ ที่จะทำให้เรารออย่างถาวร

อิมมูนู อิมใจกับการเก็บเกี่ยวความรู้ และประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโลกันแล้ว หากมีเวลาเหลือ ผู้เขียนขอแนะนำให้ผู้สนใจและมีโอกาสได้แวะชมสถานที่อื่นๆ ซึ่งยังมีนิทรรศการมากมาย ให้ได้เยี่ยมชมกันทั้งวัน บนเกาะแห่งนี้ อาทิ The Trubetskoy Bastion Prison หรือที่ภาษาชาวบ้านเราเรียก “คุกนักโทษการเมือง” ที่นี้เคยใช้เป็นที่คุมขังและทรมานพระโอรสของพระเจ้าปีเตอร์มหาราช รวมทั้งนักปฏิวัติทางการเมืองคนสำคัญหลายท่าน อีกทั้งยังมีพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แสดงความเป็นมาทางวิวัฒนาการกระสวยอวกาศ ถ้าผู้อ่านยังพอจะจำได้ รัสเซียก็เป็นชาติชั้นแนวหน้าผู้บุกเบิกการเดินทางไปยังอวกาศ พิพิธภัณฑ์งานแสดงข้าวของเครื่องใช้ย้อนยุค ซึ่งนำมาจัดแสดงให้ชมได้อย่างเพลิดเพลินจนลืมเวลาไปเลยทีเดียว หรือถ้าเหนื่อยนักจะแวะพักริมฝั่งแม่น้ำ Neva เพื่อทอดสายตามองดูผู้คนและเรือที่แล่นผ่านไปมาเหมือนผู้เขียนก็เพลินไปอีกแบบ แม้อากาศจะหนาวเย็นไปสักนิด หากแต่ได้เบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปร้อนๆ ลักถั่วย ก็ช่วยเติมเต็มท้องที่กำลังหิวของผู้เขียนได้อย่างน่าประหลาดใจ ได้อาหารทางใจ ควบคู่อาหารทางกาย แบบนี้ก็แข็งแรงที่จะทะลุ มหานครเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก กันต่อค่ะ ๕

วาจก เต็มชา

สุภาษิตจีน “huò shé tiān zú” “ฮั่ว เสอ เทียน จู” วาจก เต็มชา หมายความว่า ทำหรือพูดอะไรต่อเติมเกินความเป็นจริง

นิสัยคนเราทั่วๆ ไปมักจะชอบพูดหรือทำอะไรๆ ต่อเติม เพิ่มเติม ให้เกินความเป็นจริงทั้งในด้านดี และเป็นต้นด้านร้ายของคนอื่นเสมอ ชาวบ้านเขาชอบพูดกันว่า ทำอะไรมันเวอร์ไปหน่อย (มากด้วย)

แม้เราจะมีความดีอยู่บ้าง แต่ถ้าพูดโอ้อวดจนเกินไป ก็ไม่มีใครนิยมชมชอบครับ กลับจะดูถูกสาปแช่งด้วยครับ

สังเกตดูในการพูดจาสนทนากันในหมู่เพื่อนฝูงก็อดติฉิน นินทา ใส่ร้าย คนอื่นไม่ได้ เป็นต้นเจ้านาย ผู้ใหญ่ ผู้บังคับบัญชายิ่งใหญ่เลย ยิ่งพูดยิ่งมั่น สนุกสนาน ต่อเติมกันอีกมากมายด้วย

แม้ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม ในหนังสือปฐมกาล บทที่ 3 ข้อ 1-7 : งู ปีศาจเจ้าเล่ห์ที่สุด ก็ต่อเติมคำสั่งของพระเจ้า ถามเอวว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสห้ามว่าอย่ากินผลจากต้นไม้ใดๆ ในสวนนี้” เอวก็ต่อเติมคำสั่งของพระเจ้าด้วย ตอบว่า “ห้ามกิน และห้ามแตะต้องต้นไม้ที่อยู่กลางสวนนี้” จริงๆ พระเจ้าห้ามกินเท่านั้น

มันเป็นธรรมดา หรือนิสัยของมนุษย์ ชอบต่อเติมอะไรๆ ให้มันดูดีขึ้น หรือเลวร้ายลงไปอีก มันก็เป็นนิสัยไม่ดีทั้ง 2 อย่างเลยครับ

พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ท่านจงกล่าวเพียงว่า “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” คำพูดที่เกิดขึ้นไปกว่านั้นมาจากปีศาจ” (มัทธิว 5:37) และพระองค์ยังทรงเสริมว่า “ผู้ใดที่ยกตนขึ้น จะถูกกดให้ต่ำลง ผู้ใดถ่อมตนลง จะได้รับการยกย่องให้สูงขึ้น” (มัทธิว 23:12)

ฉะนั้น ให้เราทุกคนตั้งใจแน่วแน่พร้อมกันว่า แต่ต่อไป เวลาพูดคุยกันด้วยเรื่องต่างๆ “เราจะไม่พูดเรื่องไม่ดีของคนอื่นอีกเลย แม้มันจะเป็นเรื่องจริงก็ตาม” ถ้าเราทุกคนทำได้เช่นนี้ ตัวเราเองแต่ละคน สังคมโลกเรานี่จะมีความสุข สงบ และสันติมากขึ้นอีกเยอะเลย บุญก็ได้ กุศลก็ได้อีกด้วยครับ

ปาก และลิ้น ของคนเรานี้แหละสำคัญมาก พูดดีเป็นประโยชน์สร้างสรรค์ก็ได้ หรือจะพูดชั่วร้ายๆ ให้แตกสามัคคี เช่นฆ่ากันก็ได้ด้วย

นักบุญยากอบ บอกว่า “ถ้าผู้ใดไม่ผิดพลาดด้วยวาจา ผู้นั้นย่อมเป็นผู้ดีอย่างสมบูรณ์” (ยากอบ 3:2) “ทั้งคำถวายพระพร และคำสาปแช่งล้วนออกมาจากปากเดียวกัน” (ยากอบ 3:10) ฉะนั้น จงระวังปากและลิ้นของเราให้ดีที่สุุดนะครับ ฮั

ครอบครัวคาทอลิก ในโลกปัจจุบัน

คิดว่าหากคนเราไม่มี “ครอบครัว” เป็นรากฐานของชีวิตจิตใจและพื้นฐานของวิถีชุมชนจนถึงสังคมโลกที่เราอาศัยอยู่ร่วมกัน สถานการณ์ความเป็นจริง เป็นไปในโลกของเราจะเป็นอย่างไร

ในยุคโลกาภิวัตน์ทุกวันนี้ “ครอบครัวมนุษยชาติ” กำลังถูกกระทบคุกคามอย่างรุนแรง และรวดเร็วแทบทุกที่ทุกระดับ ซึ่งสอดคล้องกับ “กระแสสังคมเสื่อม วัตถุนิยม ทุนิยมและ เสพสุขนิยม” ที่หนุนเนื่องและหนักหน่วงอยู่ตลอดเวลา ดูกระแสน้ำเชี่ยวกรากและท่วมทะลัก

ครอบครัวจึงอยู่ในสภาพถูกกระทำ ถูกครอบครองและครอบงำอย่างต่อเนื่องซ้ำเติมทุกเมื่อเชื่อวัน

ดังนั้น พระศาสนจักรสากลร่วมในพระศาสนจักรท้องถิ่นทุกที่ พึงต้องให้ความสำคัญด้วยความสำนึกและสำเนียงในทุกสภาวะและรายละเอียดของปรากฏการณ์และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับครอบครัว ทั้งในสภาพทั่วไปและโดยเฉพาะกรณีที่อยู่ในขั้นวิกฤติเป็นภัยพิบัติของครอบครัวร่วมยุคสมัยของเรา ซึ่งเราล้วนมีส่วนร่วมรับรู้และรับผิดชอบในลักษณะใดลักษณะหนึ่งด้วยกันทั้งนั้น

ในทัศนะด้านเทวศาสตร์ของเราคริสตชน การดำรงวิถีชีวิตและจิตตารมณ์ครอบครัวนั้น ถือเป็นการเปิดโอกาสให้พระเจ้าองค์ความรัก

มาสถิตอยู่ท่ามกลางเราและบำเพ็ญตนตามบรรทัดฐานแห่งพระบัญญัติรักของพระองค์ในวิถีชีวิตประจำวัน พระเจ้าทั้งสามพระบุคคลในพระตรีเอกภาพทรงดำรงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณะและเอกภาพด้วยพระองค์เองในเวลาเดียวกัน ทรงความเป็นหนึ่งในความรักซึ่งแสดงออกในความเป็นพระผู้สร้าง พระผู้ไถ่และพระผู้สถิตในจิตใจ เพื่อลดใจดลบันดาลด้วยพระคุณหนุนนำและนำทางจิตวิญญาณของชาวเราให้เข้ากลมกลืนกับพระเจ้าหนึ่งเดียว (เอกภาพ) ในสามพระบุคคล (เอกลักษณะ) ของพระองค์ จนกว่าจะบรรลู่ถึงพระอาณาจักรของพระเจ้าพร้อมกับชาวสวรรค์

ครอบครัวแห่งพระตรีเอกภาพ ได้ไขแสดงและสะท้อนออกมาให้เห็นเป็นประจักษ์ในวิถีชีวิตจริงของเรา หากเราหมั่นรำลึก รำพึงถึงบทบาทและแบบครอบครัวตามวิถีพระตรีเอกภาพ ตลอดประวัติศาสตร์แห่งความรอดทั้งในภาคพระธรรมเดิมและพระธรรมใหม่ และในคำสอนและธรรมประเพณีของพระศาสนจักร

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง รหัสธรรมล้ำลึกข้อนี้ตรงกับความจริงที่ว่า จิตตารมณ์ความรักและความเป็นหนึ่งเดียวกันในวิถีครอบครัวแบบพระตรีเอกภาพและแบบครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ (พระวิสุทธิวงศ์) นี้ ย่อมเป็นพื้นฐานต้นแบบของการประพฤติปฏิบัติในวิถีชีวิตครอบครัวของ

พระศาสนจักร ทั้งในระดับสากลและท้องถิ่น

เพื่อการประยุกต์ให้เป็นรูปธรรมและนำผลดีสู่ปวงชนอย่างแท้จริงในฐานะศิษย์พระคริสต์ พระศาสนจักรคาทอลิกไทยได้มีมติเห็นพ้องต้องกันให้นำนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติเพื่อการอภิบาลครอบครัวคริสตชนด้วยการเจริญชีวิตแบบวิถีชุมชนวัด (Basic Ecclesial Community / BEC.) ในลักษณะกลุ่มย่อยและขยายไปในทุกวัดทุกหมู่บ้าน

ทั้งนี้ทั้งนั้น มันไม่ใช่สิ่งใหม่ แต่อยู่ในวิถีชีวิตครอบครัวพระตรีเอกภาพที่เราเชื่อ ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ที่ดำเนินไปในประวัติศาสตร์แห่งความรอด ตลอดถึงครอบครัวพระศาสนจักรทุกระดับ นับตั้งแต่กลุ่มคริสตชนสมัยแรกเริ่มจนกระทั่งพระศาสนจักรปัจจุบันที่เรากำลังขับเคลื่อนให้ทันแห่งที่กับยุคสมัยของเรา

แน่ละ ปัจจุบันนี้พระศาสนจักรของเรา

กำลังถูกท้าทายให้ออกจากตัวเองหรือสถาบันที่ตนสังกัดบ่อยขึ้น เพื่อมาอภิบาลวิญญาณสัตบุรุษหรือจรรโลงชุมชนและสังคมโดยอาศัยวิถีทางละวิธีการทุกอย่าง เพื่อเป็นประจักษ์พยานและแพร่ธรรมด้วยชีวิตเคียงคู่กับพี่น้องสัตบุรุษฆราวาสตามสถานการณ์ที่เป็นจริงในแต่ละที่แต่ละมุมของโลกอย่างสอดคล้องร่วมสมัยกันบนพื้นฐานจิตตารมณ์ของความรักและความเป็นหนึ่ง ชนินอยู่ในโลกเดียวกันและพากันไปสวรรค์ด้วยกัน

หมายเหตุ

อ่านประกอบ การสัมมนาพระสงฆ์ระดับประเทศ ครั้งที่ 30 “350 ปีพระศาสนจักรคาทอลิกไทย : เปิดประตูสู่มิติใหม่งานประกาศข่าวดีของสงฆ์ไทย ข้อ 21, 22, 23”

พระเจ้าทั้งสามพระบุคคลในพระตรีเอกภาพทรงดำรงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณะและเอกภาพด้วยพระองค์เองในเวลาเดียวกัน ทรงความเป็นหนึ่งในการรักซึ่งแสดงออกในความเป็นพระเจ้าผู้สร้างพระเจ้าไถ่และพระเจ้าสถิตในจิตใจ เพื่อดลใจดลบันดาลด้วยพระคุณหนุนนำและนำทางจิตวิญญาณของชาวเราให้เข้ากลมกลืนกับพระเจ้าหนึ่งเดียว

ลูกา 10:30-37

.....พระเยซูเจ้าจึงตรัสต่อไปว่า “ชายคนหนึ่งกำลังเดินทางจากกรุงเยรูซาเล็มไปยังเมืองเยรีโค เขาถูกโจรปล้น พวกโจรปล้นทุกล้าง ทุบตีเขา แล้วก็จากไป ทั้งเขาไว้อาการสาหัสเกือบสิ้นชีวิต สมณะผู้หนึ่งเดินผ่านมาทางนั้นโดยบังเอิญ เห็นเขาและเดินผ่านเลยไปอีกฟากหนึ่ง ชาวเลวีคนหนึ่งผ่านมาทางนั้น เห็นเขาและเดินผ่านเลยไปอีกฟากหนึ่งเช่นเดียวกัน แต่ชาวสะมาเรียผู้หนึ่ง เดินทางผ่านมาใกล้ๆ เห็นเขาก็รู้สึกสงสาร จึงเดินเข้าไปหา เทน้ำมันและเหล้าองุ่นลงบนบาดแผลแล้วพันผ้าให้ นำเขาขึ้นหลังสัตว์ของตนพาไปถึงโรงแรมแห่งหนึ่งและช่วยดูแลเขา วันรุ่งขึ้น ชาวสะมาเรียผู้นั้นนำเงินสองเหรียญออกมามอบให้เจ้าของโรงแรมไว้กล่าวว่า “ช่วยดูแลเขาด้วย เงินที่ท่านจะจ่ายคืนไปนั้น ฉันจะคืนให้เมื่อกลับมา” ท่านคิดว่าในสามคนนี้ ใครเป็นเพื่อนมนุษย์ของคนที่ถูกโจรปล้น” เขาทุลตอบว่า “คนที่แสดงความเมตตาต่อเขา” พระเยซูเจ้าจึงตรัสกับเขาว่า “ท่านจงไป และทำเช่นเดียวกันเถิด”

ชะลอจังหวะชีวิตให้ช้าลงหน่อย

อาจารย์ภาควิชาจริยศาสตร์ (ethics) ของมหาวิทยาลัยชื่อดังแห่งหนึ่งทางตะวันตกของสหรัฐอเมริกา ต้องการทดสอบภาคสนามกับนักศึกษา จึงประกาศรับอาสาสมัครจำนวน 15 คน และแบ่งนักศึกษา 15 คนนี้ ออกเป็น 3 กลุ่มๆ ละ 5 คน โจทย์ที่ทดสอบคือ ให้ 5 คนแรกต่างคนต่างเดินทางไปยังจุดหมายหนึ่งในตัวเมืองโดยการเดิน (ไม่ใช้รถ ไม่ใช้จักรยาน) ภายในเวลา 15 นาที ถ้าหากใครไปถึงช้ากว่า 15 นาที จะถูกตัดคะแนน

อาจารย์รอสัก 2-3 นาที ก็มอบโจทย์เดียวกันให้กับนักศึกษาอีก 5 คน คือ ต่างคนต่างเดินด้วยเท้าไปยังจุดหมายเดียวกันในเมือง แต่ให้เวลามากขึ้นถึง 45 นาที และเช่นกัน ใครถึงจุดหมายช้ากว่า ก็จะถูกตัดคะแนน

รอบอีกลักครู่ อาจารย์ก็ปล่อย 5 คนสุดท้ายด้วยการทดสอบเดียวกัน แต่ให้เวลาถึง 2 ชั่วโมง

แต่มีสิ่งหนึ่งของโจทย์ที่ไม่เป็นที่รู้แก่นักศึกษาทั้ง 15 คน ก็คือ อาจารย์จริยศาสตร์คนนี้ได้ขอความร่วมมือจากเพื่อนอาจารย์วิชาการแสดงของอีกมหาวิทยาลัยหนึ่ง ให้ช่วยส่งนักศึกษา 3 คนมาร่วมการทดสอบนี้ โดยคนแรกแต่งตัวเป็นคนขอทาน เสื้อผ้าขาดกระรุ่งกระริ่ง ร้องขอความช่วยเหลือ คนที่สองแสดงเป็นคนเร่ร่อน นอนไม่ได้สติอยู่ข้างถนนช่วงกลางเส้นทางการเดินของนักศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ส่วนคนที่สามอยู่ใกล้ที่หมายปลายทาง แสดงเป็นคนป่วยลมบ้าหมู (epileptic) กำลังแสดงอาการชัก ร่างกายสั่นไปทั้งตัว

เวลาผ่านไปสองชั่วโมงเศษนิดหน่อย อาจารย์จริยศาสตร์ก็ไปรอพบกลุ่มนักศึกษาทั้ง 15 คนที่จุดหมาย แล้วถามด้วยคำถามง่ายๆ ว่า “พบอะไรบ้างระหว่างเดินทางด้วยเท้ามาที่นี่?” คำตอบที่อาจารย์ได้รับเป็นดังนี้

กลุ่มแรก ไม่มีใครหยุดช่วยผู้เคราะห์ร้ายทั้งสามคนเลย

กลุ่มที่สอง มีสองคนหยุดช่วยผู้ป่วยที่กำลังชัก

กลุ่มที่สาม สามคนหยุดช่วยผู้เคราะห์ร้ายทั้ง 3 คน (คือ คนขอทาน คนเร่ร่อน และคนที่มีอาการชักเป็นลมบ้าหมู)

อาจารย์ด้านจิตวิทยาจึงให้นักศึกษาทั้ง 15 คน ช่วยกันสรุปผลของการทดสอบนี้ว่า มันบอกอะไรให้แก่เรา ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้ -

- เวลาที่จำกัด เป็นตัวแปรที่สำคัญ ที่ทำให้มนุษย์เรามองข้าม ไม่ได้สังเกตว่ามีอะไรเกิดขึ้น พบอะไรบ้างระหว่างทางโดยจะเห็นได้จากผลของทั้ง 3 กลุ่มที่ทดสอบ กลุ่มแรก ไม่มีใครหยุดช่วยใครเลย สองในห้าคนมองไม่เห็นคนเคราะห์ร้าย ทั้งสามคนเสียด้วยซ้ำ ทั้งนี้ก็เพราะ กลุ่มแรกมีเวลาเพียง 15 นาที กลุ่มที่สองมีสองคนหยุดช่วยคนที่เดินเป็นลมชัก คงเป็นเพราะมีเวลามากขึ้น และคนที่เดินเป็นลมชักอยู่ใกล้จุดที่หมายแล้ว และเห็นว่ายังมีเวลาเหลือ ส่วนกลุ่มที่สามมีสามคนหยุดช่วยผู้เคราะห์ร้ายทั้งสามคน ทั้งนี้คงเพราะเขามีเวลามากขึ้นถึงสองชั่วโมง
- ชีวิตของคนเราในยุคปัจจุบันศตวรรษที่ 21 นี้ เร่งรีบเกินไป ต่างคนต่างมีภาระภารกิจมากมาย ยุ่งเหยิงเกินไป มีการนัดหมายมากเกินไป มีเส้นตาย (deadline) ที่มาควบคุมชีวิตมากเกินไป
- ที่ว่ามีภาระ ภารกิจมาก ก็ไม่แน่ใจว่าทุกอย่างจะสำคัญไปหมด บางเรื่องอาจจะไม่สำคัญเลยก็ได้

- เวลาเป็นข้อจำกัด ชีวิตที่เร่งรีบ ทำให้ไม่มีเวลาแสดงความรัก ความเอาใจใส่ดูแล ช่วยเหลือคนอื่น
- เราจึงควรลดความเร่งรีบของชีวิต ให้ดำรงชีวิตในจังหวะที่ช้าลง (slow down) อย่าไปตั้งกำหนดเวลาเส้นตายที่ไม่มีเหตุผล กับตนเอง จนทำให้คุณภาพชีวิตของเราลดลง เพื่อเราจะได้ใส่ใจเฉพาะในเรื่องที่สำคัญ ที่จำเป็นจริงๆ ต่อชีวิต นั่นคือ มีเวลามอบความรักให้แก่ครอบครัว ให้แก่สมาชิกครอบครัว
- ใช้กฎของ Pareto นั่นคือ ทำ สนใจใส่ใจใน 20 ส่วนที่ให้ผล 80 ส่วน อย่าไปทำ สนใจ ใส่ใจใน 80 ส่วนที่ให้ผลเพียง 20 ส่วน

บทเสริม

ช่วงนี้ ในทีวีหลายช่องมีการณรงค์ให้ขับชี่ยานยนต์บนท้องถนนให้ช้าลง โดยในภาพแสดงบนหน้าจอทีวี แสดงเสมือนที่ขับรถเร็วมาก จะเห็นชัดเพียงจุดวงกลมตรงกลางเล็กๆ เท่านั้น ส่วนภาพด้านข้างๆ ทั้งข้างขวา-ข้างซ้ายข้างบน-ข้างล่าง เป็นภาพลางๆ มองเห็นไม่ชัดว่าเป็นภาพอะไร คนขับรถเร็วจึงไม่เห็นว่า ทั้งด้านขวา-ซ้าย จะมีรถวิ่งออกจากถนน/ซอย ถนนทางแยกใหม่? จึงมักเกิดอุบัติเหตุ สื่อที่แสดงบนจอทั้งตัวอักษร ทั้งเสียง จึงขอให้ผู้ขับชี่ ขับชี่ให้ช้าลง (slow down) เพื่อจะได้เห็นภาพต่างๆ ทั้งสองข้างถนนได้ชัดเจนขึ้น

การรณรงค์ทางทีวีเรื่องนี้ก็สามารถนำมาใช้กับชีวิตของคนเราได้เช่นเดียวกัน ให้เราใช้ชีวิตในจังหวะ (tempo) ที่ช้าลง (slow down) อย่าเร่งรีบนักจนเรามองไม่เห็นใครที่ผ่านเข้ามาในชีวิตประจำวันของเราเลย

เชื่อง่าย

ในขณะที่สังคมหันมาเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ข้อมูลข่าวสารในโลกออนไลน์เข้ามาทุกวันอย่างไม่หยุดยั้ง ชาวจริงบ้าง ลวงบ้าง หลอกบ้าง ถ้าเป็นชาวทั่วไป ผู้ที่บริโภคข่าวแล้วเชื่อก็น่ากลัวแล้ว แต่ถ้าเป็นชาวเกี่ยวกับสุขภาพ อาหาร อาหารเสริม ยา ยิ่งน่ากลัวมากขึ้นไปอีก เพราะอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อตัวท่านเองได้ ตัวอย่างเช่น ที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ได้ตรวจพบการโฆษณาผลิตภัณฑ์เสริมอาหารหลายผลิตภัณฑ์อ้างสรรพคุณช่วยรักษาโรคที่เกิดกับดวงตาทางอินเทอร์เน็ต และโซเชียลมีเดีย โดยมีการระบุสรรพคุณหลากหลาย เช่น สามารถรักษาผู้ที่เป็นโรคต้อต่างๆ ให้หายได้โดยไม่ต้องลอกตา หรือผ่าตัด ป้องกันรังสีจากแสงแดด ช่วยกรองแสงสีน้ำเงินที่จะทำลายดวงตาช่วยปกป้องและบำรุงประสาทตา ส่งเสริมการมองเห็นให้ชัดเจนมากขึ้น

หรือเหมาะสำหรับผู้มีอาการสายตาสั้น ใช้คอนแทคเลนส์เป็นเวลานาน ใช้คอมพิวเตอร์มาเป็นเวลานาน ขับรถเป็นเวลานาน จอตาเปลี่ยนแปลงสภาพที่เกิดจากโรคเบาหวาน เยื่อบุตาอักเสบ สายตาสั้น สายตาวาว วัณโรคในตาเสื่อม ความดันในลูกตาสูง เป็นต้น ดังนั้น อย. ได้ขอชี้แจงว่าผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เสริมอาหารหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนอกจากจะต้องขอเลขสารบบอาหาร หรือที่เข้าใจกันทั่วไปว่า เลขทะเบียนอย. ของตัวผลิตภัณฑ์แล้ว หากประสงค์จะโฆษณาจะต้องขออนุญาตโฆษณาด้วยแต่ผลิตภัณฑ์ที่โฆษณาลักษณะดังกล่าวไม่ได้มีการขออนุญาตโฆษณา และโฆษณาอ้างสรรพคุณเกินจริงทั้งนี้ ปัจจุบันมีผู้ป่วยเป็นโรคที่เกิดจากดวงตาเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะผู้สูงอายุ และต้องการหาวิธีการรักษา แต่วิธีการที่ดีที่สุดคือผู้ป่วยควรได้รับการตรวจ

วินิจฉัยและรักษาจากแพทย์ผู้เชี่ยวชาญโดยตรง เพราะดวงตาเป็นสิ่งที่สำคัญ ซึ่งผลิตภัณฑ์เสริมอาหารไม่มีสรรพคุณในการรักษาโรคต่างๆ ได้ทั้งนี้ ออย. จะดำเนินการแจ้งระงับการโฆษณาผลิตภัณฑ์เสริมอาหารดังกล่าวและดำเนินการตามกฎหมายต่อไป รองเลขาธิการฯ กล่าวในตอนท้ายว่า ออย. ขออย่าเตือนผู้บริโภค ว่าผลิตภัณฑ์เสริมอาหารทุกชนิดไม่สามารถรักษาโรคได้ การที่อวดอ้างสรรพคุณผ่านข้อความโฆษณาเกินจริงทางสื่อต่างๆ ถือเป็นการหลอกลวง ซึ่งการโฆษณาคุณประโยชน์ คุณภาพ หรือสรรพคุณของอาหารโดยไม่ได้รับอนุญาตจะมีความผิดตามกฎหมาย

มีโทษปรับไม่เกิน 5,000 บาท หรือถ้าพิสูจน์ได้ว่าเป็นการโฆษณาสรรพคุณโอ้อวดเกินจริง หรือหลอกลวงให้เกิดความหลงเชื่อโดยไม่สมควร จะมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือปรับไม่เกิน 30,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตัวอย่างนี้เป็นตัวอย่างง่ายๆที่ผู้ป่วยสามารถหลงเชื่อสื่อและผลร้ายจะเกิดกับตัวผู้ป่วยเองการบริโภคสื่อต่างๆ นั้น ยากที่จะแยกแยะได้ว่าเรื่องไหนจริงเรื่องไหนไม่จริง ขอเสนอแนะว่า ให้ไม่เชื่อไว้อีก่อนสิ่งที่ดีที่สุด คือ ปรึกษาแพทย์ หรือ เภสัชกร การพบแพทย์ที่โรงพยาบาลรัฐนั้นจะได้คำตอบที่ดี แต่แน่นอนที่สุด ผู้ป่วยต้องเข้าใจว่าการพบแพทย์นั้นใช้เวลานาน อาจมีขั้นตอนพอสมควรอีกทางเลือกคือปรึกษาเภสัชกร ควรเลือกร้านขายยาที่มีเภสัชกรจริงๆให้คำแนะนำ ท่านจะได้รับการแนะนำเบื้องต้น แต่หากอาการป่วยเป็นมาก เภสัชกรจะแนะนำให้ไปปรึกษาแพทย์ ขอให้เชื่อและไปปรึกษาแพทย์ที่โรงพยาบาล หรือคลินิก อย่าเลือกที่จะไปปรึกษาร้านขายยาอื่น

อย่าหลงเชื่อง่ายๆ จากสื่อ จากเพื่อน ผู้หวังดี (ที่ไม่มีความรู้จริง) อย่าใช้ยาจากคนอื่น เพราะอาการคล้ายกัน อาจเกิดจากโรคภัยแตกต่างกัน ยาไม่ใช่ขนมที่จะให้กัน นอกจากนั้นการเก็บยาต้องดูตามฉลาก อย่าเก็บในที่ร้อน บ้านเราร้อนขึ้นเรื่อยๆ ทำให้ยาเสื่อมคุณภาพได้

สุขภาพที่ดีหาซื้อไม่ได้ ต้องดูแลเองทานอาหารครบ 5 หมู่ ออกกำลังกายสม่ำเสมอขอพระอวยพระพรให้ท่านมีสุขภาพที่ดี ๕

BUBPHA WEDDING

คุณบุผา พิมพ์เจริญ (คุณคัม)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุปผา เว็คคิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com
~o-----o~
BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจ๊กกะพาก ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้ำ)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณนิว)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รสทิพย์(คำห่อ) สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตาล)

เมื่อเกลือเป็นหนอน

หากจะย้อนเวลากลับไปสมัยพระเยซู ด้วยความรักมนุษย์ และอยากช่วยพวกเรา ได้รับการไถ่ ให้รอดพ้นจากบาป พระองค์ได้เรียกศิษย์ทั้งสิบสองคน ให้เขาได้มาเรียนรู้จากพระองค์ พระองค์ช่วยเหลือพวกเขาทุกวิถีทาง เพื่อเข้าใจพันธกิจที่พระองค์ต้องการให้พวกเขาทำในโลกนี้ เพื่อสืบสานต่องานในโลกนี้ต่อไป แต่ในท่ามกลางศิษย์เหล่านั้น ในคืนที่พระองค์ทรงถูกจับ ทุกคนหนีพระองค์ไปหมด และหนึ่งในพวกอัครสาวกนั้นที่ขายพระองค์ คือ ยูดาส อิสคาริโอท

ในความรู้สึกแบบมนุษย์ พระองค์ต้องเสียใจและปวดร้าวใจอย่างมาก ที่เห็นคนที่ไว้วางใจ โดยเฉพาะผู้ที่เปี่ยมศรัทธาถึงเงินของกลุ่ม กลับทำในสิ่งที่เรามองแบบสายตามนุษย์คือ การกบฏ การหักหลัง การขายพวกพ้อง การทรยศ

ความรู้สึกนี้ผมเข้าใจว่า ได้เคยเกิดกับพวกเราธรรมทูตทุกคน กับคนที่เราเคยช่วยให้การศึกษา การเลี้ยงดู หรือแม้แต่อบรมด้วยความรัก แต่พวกเขากลับทำให้เกิดความยุ่งยากลำบาก เจ็บปวดร้าวใจ ผมอาจจะแบ่งปันความชื่นชมยินดี ความท้าทาย ความหวังมาหลายครั้ง แต่ฉบับนี้ผมขอแบ่งปัน ความรู้สึกเจ็บปวดแบบพ่อที่มีต่อลูก หรือครูที่มีต่อศิษย์ ที่ดูเหมือนทรยศเหมือนกับพระเยซู

ที่วัดของเรามีเด็กคนหนึ่ง มีที่มาจากครอบครัวยากจน เมื่อตอนเริ่มมาเรียนคำสอน เราเห็นเด็กๆ ที่มีความยากลำบาก และอยากให้เขาได้มีการศึกษา ผมได้ปรึกษากับซิสเตอร์ เห็นว่าเด็กคนนี้น่าจะมีโอกาสที่ดีในอนาคต ถ้าได้มีโอกาสเรียนหนังสือ ก็ตัดสินใจช่วยเด็กคนนี้ได้มีโอกาสเรียนหนังสือ แต่หลังจากผ่านไปได้สองปี เด็กคนนี้ก็หยุดเรียนอีก สรุปคือไม่เรียนต่อ พ่อแม่เขาหาเช้ากินค่ำ และแยกกันทำงานคนละจังหวัด ทำให้เด็กคนนี้ต้องไปอยู่กับยาย ให้ยายเลี้ยงดูแทน

ความเป็นเด็กเอาใจใส่เรื่องวัด และติดวัด พวกเราก็นึกว่า เด็กคนนี้เป็นคนที่ไว้วางใจได้ ดูแลงานบางอย่างได้ เขาเป็นเด็กที่เรียนรู้ได้เร็ว ซิสเตอร์ได้สอนเขาจัดดอกไม้ ก็ทำได้ดีสามารถออกงานใหญ่ๆ ได้อย่างไม่อายใคร แต่สิ่งที่เราได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเด็กคนนี้ ก่อนจะเริ่มมารับผิดชอบวัดที่ไม่ค่อยจะดีนัก เพราะถึงขนาดว่า คุณพ่อเจ้าอาวาสองค์ก่อน ห้ามช่วยพิธีกรรมอีกเลย และคณะกรรมการก็ได้ให้ความคิดเห็นให้พวกเราระวังเด็กคนนี้ แต่อย่างไรก็ตาม พวกเราก็ช่วยด้วยจิตเมตตาและหวังว่าเราจะช่วยให้เขาได้รับปรองดองเอง เราก็นึกว่าเขาได้ทำงานใกล้ชิดกับเรามาก โดยเฉพาะซิสเตอร์ของเราที่ได้ช่วยสอนแนะนำ และให้เขาพยายามรับผิดชอบงานอย่างดี

แต่ที่วัดของเรามีปัญหาอย่างหนึ่ง คือ มักจะมีเรื่องขโมย ซึ่งมีมากตั้งแต่ไหนแต่ไร โดยเฉพาะที่หายบ่อยคือ เรื่องรองเท้า เพราะการเข้าวัดเราจะไม่ใส่รองเท้าเข้าวัด เหมือนกับพี่น้องพุทธที่เข้าวัด ด้วยเหตุนี้ **คุณพ่อบรูโน** เจ้าอาวาสคนก่อน จึงติดตั้งกล่องวงจรปิดไปทั่วบริเวณเพื่อจับขโมย และตั้งแต่นั้นมา เราก็สามารถจับขโมยได้ และพยายามป้องกันเท่าที่เราสามารถทำได้ จนเมื่อสองสามเดือนก่อน กล่องวงจรปิดของเรา ได้จับภาพของเด็กคนหนึ่งของเราขโมยเงินในตู้ทาน ทำให้พวกเราโมโหมาก และคาดโทษ ไม่ให้มาวัดในวันธรรมดา เพราะเขามักจะแอบเข้าไปตามที่ต่างๆ ในเวลาที่อยู่ลับตาคน แต่ให้มาวัดวันอาทิตย์ ซึ่งยายของเขาก็รับรู้ถึงความผิดเรื่องนี้

หลังจากนั้นมาอีกหนึ่งเดือน พวกเราหมายถึงบรรดาเจ้าหน้าที่ ชิสเตอร์ซึ่งดูแลเรื่องการเงินของวัดได้รายงาน ว่า ทุกวันนี้มีเงินหาย

และส่วนตัวของผม ก็รู้ตัวว่ามีเงินหายไปเช่นเดียวกัน แต่ยังจับมือใครดมไม่ได้ แต่ชิสเตอร์มีความเครียดกังวลมาก เพราะเป็นความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ จนรู้สึกป่วย และเมื่อผมได้พาเจ้าหน้าที่ทุกคนในวัดไปพักผ่อนต่างจังหวัด ชิสเตอร์จึงไม่ไปด้วย เพราะไม่ค่อยสบาย และผมก็ได้ติดกล้องเพิ่มในห้องทำงานชิสเตอร์ แล้วมันก็มา... ซึ่งเป็นจังหวะที่ชิสเตอร์กำลังดูกล้องผ่านโทรศัพท์อยู่พอดี ก็เห็นหน้าเจ้าชายโมยได้อย่างชัดเจนก็คือเด็กคนนี้ของเราเอง

เมื่อเรากลับมาจับได้ เพราะมีหลักฐานก็สารภาพว่าวันอาทิตย์ที่เราอนุญาตให้มาวัด แต่เด็กคนนี้ใช้ช่วงระหว่างมิสซา ลักเข้ามาที่ห้องทำงานชิสเตอร์ ดังนั้นพวกเราได้เรียกพ่อยาย และน้ำของเด็ก มาให้รับผิดชอบต่อการทำผิดของเด็กครั้งนี้... รวมทั้งได้ให้ตำรวจมาเป็นพยานด้วย เพื่อให้มีการบังคับ การชดใช้คืน... แต่สำหรับพวกเราทุกคนที่เห็นเด็กคนนี้น่า可怜

ปี มันเหมือนกับจบสิ้นทุกอย่าง... รู้สึกผิดหวัง
อย่างมาก ความผิดหวังที่เกิดขึ้นคงประมาณ
เหมือนกับพระเยซูที่ถูกทรยศหักหลัง แม้จะ
ไม่อาจเทียบเท่า แต่การคิดว่าได้ร่วมชีวิตและ
ความรู้สึกกับพระเยซู ทำให้พวกเรายอมรับ
ความเป็นจริงได้ และพยายามทำแบบที่พระองค์
ทำได้คือ “ให้อภัย” และก็ทอ้งพระวรสารไว้
ว่า “จงเชื่อเหมือนนกพิราบ แต่ฉลาดเหมือนงู”
และให้ส่วนที่เหลือให้ฝ่ายกฎหมายบ้านเมือง
จัดการไป

การแบ่งปันครั้งนี้พี่น้องคงเห็นว่า การ
ทำงานในดินแดนธรรมทูต พวกเราต้องพร้อม
จะเจอกับทุกสถานการณ์เสมอ แม้เป็นเหตุการณ์
ที่ไม่คาดคิดมาก่อน กำลังใจและคำภาวนาของ
พี่น้องจึงมีค่าอย่างมากสำหรับพวกเราที่ทำงาน

ในแนวหน้าเสมอ (แบ่งปันได้ที่ ID Line:
pauldenny)

สุดท้ายขอร่วมไว้อาลัยกับ **อักแนส
จ้านค์ ตันเจริญ** มารดาของ**คุณพ่อประสิทธิ์
ตันเจริญ** ผู้ร่วมงานกับคณะธรรมทูตไทย พระ
ได้ยกไปเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2017 ขอพระรับ
คุณแม่ไว้ในอ้อมพระหัตถ์ของพระองค์ด้วย
เทอญ ๕

หอคอยลอนดอน

กลางมหานครลอนดอนประเทศอังกฤษ มีแม่น้ำเทมส์ไหลผ่านเหมือนกับที่กรุงเทพมหานครมีแม่น้ำเจ้าพระยา เมื่อมีแม่น้ำก็ต้องมีสะพานให้สองฟากฝั่งไปมาหาสู่กันได้ ในบรรดาสะพานนับสิบที่สร้างขึ้นมา สะพานทาวเวอร์หรือสะพานหอคอย (Tower bridge) มีรูปร่างเป็นเอกลักษณ์มากที่สุด ใครไปเที่ยวต้องถ่ายรูปมาอวดเพื่อนว่ามาถึงอังกฤษแล้ว ที่ว่าแปลกเพราะออกแบบเป็นสะพานที่วางบนหอคอยสูงสองหอ อยู่คนละฝั่งของแม่น้ำ สามารถยกสะพานให้เรือขนาดใหญ่ผ่านไปได้เหมือนสะพานพุทธรักษาที่เราที่น่าสนใจคือยอดหอคอยสองยอดมีทางเชื่อมเดินถึงกัน ขึ้นไปเดินบนทางเชื่อมสามารถมองลงมาเห็นรถบนสะพานและเรือที่อยู่ข้างล่างได้ เพราะทางเดินเป็นกระจก นอกจากนี้สองข้างทางเดินยังทำเป็นพิพิธภัณฑ์สะพาน มีรูปสะพานสำคัญๆ ทั่วโลกมาจัดแสดงไว้ แยกเป็นสะพานชนิดต่างๆ เดินดูแล้วก็นึกชมว่าพวกฝรั่งนั้นช่างรวบรวมความรู้ต่างๆ นำมาแสดงเป็นหมวดหมู่ และอธิบายให้ปรากฏว่าการสร้างสะพานนั้นมีความยุ่งยากหรือมีสถิติอะไรที่น่าสนใจ อย่างสะพานทาวเวอร์นี้เริ่มสร้างในปี 1866 สมัยนั้นยังไม่มีรถยนต์มีแต่รถม้า แต่เขารู้ว่าในอนาคตการจราจรจะต้องแออัดเลยวางแผนสร้างสะพานใหญ่โตล่วงหน้า นอกจากความภูมิใจที่สามารถสร้างได้เสร็จและใช้ประโยชน์ตามความตั้งใจ ตัวเลขที่เขาภาคภูมิใจ

มากคือตลอดแปดปีของการสร้างสะพานนี้ มีผู้เสียชีวิตเพียง 10 คน และในพิพิธภัณฑ์ก็จะมีรูปภาพขนาดใหญ่ของคนงาน บางคนเป็นผู้ใช้แรงงาน บางคนเป็นวิศวกร บางคนเป็นคนครัว ฯลฯ ทั้งหมดเพื่อบอกว่าสะพานแห่งนี้สำเร็จได้ด้วยความร่วมมือร่วมใจกันของคนอาชีพต่างๆ จำนวนมาก พอเดินดูแล้วก็เกิดจินตนาการว่าเวลาไปประเทศไหนต้องไปเดินข้ามสะพานที่สำคัญๆ ของประเทศนั้นและเรียนรู้เบื้องหลังของสะพานต่างๆ

ที่เขาตั้งชื่อว่าสะพานทาวเวอร์นั้นไม่ใช่เพราะตัวสะพานวางบนหอคอยอย่างเดียว แต่ตำแหน่งที่ตั้งของสะพานนั้นอยู่ติดกับสถานที่สำคัญในประวัติศาสตร์ของอังกฤษคือหอคอยลอนดอน (The London Tower) หอคอยลอนดอนนั้นจัดเป็นมรดกโลก มีประวัติความเป็นมาที่น่าสนใจ น่าสะพรึงกลัว และน่ายกย่องหลายอย่าง

ประวัติศาสตร์ของชาติอังกฤษนั้นยุ่งยิ่งกว่ายุ่งตึกัน เริ่มตั้งแต่ชาวโรมันยกทัพมาปราบคนพื้นเมืองและยึดเป็นมณฑลหนึ่งของอาณาจักรโรมันเรียกว่าบริตานิยา (Britania) พอโรมันล่มสลายคนพื้นเมืองก็ปกครองตนเอง มีกษัตริย์ต่างๆสลับกันขึ้นมาครองอำนาจ มีการต่อสู้แย่งชิงดินแดน มีการหาพันธมิตรต่างแดนด้วยกันทำสัญญากับอาณาจักรอื่นว่าจะไม่รุกรานกันหรือจะช่วยเหลือกัน นอกจากสัญญากระดาก

แล้วเพื่อให้เห็นว่าผูกพันเกี่ยวข้องกับสายเลือด ก็ส่งลูกท่านหลานเธอแต่งงานข้ามประเทศกัน ประมาณปี 1066 ก็เกิดวิกฤติการณ์ในดินแดน อังกฤษเมื่อกษัตริย์องค์หนึ่งเสียชีวิตโดยไม่มีทายาท ตอนนั้นก็ยุ่งเพราะกษัตริย์เมืองอื่นก็จะอ้างกรรมสิทธิ์ขอไปเป็นกษัตริย์แทนเพราะได้มีการเกี่ยวข้องเป็นญาติกันมาแล้ว คนกลุ่มนอร์มันในแคว้นนอร์มันดีของฝรั่งเศสก็ใช้เหตุผลนี้ ยกกองทัพข้ามช่องแคบอังกฤษทางตอนใต้ ฝ่ายทางประเทศแถบสแกนดิเนเวียก็รวมพลยกมาบุกทางเหนือเพื่ออ้างสิทธิเหมือนกัน ขุนนางอังกฤษที่คิดจะเป็นกษัตริย์บ้างก็ยกทัพไปยืนทางเหนือเอาไว้ได้ แต่มาแพ้ศึกใต้ให้แก่พระเจ้าวิลเลียมของนอร์มัน ชาวนอร์มันเลยมายึดเกาะอังกฤษและทำการปกครอง ฝ่ายอังกฤษก็ยังทำสงครามกองโจรติดต่อกันมา พระเจ้าวิลเลียมของนอร์มันจึงให้สร้างปราสาทเหมือนที่เราเห็นในหนังสือสมัยโบราณ กระจายตามจุดยุทธศาสตร์เพื่อใช้เป็นค่ายทหารและกองบัญชาการ รวมถึงศูนย์กลางการปกครองไว้ปราบปรามพวกก่อการต่างๆ รวมๆ แล้วถึง 36 ปราสาท แต่ที่สำคัญที่สุดคงเป็นปราสาทที่ลอนดอนหรือที่เรียกว่า หอคอยลอนดอน

หอคอยลอนดอนจึงเป็นที่รวมประวัติศาสตร์ของพระราชวัง ป้อมทหาร คลังสมบัติ และที่คุมขังทรมานผู้ที่มีความกระด้างกระเดื่องต่อกษัตริย์ เวลาเข้าไปดูคลังสมบัติก็จะมีมงกุฎและดาบของกษัตริย์หรือราชินีองค์ต่างๆ วางแสดง มงกุฎของแต่ละคนก็จะประดับประดาด้วยทองและเพชรนิลจินดา บางเม็ดก็ใหญ่โตเกือบเท่าไข่ ฟังตรงข้ามกับพระคลังมหาสมบัติก็

เป็นที่คุมขังทรมานนักโทษการเมืองต่างๆ หากทรมานแล้วยอมย้ายมาอยู่ข้างเดียวกับกษัตริย์หรือผู้ปกครองก็ได้รับการลดหย่อนผ่อนโทษ แต่คนไหนที่ยังไม่ยอมสุดท้ายก็เอาไปประหารชีวิตด้วยการตัดศีรษะที่เนินใกล้ๆ แล้วก็เอาหัวไปเสียบประจานหรือโยนทิ้งลงแม่น้ำ มีข้อมูลว่าตลอดสี่ร้อยปีของหอคอยลอนดอนมีนักโทษถูกประหารชีวิตไปรวม 122 คน

ในบรรดานักโทษที่โดนคุมขังและลงท้ายด้วยการตัดศีรษะนั้น มีทั้งผู้ร้ายและผู้ดี เป็นคนมีชื่อเสียงโด่งดังก็มากมาย แต่ที่เราคาทอลิกควรรู้จักคือนักบุญโทมัส มอร์ (Thomas More) ตามประวัตินั้นท่านโทมัส มอร์ เป็นคนที่อยู่ในวงศ์ตระกูลสูง ท่านเป็นคนเฉลียวฉลาด มีความรอบรู้ในศาสตร์ด้านต่างๆ จนสังคมยกให้เป็นปราชญ์ ท่านมีความศรัทธาในพระเจ้า ศึกษาเรื่องชีวิตจิต จนเกือบตัดสินใจเข้าคณะนักบวช แต่พระเจ้าอาจเห็นว่าท่านควรมาทำงานการเมืองมากกว่า ท่านแต่งหนังสือสำคัญเล่มหนึ่งที่คนยุคสิบสี่ตุลาคมบ้านเราต้องรู้จักชื่อ “ยูโทเปีย” เล่าถึงสังคมอันเป็นอุดมคติที่มีความยุติธรรมเสมอภาค หนังสือเล่มนี้มีอิทธิพลทางความคิดต่อผู้คนอย่างกว้างขวาง มีความพยายามในหลายสังคมที่จะสร้างรัฐในอุดมคติอย่างที่ท่านวาดฝันให้ด้วยความรอบรู้ในระดับปราชญ์การรับราชการของท่านก็ก้าวหน้าจนมาเป็นเสนาบดีใหญ่ฝ่ายตุลาการที่ถือเป็นผู้ทรงอำนาจในระดับต้นๆ รองจากกษัตริย์ (Lord of Chancellor) ในปี 1534 พระเจ้าเฮนรี ที่ 8 ก็เกิดข้อขัดแย้งกับทางสันตะสำนักที่กรุงโรมตรงกับสมัยสมเด็จพระสันตะปาปาเคลเมนต์ ที่ 7 โดย

พระเจ้าเฮนรีนั้นมีราชินี Catherine เป็นภรรยาเดิมอยู่ แต่พระองค์ต้องการแต่งงานใหม่กับนางแอนด์ โบลีนจึงขอให้ทางสันตะสำนักรับรองว่าการแต่งงานครั้งแรกเป็นโมฆะ เมื่อทางสันตะสำนักไม่ยินยอม พระเจ้าเฮนรีก็ไม่รอช้าทำการแต่งงานใหม่ เป็นเหตุให้ทางสันตะสำนักประกาศขับพระเจ้าเฮนรีออกจากศาสนจักร (Excommunicate) พระเจ้าเฮนรีเลยถือเหตุประกาศแยกตัวจากกรุงโรมและให้ศาสนจักรในอังกฤษ (Church of England) ขึ้นตรงกับกษัตริย์แทน และให้ขุนนางทุกคนประกาศสาบานที่จะรับพระองค์เป็นประมุขทางศาสนาด้วย ข้อมูลบางแหล่งได้วิเคราะห์ว่าพระเจ้าเฮนรีนั้นใช้กระสุนนัดเดียวได้นกสองตัว นอกจากได้แต่งงานใหม่แล้วการสถาปนาตนเองเป็นประมุขฝ่ายศาสนจักรก็เปิดโอกาสให้เข้าไปยึดทรัพย์สินที่ดินที่มีอยู่มากมายตามวัดต่างๆ มาเป็นของพระองค์

เซอร์โทมัส มอร์ เสนาบดีใหญ่จึงอยู่ในฐานะกลืนไม่เข้าคายไม่ออก หากอยากจะทำเจริญในหน้าที่ราชการก็ควรต้องสนองพระบรมราชโองการในทุกเรื่อง แต่ท่านปฏิเสธที่จะทำตามด้วยเห็นว่าไม่เป็นการถูกต้องที่อังกฤษจะประกาศตัวไม่ยอมรับพระสันตะปาปาและขอลาออก การกระทำแบบนี้ถูกมองว่าแข็งข้อจึงต้องโทษเป็นกบฏ ถูกจับกุมขังที่หอคอยลอนดอน และถูกจับขึ้นศาลไต่สวนและพิพากษาในข้อหาว่าวางแผนล้มราชบัลลังก์ และสุดท้ายโดนลงโทษด้วยการตัดศีรษะที่เนินเขาของหอคอยลอนดอนในวันที่ 6 กรกฎาคม 1535

ร่างนั้นถูกนำไปฝังแต่ศีรษะโดนเสียบประจานที่เชิงสะพานไกล์เคียง ท้ายสุดมีผู้ไปลอบนำกลับมาฝังได้

ท่านจึงเป็นมรณสักขีและอีกสี่ร้อยปีต่อมาได้รับการแต่งตั้งเป็นนักบุญของคาทอลิก โดยสมเด็จพระสันตะปาปาปีโอ ที่ 12 และเช่นเดียวกันทางฝ่ายศาสนจักรอังกฤษ ในปี 1980 ก็ยอมรับท่านเป็นนักบุญด้วย นอกจากนี้ทางประเทศรัสเซียก็ได้ยกย่องท่านให้เป็นผู้ที่รักความเป็นธรรมในสังคมถือเป็นผู้จุดประกายอุดมการณ์สังคมนิยมจากหนังสือยูโทเปียอันโด่งดัง นักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 พระสันตะปาปาได้สถาปนาท่านเป็นองค์อุปถัมภ์ของนักการเมืองเพื่อให้เป็นแม่แบบของนักการเมืองที่ต้องกล้าหาญยึดถือความถูกต้อง

ปัจจุบันพระศาสนจักรคาทอลิกฉลองวันนักบุญโทมัส มอร์ ในวันที่ 22 เดือนมิถุนายน ตามประวัติในวันสุดท้ายที่แทนประหาร ท่านได้กล่าวอวมตะวาจาที่ยืนยันในอุดมการณ์และความเชื่อว่า “ข้าเป็นผู้รับใช้ที่ดีของกษัตริย์และพระเจ้าต้องมาก่อน” (the king’s good servant, and God’s first) ๕

เทววิทยาไซเบอร์/ดิจิทัล: การทบทวนความผูกพันระหว่างเรากับพระเป็นเจ้า และมนุษย์สัมพันธ์ในยุคดิจิทัล

คุณพ่อแอนโทนี่ เลอ ดีก, SVD*

ต่อจากฉบับที่แล้ว

ในสังคมที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากการมีและการไม่มี หรือความสามารถในการเข้าถึง ข้อมูลข่าวสารและความรู้ผ่านเครือข่ายสื่อสาร และคอมพิวเตอร์ ซึ่งทำให้เห็นปัญหาที่ชัดเจน ในโลกปัจจุบัน และในภูมิภาคเอเชียอีกด้วย โดยมีประมาณกันว่าในช่วงเดือนพฤษภาคม 2015 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตต่ออายุถึง 3 พันล้านคน ทั่วโลก อย่างไรก็ตามนั้นหมายความว่า ยังมีอีกมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของประชากรโลก ที่ยังไม่มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตเลย⁷⁶ เหตุผลที่ทำให้ผู้คนเหล่านี้ไม่สามารถเข้าถึงเครือข่าย อินเทอร์เน็ตได้ เป็นต้นว่า การไม่มีสัญญาณ 3G ในพื้นที่นั้นๆ การไม่สามารถชำระค่าบริการ ได้⁷⁷ และการที่ไม่มีเนื้อหาที่ผลิตขึ้นในภาษาที่ ผู้ใช้สามารถเข้าใจได้⁷⁸ ทวีปเอเชียนับเป็นทวีปที่มีความเหลื่อมล้ำในการใช้เทคโนโลยีเครือข่าย คอมพิวเตอร์มากที่สุดในโลก⁷⁹ ในขณะที่ใน สาธารณรัฐเกาหลี จำนวนจำนวนผู้ใช้ คิดเป็น ร้อยละ 37.56 และบรอดแบนด์ที่ประเทศ เมียนมามีเพียง 0.01%⁸⁰ โดยรวมแล้วมีเพียง ร้อยละ 7 ของผู้คนในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ที่มีการเชื่อมต่อระบบบรอดแบนด์ได้⁸¹ ในขณะที่ประเทศสิงคโปร์ครองอันดับหนึ่งในการ ให้บริการอินเทอร์เน็ต ประเทศญี่ปุ่นอยู่ใน อันดับที่ 10 และรองลงมาในอันดับที่ 13 คือ

ประเทศเกาหลีใต้ ส่วนประเทศเมียนมาและ ประเทศเนปาลพบว่าจัดอยู่ในกลุ่มที่แย่ที่สุดใน ดัชนีความพร้อมของเครือข่าย (Networked Readiness Index)⁸² ไม่เพียงแต่มีการเหลื่อมล้ำ ด้านจำนวนประชากรในประเทศเหล่านี้ แต่ยังมีช่องว่างด้านความเคารพสิทธิทางเพศ ซึ่งหนึ่งในห้าของผู้หญิงในภูมิภาคเอเชียมีการเข้าถึง อินเทอร์เน็ต และ 2 ใน 3 เป็นส่วนของผู้หญิง ที่ไม่สามารถเข้าถึงการเชื่อมต่อบนโลกออนไลน์ ได้เลย⁸³ ช่องว่างในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ไม่ได้ เกิดจากจากความยากจนเท่านั้น แต่ยังเป็นเพราะ วัฒนธรรมทางสังคม การเปลี่ยนแปลงประเพณี และข้อบังคับจำกัดการเข้าใช้งานอินเทอร์เน็ต ของผู้หญิง⁸⁴

สถิติที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนี้แสดงให้เห็น ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เกิดขึ้นโดย เทคโนโลยีดิจิทัลมีผลกระทบต่อความยุติธรรม ทางสังคม และความเหลื่อมล้ำทางสังคมอย่าง ชัดเจน เช่น ผู้ที่มีสิทธิ์สามารถเข้าใช้ระบบ อินเทอร์เน็ต กับผู้ที่ไม่มีกำลังทรัพย์ในการ เชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ตนั่นเอง การเหลื่อม ล้ำด้านเทคโนโลยีดิจิทัลนี้ ได้กลายเป็นช่องว่าง ระหว่าง “ความรวยข้อมูล” กับ “ความขาดแคลน ข้อมูล” ดังนั้น หากเทคโนโลยีเป็นตัวกลางของ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนแล้ว เราจะรู้จักและ

มี ปฏิสัมพันธ์กันเพียงกับผู้คนที่อยู่ในสังคมที่ใช้เทคโนโลยีที่คล้ายคลึงกับตัวเองเท่านั้น ระบบดิจิทัลไม่เพียงให้คนอื่นอีกพากันรับข่าวสารผ่านรายงานและฟีดข่าว แต่ยังทำให้เราไม่มีโอกาสที่จะทำความรู้จักเป็นการส่วนตัวอีกด้วย ผลลัพธ์ก็คือ ความเหลื่อมล้ำของยุคดิจิทัลเป็นอุปสรรคในความเป็นไปได้ ที่ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจะรวมผู้คนจากหลากหลายที่มาเข้าไว้ด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้คนในภูมิภาคเอเชีย

บทสรุป

บทความนี้ชุดค้นในรากฐาน 2 มิติของเทววิทยาไซเบอร์ดิจิทัล โดยการบ่งชี้ความสัมพันธ์ของคนกับพระเจ้าและกับเพื่อนมนุษย์ และวิธีการที่ความสัมพันธ์เหล่านี้จะเป็นที่ประจักษ์และเปลี่ยนแปลงอันเป็นผลมาจากสภาพแวดล้อมดิจิทัล ซึ่งการวิเคราะห์ที่ไตร่ตรองทั้งหมดที่ได้รับไว้ในบทความนี้ได้แสดงให้เห็นว่าระบบอินเทอร์เน็ตและไซเบอร์สเปซ สามารถหนุนการปรากฏพระองค์ของพระเจ้าในความหมายเชิงเปรียบเทียบได้ ซึ่งไม่จำกัดขอบเขตของพระเจ้ากับเวลาหรือพื้นที่ ในขณะที่วิทยาศาสตร์ซึ่งมีการค้นพบใหม่ๆ เกี่ยวกับเวลาและพื้นที่ แตกต่างเหมือนว่าได้ขาดความเป็นไปได้ของสวรรค์ที่เป็นสถานที่นอกกาย และทำให้เกิดเทคโนโลยีใหม่ที่ไร้ที่มาจากลัทธิศาสนาที่แพร่หลาย แต่ทำให้เราว่าการปรากฏนั้นเป็นไปได้โดยไม่ต้องการคุณภาพทางกายภาพตามที่วิทยาศาสตร์แบบดั้งเดิมต้องการ ภาพลักษณ์ของพระเป็นเจ้าสำหรับบรรดาผู้ที่ต้องการแสวงหาพระองค์ยังเพิ่มพูนขึ้นด้วยความจริงที่ว่า วิธีการรับรู้เรื่องราวของพระเจ้าไม่จำกัดเพียงสิ่งที่ถูกถ่ายทอดมาจากเอกสารทางการใดๆของพระศาสนจักรหรือสั่งการโดยคำสอนของพระสงฆ์ในแต่ละ

ท้องถิ่น หากแต่เป็นการเรียนรู้จากแหล่งมากมาย ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ การรับรู้ต่างๆ และความสัมพันธ์กับพระเป็นเจ้าของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง นอกเหนือจากจะได้รับอิทธิพลจากงานเขียนของนักเทววิทยามีอาซีฟและนักเขียนบล็อกมือสมัครเล่นก็ตาม หรือแม้แต่ “ทวิต” ของสมเด็จพระสันตะปาปา ตลอดจนข้อเขียนของเพื่อนบน Facebook เช่นเดียว กับที่ยุคดิจิทัลยืนยันความจริงที่ว่าไม่สามารถจำกัดพระเป็นเจ้าไว้กับขอบเขตใดๆได้ มันก็ยิ่งยากขึ้นที่จะจำกัดขอบเขตพระองค์ไว้กับลัทธิศาสนาใดโดยเฉพาะหรือการยึดติดพระองค์ไว้กับชุดหลักคำสอนทางศาสนา

ในทำนองเดียวกับการกำหนดกรอบให้กับพระเป็นเจ้าถูกล้อมด้วยสภาพแวดล้อมดิจิทัลในยุคปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นกรอบจริงหรือในจินตนาการ กรอบหรือขอบเขตต่างๆ แบบดั้งเดิมสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนก็ได้ถูกเปลี่ยนแปลงด้วย ในขณะที่กระบวนการทัศน์ของพระเยซูเจ้าสำหรับสิ่งๆที่หมายถึงการเป็นมิตรหรือเพื่อนบ้านที่ดั้นนั้น ไม่ได้ถูกล้อมล่งไปด้วยโดยวิธีการใดๆ ยุคดิจิทัลทำให้เราว่าการเป็นมิตรที่ดีไม่เพียงอยู่เหนือสภาพการณ์ต่างๆ ทางสังคม วัฒนธรรม และศาสนา แต่ยังอยู่เหนือพื้นที่ทางกายภาพและสามารถปรากฏตัวเองในไซเบอร์สเปซในรูปแบบจริงและมีความหมายที่ลึกซึ้งกว่า ปฏิเสธไม่ได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนที่มีการทะนุบำรุงอย่างแท้จริงต้องทำให้ปรากฏในพื้นที่ฐานการมีตัวตนในระดับหนึ่ง สภาพแวดล้อมดิจิทัลตามที่ได้พิสูจน์แล้ว เมื่อถึงคราวที่นำมาใช้ได้ไม่เต็มประสิทธิภาพนั้น

อ่านต่อบนหน้า

P

Passionists, the	= คณะแพชชันนิสต์ (เป็นชื่อเรียกคณะนักพรต the Congregation of Disclaced Clerics of the Most Holy Cross and Passion of Our Lord Jesus Christ ที่ตั้งขึ้นใน ค.ศ. 1737 โดย St Paul of the Cross)
Passover	= วันฉลองปัสกา (ของชาวยิว)
pastor	= ผู้อภิบาล
pastoral	= เกี่ยวกับการอภิบาล
pastoral letter	= สำนวนอภิบาล
pastoral staff	= ไม้เท้า (ประจำตำแหน่ง) พระสังฆราชในพิธีกรรมสง่า
pastoral Theology	= เทววิทยาอภิบาล
paten	= จานรองแผ่นศีล (ในมิสซา)
Pater Noster (ละติน)	= บทข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย
patriarch	= 1) อัยกา (ในพันธสัญญาเดิม) 2) อัครสังฆบิดร บรรพบุรุษ
Patriarch titular	= อัครสังฆบิดรกิตติมศักดิ์
patriarchate	= เขตปกครองของอัครสังฆบิดร
partimony	= มรดก
partrimonial goods	= ทรัพย์สินจากมรดก
patrimony of St.Peter	= สำนักงานมรดกนักบุญเปโตร
(Patrimonium Sactri - ละติน)	(อยู่ภายใต้การบริหารจัดการของสันตะสำนัก - The Administration of the Patrimony of the Apostolic See)

วาระสุดท้ายของนักบุญฟรังซิสอัสซีซี

วัดปอร์ซิอุโนโคลา (วัดดั้งเดิมหลังเล็กที่อยู่เ็นวัดหลังใหญ่คือวัดแม่พระแห่งปวงเทวา) ซึ่งเป็นสถานที่กำเนิดของคณะฟรังซิสกันนั้น นักบุญบอนาเวนตูราเขียนว่า “เป็นสถานที่ที่นักบุญฟรังซิสรักมากที่สุดในโลก” ทุกอย่างดูเหมือนจะช่วยให้ท่านรักปอร์ซิอุโนโคลา เป็นต้นว่า ชื่อนี้เตือนใจท่านให้คิดถึง ความยากจนซึ่งเป็นคุณธรรมสำคัญที่ท่านถือปฏิบัติ รวมทั้งพระนามของพระนางมารีย์ซึ่งท่านรักพระนางเป็นอย่างยิ่ง วัดนี้ตั้งอยู่อย่างโดดเด่นยกลางป่าใหญ่ที่เงียบสงบ

นักบุญฟรังซิสก้าวหน้าทางวิญญาณ และได้รับความสว่างมากขึ้น ตั้งแต่ท่านดำรงชีวิตใช้โทษบาป และมีเมตตาจิต แต่ครั้งนี้ ท่านรู้ลึกว่าพระเจ้าทรงฝึกท่านสุดท้ายที่บังตาท่าน และส่องสว่างทางเดินของท่าน

นักบุญฟรังซิสเป็นนักปฏิรูปพระศาสนจักรที่ผิดกับนักปฏิรูปในสมัยนั้น ท่านไม่สาปแช่งยุคสมัยของท่าน ไม่ตำหนิตะเยียนหรือกล่าวร้ายต่อผู้ใด ท่านเพียงแต่ท่องพระวรสารด้วยความสงบเสียง มีเสน่ห์ และมั่นใจ จนทำให้พระวรสารในสายตาของคนที่ฟังท่าน เป็นเรื่องราวที่สดชื่นมีชีวิตชีวาอย่างยิ่ง

นักบุญฟรังซิสคืนชีวิตของท่านให้กับพระเจ้าในกระท่อมเล็กๆ ที่ใช้สำหรับดูแลคนป่วย ช้างวัดปอร์ซิอุโนโคลา ซึ่งปัจจุบันเป็นที่ตั้งของวัดน้อยแห่งการผ่านพ้น (Cappella del Transito) ในบันทึกประวัติชีวิตของท่านได้เล่าว่า ในวันสุดท้ายในชีวิตของท่าน ณ กระท่อมเล็กๆ ที่ใช้สำหรับดูแลคนป่วย มีผู้อ่านเรื่องพระทรมานของพระเยซูเจ้าจากพระวรสารของนักบุญยอห์นให้ท่านฟังตามความปรารถนา “ความตายซึ่งไม่มีใครเต็มใจเปิดประตูรับนั้น” ได้มาปรากฏตัวในเวลาพลบค่ำ พอเห็นความตายเข้ามา ท่านก็ตอบรับอย่างมีมารยาท กล่าวว่า “ขอต้อนรับความตายน้องสาวของฉัน” ท่านเสริมว่า “ผู้มาเยี่ยมนี้แหละจะนำฉันไปสู่ชีวิตนิรันดร์”

เขาเอาท่านวางลงกับพื้นดินบนผ้าหยาบผืนหนึ่ง และเพื่อให้เกียรติแก่อดันตูกะความตาย ท่านให้เอาเถา และฟืนโรยบนตัวท่าน และด้วยเสียงที่เกือบจะเงียบดับแล้ว ท่านได้กอบเพลงสดุดี 142 ซึ่งบรรดาผู้ที่อยู่ ณ ที่นั้น ก็ร้องต่อไปกับท่าน

ขณะนั้น ท่ามกลางความมืดมิดในห้องที่เงียบสนิท นักบุญฟรังซิสอยู่นิ่งไม่ไหวติง บรรดาภราดาจึงก้มลงไปดูท่าน ปรากฏว่า ท่านเพ่งลึนใจ เซลาโนเขียนไว้ว่า “ท่านลึนใจขณะกำลังร้องเพลง” เมื่ออายุ 44 ปี และหลังจากที่ท่านกลับใจ 20 ปี ๕

ชวนคิดสะกิดใจ

ชีวิตที่เรียบง่าย เปี่ยมด้วยความรักในหัวใจของนักบุญฟรังซิส เมื่อรำพึงถึงก็ทำให้เราเกิดความสุขใจเสมอ ท่านเป็นผู้นำสันติแก่ผู้ที่อยู่รอบข้าง โดยเริ่มจากสันติที่อยู่ในจิตใจของท่าน จากชีวิตของท่านที่ขัดสนกับพระเจ้า องค์แห่งสันติ ท่านจึงสามารถรับสันติสุขของพระเจ้าเข้ามาในจิตใจของท่าน และส่งต่อสันตินั้นให้กับผู้อื่น การจากโลกนี้ของท่านจึงเป็นไปอย่างสวยงามและเปี่ยมด้วยสันติสุข ขอนักบุญฟรังซิสอัสซีซี วอนขอพระเจ้าเพื่อเรา ให้เรามีชีวิตที่เรียบง่าย เปี่ยมด้วยความรักของพระเจ้าและสันติสุขในชีวิตเสมอ

นักบุญทาร์ซีซิอุส

St. Tarcisius

ฉลอง 15 สิงหาคม

องคอุปถัมภ์ ผู้แจ่งข่าว

บนถนนสายเก่าของกรุงโรม พวกอันธพาลวัยรุ่นกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นคนต่างศาสนา พวกเขาข่มขู่บังคับและรุมทำร้ายร่างกายชายหนุ่มคริสตังคนหนึ่ง เขามีนามว่า ทาร์ซีซิอุส พวกเขาต้องการและอยากรู้ว่า ทาร์ซีซิอุสเก็บซ่อนอะไรไว้ในห่อผ้าที่ถืออยู่ในมือ

แท้จริง ขณะนั้นทาร์ซีซิอุส ได้ห่อศีลมหาสนิทไว้ เพื่อนำไปส่งให้พวกคริสตังที่ถูกคุมขังในเรือนจำของพวกโรมัน และเมื่อทาร์ซีซิอุสไม่ยอมมอบศีลมหาสนิทให้พวกเขา พวกเขาจึงช่วยกันรุมทำร้ายร่างกาย และใช้ก้อนหินขว้างปาใส่หนุ่มน้อยทาร์ซีซิอุสจนเขาล้มลงนอนอยู่กับพื้นและถึงแก่ความตาย เมื่อพวกอันธพาลเห็นว่าหนุ่มน้อยทาร์ซีซิอุสตายแล้ว จึงช่วยกันค้นดูตามตัวและในห่อผ้า แต่ก็ไม่พบศีลมหาสนิทแต่อย่างใด

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในช่วงศตวรรษที่ 3-4 ซึ่งสมเด็จพระสันตะปาปาตามาซุสทรงแต่งตั้งนักบุญวินิพินธ์ สรรเสริญหนุ่มน้อยทาร์ซีซิอุสว่า เป็นมรณสักขีเช่นเดียวกันกับท่านนักบุญสเตเฟนที่ถูกพวกยิวเอาก้อนหินทุ่มใส่จนเสียชีวิต เช่นกันท่านทาร์ซีซิอุสยอมตายอย่างทารุณดีกว่าที่จะให้ “ศีลมหาสนิทพระกายอันศักดิ์สิทธิ์ต้องตกอยู่ในมือของคนพาล”

ด้วยเหตุนี้คริสตชนตั้งแต่ยุคนั้นจนถึงปัจจุบัน ถือกันว่าท่านทาร์ซีซิอุส เป็น “อัศวินแห่งศีลมหาสนิท” ฉะนั้น เราควรจะวอนขอท่านนักบุญทาร์ซีซิอุสถึงความรักในองค์พระเยซูคริสต์ โดยการเตรียมจิตใจของเราอย่างดี เพื่อให้สมกับเป็นที่ประทับของพระองค์ตลอดไป ❧

ศิษย์พระคริสต์

“อาณาจักรสวรรค์ยังเปรียบได้กับขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ในทุ่งนา คนที่พบก็ฝังซ่อนสมบัตินั้น และยินดีกลับไปขายทุกสิ่งที่มี นำเงินมาซื้อนาแปลงนั้น” (มัทธิว 13:43)

เมื่ออ่านพระวาจาตอนนี้าฟเจ้าก็คิดถึงตัวเองในอดีตขึ้นมา สมัยยังเป็นเด็กน้อยที่ชอบการกินหมูหยองกับข้าวต้มข้นๆ แต่ด้วยความที่แม่คอยบอกว่าหมูหยองราคาแพงกินทีละน้อย น้าฟเจ้าจึงรู้สึกว่ามันมีคุณค่าเสียเหลือเกิน

ยิ่งถูกจำกัดก็ยิ่งอยากกินมากขึ้น น้าฟเจ้าเกลียดข้าวต้มออกเป็นหลุมตรงกลาง และตักหมูหยองหยอดลงไป ในหลุมข้าวต้มนั้น เดินผ่านหน้าแม่ให้แม่พอเห็นว่าตักมาไม่เยอะเท่าไรนะ (ทั้งๆ ที่มันอยู่ในหลุมข้าวต้มตั้งเยอะ) นี่แค่อาหารฝ่ายกาย น้าฟเจ้ายังฝันวางแผนการขนาดนี้ น้าฟเจ้าถามตัวเองในวินาทีว่า... แล้วอาหารฝ่ายวิญญาณละ น้าฟเจ้าฝันชวนชวนวางแผนการอย่างไรบ้าง อาณาจักรสวรรค์ย่อมสำคัญกว่าอาณาจักรโลก และอาหารฝ่ายวิญญาณก็ย่อมสำคัญมากกว่าอาหารฝ่ายกายมิใช่หรือ เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา น้าฟเจ้าได้เข้ารับการอบรม เรื่อง กฤษฎีกาสมัชชาใหญ่ ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย คริสตศักราช 2015 “ศิษย์พระคริสต์เจริญชีวิตประกาศข่าวดีใหม่”

คุณพ่อปิยะชาติ มะกรกรรม ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า การประกาศข่าวดีเป็นพันธกิจในพระวรสาร ซึ่งเป็นหน้าที่ของศิษย์พระคริสต์ นั่นคือผู้ที่ได้รับศีลล้างบาปทุกคน ต้องมีหน้าที่ในการประกาศพระอาณาจักรของพระเจ้า เป็นพยานถึงพระเยซูเจ้า ติดตามพระองค์และตายในพระองค์ คุณพ่อเน้นย้ำว่า เราจะพยานถึงพระเยซูเจ้าได้อย่างไร ถ้าเรายังไม่รู้จักพระเยซูเจ้าดีพอ “ผู้ที่ไม่มีก็ให้ไม่ได้” น้าฟเจ้าชอบข้อคิดประโยคหนึ่งของคุณพ่อที่ว่า “เอาใจของเราที่เป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้าไปสอนเขา สอนด้วยชีวิต เปลี่ยนที่ตัวเองก่อน”

“กฤษฎีกาของพระองค์น่าพิศวงยิ่งนัก น้าฟเจ้าจึงปฏิบัติตาม การเปิดเผยของพระวาจาให้ความสว่าง ประทานปัญญาแก่ผู้รู้น้อย” (สดุดี 119:129-130)

กฤษฎีกาของพระองค์ น่าพิศวงยิ่ง เผยความจริง เผยพระธรรม นำคำสอน เปรียบประดุจแสงอรุณ อุ่นพระพร ผู้ทุกข์ร้อน อ่อนความชั่ว เห็นลู่ธรรม **อ**

ตอบยังไต่

จำเรื่องราวตอนเด็กก่อนขึ้นชั้น ป.5 ได้นะ การทานข้าวหรือ พี่น้องมีมากก็ต้องแบ่งๆ กันทาน ฉันยังจำวันที่ครอบครัวลำบากในเวลาหนึ่ง พี่ๆ ก็ไปหาผักบุ้งที่คลองเอามาทำเป็นอาหาร แล้วก็โฆษณาชวนเชื่อว่า “ทานผักบุ้งแล้วตาหวาน บำรุงสายตา ฯลฯ” เชื่อเถอะเราทานผักบุ้งเป็นเมนูหลักนานมากๆ จนวันหนึ่งน้องๆ ตะโกนเมื่อเห็นอาหารว่า **“ไม่อยากตาหวานแล้ว”**

พ่อกับแม่สอนเสมอให้เราทำอะไรด้วยตัวเอง ฉันภูมิใจนะที่เห็นพี่ๆ ไปหัดเรียนตัดเสื้อ แล้วก็ตัดเสื้อผ้าง่ายๆ ใส่กันเอง ฉันเห็นน้องชายเก็บออมเงินแล้วก็ค่อยๆ ซื้อมอเตอร์จักรยาน เข้ากลุ่มกับเพื่อนๆ จนนานวันสามารถประกอบเป็นจักรยานขี่ได้ด้วยตนเอง มันเป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มากตามประสาเด็ก ฉันเห็นน้องสาวอยากได้ตุ๊กตาแต่ก็ต้องร้องไห้เสมอเพราะแม่ไม่ยอมตามใจ จนที่สุดเอาผ้าเช็ดตัวเก่าๆ มามัดมาผูก เป็นตุ๊กตาตัวโปรดที่เธอเล่นและเธอรักมาก

เราไม่ได้เกิดมาจากครอบครัวที่ร่ำรวย เราจึงอยู่ด้วยกันอย่างเรียบง่ายตามที่พ่อแม่วางวิถีชีวิตให้เรา มาคิดย้อนหลังแล้วก็พ่อแม่ช่างยิ่งใหญ่ ส่งลูกๆ หลากคนเรียนเต็มที่เคยตรากตรำไปขอผ่อนผันค่าเล่าเรียนที่ไม่จ่าย

ตรงกำหนดก็หลายครั้ง หน้าเสียหลายครั้งนะที่ถูกเรียกไปหน้าชั้นเรียนแล้วบอกว่าพวกเธอยังไม่ได้จ่ายค่าเทอม เดี่ยวไม่ได้เข้าสอบนะ เรื่องอย่างนี้มันร้อนมันอายที่ลูกแล้วมันก็หนาวไปถึงพ่อแม่เลย ทุกวันจึงเป็นสิ่งที่เราต้องนั่งให้เป็นอดให้ได้และก้าวไปข้างหน้าในชีวิตอย่างสงบเสถียรที่สุด ฉันมั่นใจว่าหลายๆ คนคงมีประสบการณ์ชีวิตที่ไม่ต่างจากฉันแน่นอนหรือบางคนก็โหดร้ายกว่าฉันมากนัก

“เฮาน่า ขายพี่น้องกัน” ส่งเสียงแน่นกตราคาที่ดินที่จะซื้อ

“ให้ฉันเถอะ ราคาแค่นี้มันถูกโพด...”
ยายนิตขอร้องตามประสาชาวบ้าน

“เธอจะไปรู้อะไร ฉันนี่คนซื้อที่ดินเยอะเยอะ ฉันรู้ว่าที่ไหนถูกที่ไหนแพง”

แล้วความซื่อปนกับความเชื่อกันตามประสาพื้นบ้าน ยายนิตก็ขายที่ดินให้เขาในราคาที่ถูกมาก เมื่อขายแล้วเสียงก็ฮือฮาไปทั้งหมู่บ้านว่ามันน่าจะได้เงินมากกว่านี้สองเท่า ทำไมเขาถึงโกงคนซื้ออย่างยายนิตได้

เรื่องฮือฮายังไม่ทันจืดจาง ลูกชายแกซึ่งแกเคยหนักคายน่ากลัวกลับตัวกลับใจ จากทำงานหาเงินก็เริ่มทำๆ หยุดๆ แล้วก็เริ่มอ้อนแม่จนเสียงเริ่มแข็งเป็นการขู่บังคับ

“แม่จะให้ผมขายเพื่อนมันหรือ ใครๆ เขาก็มีมอเตอร์ไซด์กัน”

“อ้าว ของเก่าก็ยังใช้ได้”

“เพื่อนมันบอกว่าแม่ขายที่ดินได้ ไม่เห็นมีอะไรมาโชว์เลย”

มันมีเหตุผลมากมายเหมือนนิยายน้ำเน่า แต่นี่ก็เป็นเรื่องจริงที่แม่ก็ยอมให้เงินหมื่นไปซื้อมอเตอร์ไซด์ ซึ่งได้ไม่เท่าไรทำไมอาการไม่ชอบก็เริ่มออกหน้า แกะล้อเปลี่ยนนั่นเปลี่ยนนี่และที่มันแยก็ตรงเบือเร็วเบือแล้วนี่สิ

“แม่ จะเอาแบบบิ๊กไบท์.....”

เชื่อเถอะ ไม่นานอัตรจรรย์ก็เกิดขึ้น รถราคาเป็นแสนออกมาโลดแล่นในบ้านนอก บ้านนาไม่ใช่ห้าพันห้าแรงของตลกบาท อาหารไม่ทานข้าวที่บ้านนะ ต้องซื้อข้าวกล่องทานทุกวัน นี่เป็นเรื่องราวที่ชาวบ้านพากันสรรเสริญ แลวโพนาดว่าลูกของแก มันเป็นเรื่องเศร้า ระดับหมู่บ้านที่เห็นยายแก่ๆ ทำงานงๆ เงินๆ กินอยู่อย่างลำบาก แล้วลูกชายก็ขี่มอเตอร์ไซด์ราคาเป็นแสนเข้ามาขอเงินแม่ไปซื้อข้าวกิน

ฉันเคยพูดคุยกับแกในเวลาที่ผ่านมา

“ครูเอ๊ย ฉันมันโง่ มันถูกหลอกตั้งแต่ขายที่ดินแล้ว ขายเขาถูกๆ ตอนนี่ลูกก็มาหลอก

มาบังคับขอเงินไปซื้อบั๊กมอเตอร์ไซด์อีก บ่พอเป็นลักที่ เงินหมดแล้ว.....”

“อ้าว นี่ถ้าเงินหมดแล้วจะทำยังไงต่อ....”

ถามยังไม่ทันจบแกชิงพูดออกมาว่า

“ก็พาลูกไปขอรานเท่านั้นแหละ”

มันเป็นคำตอบเชิงตัดพ้อน้อยใจในหนทางชีวิตของแก ก่อนที่แกจะเดินจากไปเข้าหมู่บ้าน มันยังไม่เท่าคำถามที่เด็กๆ ซึ่งนั่งอยู่กับฉันพูดออกมาว่า

“ทำไมลูกแกไม่ยอมทำงาน มาหลอกเอาเงินพ่อแม่ไปหมดเลย”

ไม่ได้ตอบคำถามเด็กๆ หรือก จ้องพวกเขา แล้วตั้งใจพูดออกไปว่า

“พวกเธอก็อย่าเป็นอย่างมันก็แล้วกัน”

“ครับ” ทุกคนตอบพร้อมกันดังลั่น

ฉันจ้องพวกเด็กเหล่านั้นอีกครั้ง และก็คิดในใจว่า (ขอโทษนะ ตรงๆ ลดความหยาบคาย)

“ข้าไม่อยากเชื่อพวกเธอหรอก เพราะเมื่อหกปีที่แล้ว เด็กคนดีที่พวกเธอก็ว่าก็ตอบเราอย่างที่เธอตอบเราเลย” ๕

สิ่งที่ได้รับจากไต้หวน

ดิฉันไฝฝั่นอยากไปไต้หวนมานานแล้ว จึงชวนลูกๆ ให้พาแม่ไป อยากดูว่ามันน่าท่องเที่ยวเพียงใด และจะสมตามคำล่ำลือของคนรอบข้างจริงๆ หรือไม่? มีหลายคนบอกว่า ไต้หวนมีธรรมชาติสวยงาม ต้นไม้ปกคลุมเขียวขจี และมีพิพิธภัณฑ์ต่างๆ ที่น่าสนใจ

แล้วทุกอย่างก็เป็นไปตามฝัน ดิฉันพร้อมกับลูกๆ หลานๆ และญาติอีก 6 ชีวิตก็ออกเดินทาง และสิ่งหนึ่งที่ถือว่าเป็นปาฏิหาริย์ก็คือ ก่อนวันที่เราจะเดินทางไปนั้น เราทราบว่าไต้หวนกำลังมีพายุเข้าลมมรสุมพัดรุนแรง และฝนจะตกหนักในช่วงเวลาที่เราเดินทางไปนั้น

โดยส่วนตัวแล้ว ดิฉันไม่อยากเจอฝนเลย เพราะรู้สึกเป็นอุปสรรคในการท่องเที่ยวหรือเดินทาง ซึ่งจะยากลำบากและติดขัดในเรื่องต่างๆ ดิฉันสวดภาวนาขอให้พระเจ้าทรงนำในการเดินทางครั้งนี้ พวกเราต้องลุ้นทุกวัน เพราะอากาศดูอึมครึมตลอด แต่พวกเรากลับไม่เจอฝนเลย ซึ่งก็ดียิ่งงงเหมือนกันว่าเป็นไปได้อย่างไร? ทั้งที่ฝนตกตลอดทุกวัน ก่อนที่เราจะมาถึง ดิฉันเชื่อว่านี่คือพระเมตตาของพระเจ้าที่เราสัมผัสได้จริงๆ

นับเป็นโชคดีเล็กๆ ที่ทางผู้จัดทัวร์ได้จัดหาโรงแรม และอาหารอย่างดีให้กรุ๊ปทัวร์ของเรา เพราะแม้แต่ในห้องนอนก็ยังมีย่าน้ำแร่ส่วนตัวให้ด้วยช่างวิเศษจริงๆ

สำหรับกรุ๊ปทัวร์ของเราเป็นกรุ๊ปเล็กๆ เราได้มีโอกาสหักทลายและรู้จักกัน ทำให้เราสนิทกันอย่างรวดเร็ว เราต่างมีพื้นฐานจิตใจเดียวกัน พวกเราจึงคุยเล่น หักทลาย หัวเราะ เอื้ออาทร และมีมิตรไมตรีที่ดีต่อกัน ซึ่งต่างจากทัวร์ที่ผ่านๆ มา

คนที่อายุน้อยที่สุดในกรุ๊ปของเราก็ได้แก่ **น้องภาต้า** อายุ 5 ขวบ หลานสาวของดิฉัน เขาสนุกสนาน ร่าเริง ขี้เล่น และพูดคุยกับทุกคนได้หมด

มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีกับผู้สูงวัย ทำให้ดิฉันภูมิใจที่หลานของเราเข้ากับคนอื่นได้ และน้องภาต้าก็กลายเป็นขวัญใจของคณะทัวร์กรุ๊ปนี้

ส่วนคนที่สูงวัยในกรุ๊ปนี้ก็มียู้อยู่ด้วยกันหลายคน บางคนอายุ 80 ปีแล้วก็มี แต่ไม่ต้องใช้ไม้เท้าและเดินได้คล่องแคล่ว จนพวกเราต้องถามเคล็ดลับการดูแลสุขภาพ จึงทราบว่าเขาออกกำลังกายด้วยการเดินทุกวันตอนเย็นๆ วันละ 3 กิโลเมตรในหมู่บ้าน สุขภาพจึงดีและปราศจากโรคภัย ดูแข็งแรง กระปรี้กระเปร่า และความจำของสมอยังดีอยู่

คงต้องบอกว่า คนสมัยนี้ห่วงใยสุขภาพมากกว่าคนสมัยก่อนๆ และเมื่อเราได้เห็นประจักษ์แก่สายตาว่า การเดินนั้นสำคัญที่สุด ส่วนเรื่องของการกินนั้นก็พยายามเลือกทานผัก ผลไม้ และปลาบ้าง เพื่อว่าโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ ก็จะไม่มากล้ำกราย

ดิฉันเห็นได้ชัดในเรื่องนี้ ถึงแม้การท่องเที่ยวในทริปนี้จะไม่ค่อยประทับใจมากนัก แต่ดิฉันได้สัญญากับตนเองว่า จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสำหรับการใช้ชีวิตในช่วงปลายๆ อย่างดี เพื่อที่จะถนอมรักษาสุขภาพให้ดี ไม่ต้องเป็นภาระของคนอื่น และให้สามารถอยู่ในโลกนี้เพื่อคอยดูลูกๆ หลานๆ เจริญก้าวหน้าในชีวิตและในพระพรของพระ

โดยดิฉันเริ่มมีกติกากับตนเองว่า ทุกเช้าและก่อนนอนจะพยายามออกกำลังกายด้วยการเดิน ให้เหงื่อออกพอสมควร แล้วเราจะรู้สึกสดชื่น ตัวเบาสบาย และเน้นการทานผักและผลไม้ ทานเพื่ออยู่จริงๆ อาหารมีค่าก็ทานผักผลไม้ ไม่ทานเนื้อสัตว์ ซึ่งเมื่อปฏิบัติได้แบบนี้ 3 วันเท่านั้น เราก็จะสามารถลดน้ำหนักส่วนเกินได้ถึง 2 กิโลกรัม ชีวิตดูสดใสขึ้น

ถ้าท่านผู้อ่านเริ่มรู้สึกตัวเองว่าได้เข้าสู่ช่วงผู้สูงวัยแล้วลองหาเวลาออกกำลังกายแบบเบาๆ ที่พอเหมาะพอควร เพื่อให้ร่างกายมีส่วนร่วม กระฉับกระเฉง

ส่วนเรื่องอาหารถ้าสามารถควบคุมได้ก็จะช่วยลดน้ำหนักได้ดีที่สุด และอยากบอกว่า ต้องชนะใจตนเอง ในการควบคุมอาหาร และควบคุมอารมณ์ ไม่เครียด เพียงเท่านี้ก็เชื่อว่า ชีวิตก็เปี่ยมสุขได้แล้ว

ขอย้อนกลับมาเรื่องทัวร์ที่เราพาเราไปล่องเรือในทะเลสาบสุริยัน - จันทรา (ชื่อเดียวกันกับผู้เขียนเลย ทำให้ยิ่งอยากไปชม) โกต์บอกเราว่า ที่นี่เป็นความงามของทะเลสาบที่รายล้อมด้วยภูเขา ทำให้เกิดทัศนียภาพสวยงามเหมือนภาพวาด และที่นี่ยังได้รับสมญานามว่า สวิตเซอร์แลนด์แห่งใต้หวน มีการแบ่งส่วนของทะเลสาบดูคล้ายๆ กับดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ครึ่งเสี้ยว จึงกลายเป็นชื่อดังที่กล่าวไว้ว่า สุริยัน-จันทรา

เราได้ไปเยือนอุทยานแห่งชาติออลิซาน ซึ่งสูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 2,700 เมตร ดิฉันต้องเดินตามบันไดลงมานับเป็นพันๆ ขั้น เดินจนเหนื่อยหอบ และเพราะความกดอากาศต่ำ ถ้าใครหัวเข่าไม่ดี และมีปัญหาเกี่ยวกับระบบหายใจก็ไม่ควรไป พวกเรากัดฟันเดินลงมาจนขาแข็งเมื่อยล้าอ่อนแรง ทำเอาบางคนแทบทรงตัวไม่อยู่ ฉะนั้นที่นี่จึงเหมาะสำหรับหนุ่มสาวและเด็กๆ พวกเขาจะไม่รู้สึกเหนื่อยเหมือนผู้สูงอายุ

โกต์ได้พาพวกเราเดินลงมาขึ้นชมรถไฟโบราณที่เก่าแก่ที่สุด เรียกได้ว่าติดอันดับ 1 ใน 3 ที่สวยที่สุดในโลก จนใครๆ ก็อยากขึ้นไปนั่งรถไฟขบวนนี้เพื่อชมธรรมชาติ เราจะเห็นต้นสนสูงชัน ซึ่งมีอายุกว่าพันปี และบริเวณนั้นยังมีต้นไม้แปลกตานานาพันธุ์ ที่ขึ้นอยู่เรียงรายทั้งสองข้างทาง

โกต์ยังได้พาพวกเราไปชมโรงงานทำพายลับประต ซึ่งอันที่จริงเราอยู่เมืองไทยเราก็มักจะได้รับของฝากที่เป็นทั้งพายลับประต และสินค้าแปรรูปที่ทำจากลับประตในหลายรูปแบบ ซึ่งเราับประทานอยู่เสมอเวลาอยู่ที่เมืองไทย ยอมรับว่าที่นี่ไม่ค่อยถูกปากเท่าไรนัก พายของบ้านเราทั้งถูกและอร่อย

แต่แปลกตรงที่ดิฉันเห็นคนอื่นก็รีบๆ แย่งกันซื้อทำเหมือนเขาแจกฟรี เห็นแล้วแปลกใจ จริงอยู่ว่าที่นี่เขามีการบรรจุใส่กล่องดูสวยดี เหมาะจะเป็นของฝากดูน่าจะถูกใจผู้รับ แต่เมื่อดูจากราคาแล้ว รู้สึกว่าเขา

ตั้งราคาแพงเกินไปหน่อย เพราะถ้ามาขายที่บ้านเราคงไม่มีคนกล้าซื้อเป็นแน่

ช่วงเวลาในขณะนั้น คงเป็นเพราะบรรยากาศและอารมณ์ทำให้คนอยากหิ้วกลับไปเป็นของฝากให้กับญาติพี่น้องหรือคนรู้จักที่เมืองไทย ซึ่งในระหว่างนั้นก็คุยกันไปคุยกันมาได้ความว่า “ถ้าใครเอามาฝาก จะไม่กินเอง แต่จะเอาไปให้คนอื่นกินแทน” ฉะนั้น หากจะซื้อของฝาก ก็อย่าซื้อเพราะเห็นว่า เขาใส่กล่องหรือมีแพ็คเกจสวยงาม และอย่าซื้อตามกระแสของผู้อื่นเลย เพราะมันสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย

สรุปแล้วการท่องเที่ยวครั้งนี้ ดิฉันได้เห็นการเสียสละ พึ่งพา เอื้ออาทรต่อกัน และทำตนให้เป็นที่ยิ่งใหญ่ของคุณย่า คุณยายและผู้สูงอายุ ส่วนหนึ่งที่บอกอย่างนี้ก็เพราะดิฉันรู้สึกภูมิใจ ในตัวของน้องเจน หลานสาวคนโต อายุ 13 ปี ที่ร่วมเดินทางไปกับพวกเราด้วย เขาคอยช่วยเหลือผู้สูงอายุตลอดการเดินทาง ช่วยจูงมือ ดูแลทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาพอจะช่วยได้ รู้จักความเอื้ออาทร รู้หน้าที่ และเอาใจใส่ผู้หลักผู้ใหญ่

นับตั้งแต่ น้องเจนย้ายโรงเรียนเมื่อปีที่แล้ว เขาเปลี่ยนจากเดิม จากที่เคยสนใจแต่ตนเอง กลับหันมาสนใจและใส่ใจคนรอบข้าง ดิฉันเชื่อเลยว่า สิ่งแวดล้อมทั้งที่บ้านและที่โรงเรียนมีส่วนช่วยอย่างมากในการหล่อหลอมจิตใจของลูกหลานและเยาวชน ได้เป็นอย่างดีทีเดียว จากเด็กที่เอาแต่ใจ งามแง แต่เมื่อเวลาเปลี่ยนไป ประสบการณ์ที่เขาได้รับและสัมผัสก็ช่วยขัดเกลาจิตใจให้เขาอ่อนโยน รับผิดชอบช่วยเหลือและเอาใจใส่คนรอบข้าง และมีความรับผิดชอบมากขึ้น และตัวของเขาเองก็จะกลายเป็นที่รักและเอ็นดูจากคนรอบข้างด้วยเช่นเดียวกัน

ดิฉันเริ่มเห็นแวบแล้วว่า เขาจะเป็นเด็กดีของสังคม เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ ดิฉันจะเน้นเสมอๆ ว่า เราจะเลี้ยงลูกหลานให้เป็นคนดีและคนเก่ง เพื่อเขาจะได้บำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคมส่วนรวม โดยเริ่มจากจุดเล็กๆ คือที่บ้าน ที่ครอบครัว แล้วค่อยๆ ขยายออกไปสู่กว้าง เพื่อว่าโลกนี้จะสวยขึ้น จะงดงามด้วยน้ำใจ และจะน่าอยู่ยิ่งขึ้น **๕**

พลังแห่งคำถามปิดและคำถามเปิด

สิ่งที่จะบ่งบอกได้ว่า คนๆหนึ่งเป็นคนเปิดรับ เปิดใจ เปิดสมอง เพื่อรับฟังความคิด คนรอบข้าง หรือเป็นคนที่มีความคิดติดกรอบตัวเอง สะท้อนได้จากวิธีการถามคำถามของคนๆ นั้น

ถ้าใครเคยเล่นเกม 20 คำถาม เพื่อทายคำตอบที่โจทย์กำหนดขึ้นมาให้ได้ถูกนั้น จะเป็นลักษณะของคำถามที่ให้คำตอบว่า “ใช่ ไม่ใช่” “มี ไม่มี” “ได้ ไม่ได้” “ผิด หรือ ถูก” ลักษณะของคำถามเช่นนี้ เราเรียกว่าเป็น **คำถามปลายปิด** (closed question)

คำถามในลักษณะนี้ คนที่ถามจะมีสมมติฐานอยู่ในใจ มีคำตอบ ทำให้เกิดการชี้หน้าของคำถาม

“เที่ยงแล้ว เราทานข้าวที่นี้กันเลย ดีไหม?”

“ปกติเธอเข้าโบสถ์ทุกอาทิตย์เลย ใช่ไหม เพราะคราวที่แล้วที่ฉันมาเข้าโบสถ์ที่นี้ ฉันก็เจอเธอ?”

“ฉันว่านะ เขาไม่เข้าใจในสิ่งที่เราพูดกันหรอก เธอว่าไหม ใช่ไหมเธอ?”

“ใครๆ ก็ไปโรม เพื่อแสวงบุญกันทั้งนั้น ถูกไหม (ใช่ไหม) หรือว่าไม่จริง?”

หากในการพูดคุยกับคนอื่นๆ เราใช้การพูดถามในลักษณะที่เป็นคำถามปลายปิดบ่อยๆ จะทำให้เรานั้น ไม่ค่อยฟังคนอื่น เพราะเรานั้นได้ตั้งธงของคำตอบไว้เรียบร้อยแล้วไปตั้งแต่เริ่มต้นผ่านทางการใช้คำถาม เพื่อจำกัดการตอบเพียงใช่ หรือ ไม่ใช่ นอกจากนี้ เรายังคาดหวังคำตอบไว้ด้วยว่าผู้ตอบควรตอบไปในทิศทางใดโดยที่เราเองอาจไม่รู้ตัว

ถ้าคนที่เรากล่าวถามตอบถูกใจ ก็ไปกันได้ คุณก็รู้เรื่อง เช่น ถ้าเราคาดว่า เขาจะต้องตอบว่า “ใช่”

และผู้ตอบตอบว่า “ใช่” เราจะรู้สึกได้ว่า เขากับเราเป็นพวกเดียวกัน แต่หากตอบไม่โดนใจ เราคาดหวังเล็กๆ ว่าเขาจะตอบ “ใช่” แต่เขากลับตอบว่า “ไม่ใช่” ตรงนี้เอง จะเป็นที่มาของการโต้เถียงกัน เพราะผู้ถามจะมีเหตุและผลของตนเองมาแย้ง เพื่อให้คนฟังนั้นคล้อยตามตนเองให้ได้ โดยเฉพาะรูปประโยคคำถามคำถามที่เริ่มต้นด้วยคำว่า “เธอว่าไหม” “เธอเชื่อฉันสิว่า”

“เธอว่าไหมว่า เขาเป็นคนที่มารยาทแย่มากเลย ใช่ไหมเธอ?”

“คุณเชื่อผมเลยว่า เรื่องนี้ทำไม่ได้ อย่างแน่นอน ผมพูดถูกไหมล่ะ?”

การพูดจากันในแต่ละครั้งของการสื่อสาร จึงคุยกันไม่รู้เรื่อง ที่เราจะเรียกว่า ต่างฝ่ายต่างไม่ฟังกัน เพราะการคุยในอยู่ภายใต้การสนทนาที่เต็มไปด้วยการนำทางของอีกฝ่ายหนึ่ง ด้วยการถามคำถามแบบปิดบ่อยครั้ง คู่สนทนา จึงเกิดความอึดอัดใจ ขึ้นมาได้ อย่างไม่รู้ตัว ไม่อยากคุย สนทนาปราศรัยด้วย เพราะรู้สึกว่า โดนจับบังคับให้คิดตาม หรือต้องเออออกไปด้วยอย่างเสียไม่ได้

การสนทนาที่ดี จึงควรมีทั้งคำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิด สลับกันไป...

ถ้าเช่นนั้น **คำถามปลายเปิด** (Open ended Question) คือ คำถามแบบไหนกัน

คำถามปลายเปิด คือ คำถามที่ผู้ถามเปิดโอกาสให้คู่สนทนาหรือผู้ตอบ มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นของตนเองได้ มีการตอบได้อย่างอิสระ ผู้ตอบเกิดการคิดทบทวน คิดไตร่ตรอง เกิดกระบวนการย่อยทางความคิดของทั้งผู้ถามและผู้ตอบได้

ผู้ที่ใช้คำถามปลายเปิดในการสนทนาได้ จะทำให้เกิดคุณลักษณะ “การเปิด” ขึ้นในตนเอง เพราะการใช้คำถามปลายเปิด สร้างการเปิดใจ เปิดโอกาส เปิดสมอง เปิดโลกทัศน์ ลดอคติของตนเองได้ เนื่องจากคนทุกคน จะมีกรอบความคิด มีทัศนะของตนเองที่ติดยึดอยู่ และมีการสร้างพื้นที่ หรืออาณาเขตตนเองไว้ การรับฟังคนอื่น “ให้เป็น” เท่ากับเราพาตนเองสู่โลกแห่งการเรียนรู้ใหม่ ที่จะขยายมุมมองที่มีต่อโลกนี้ ทำให้มีวิสัยทัศน์กว้างไกลขึ้นได้

การเริ่มต้นการฝึกตนเองให้มีความเป็น ผู้ใหญ่มากขึ้น รอบคอบมากขึ้น ไม่หุนเหิน ยึดหยุ่น ไม่อึดติด ไม่โอ้อวด จึงฝึกได้จากการเปลี่ยนตัวเอง ให้สนทนาด้วยคำถามปลายเปิดมากขึ้น

แม้ว่า... การเริ่มต้น ถามด้วยคำถามปลายเปิด ด้วยประโยคแรก แล้วตามมาด้วยคำถามปลายปิดต่อ หรือเปิดคือการโต้เถียงกับคำตอบที่ได้รับ

อย่างน้อย ก็ถือว่าได้เริ่มปรับตัวเองใหม่ ให้ “เปิดโอกาส” เปลี่ยนแปลงตัวเองได้

เรียกได้ว่า ขณะพูดคุยไป ขอให้ฝึกถาม คำถามปลายเปิดอย่างรู้ตัว แล้วค่อยฝึกวิธีการตั้ง คำถามปลายเปิดที่ดี ควรตั้งแบบใด

การเริ่มต้นสร้างคำถามปลายเปิดง่ายๆ คือ การใช้ **WH- Question** มาช่วยในการตั้งคำถาม

What (อะไร) When (เมื่อใด) Where (ที่ไหน) Why (ทำไม / เพราะเหตุใด) Who (ใคร) และ How (อย่างไร)

นั่นคือ นำเอา WH Question นี้ มา ใช้แทนคำถามปิดที่เคยชินให้ได้ก่อน ฝึกให้บ่อยๆ จะช่วยปรับเปลี่ยนวิธีการสนทนาของเราได้

“เที่ยงแล้ว เราทานข้าวที่นี่กันเลย ดีไหม?” เปลี่ยนเป็น “เที่ยงแล้ว เราทานข้าวกันที่ไหน (Where) กันดี?”

“ปกติเธอเข้าโบสถ์ทุกอาทิตย์เลย ใช่ไหม เพราะคราวที่แล้วที่ฉันมาเข้าโบสถ์ที่นี่ ฉันก็เจอเธอ?” เปลี่ยนเป็น “ปกติแล้วเธอ เข้าโบสถ์บ่อยครั้งเพียงใด (How often) และเป็นสัตบุรุษที่โบสถ์ไหน (Where) หรือ?”

“ฉันว่านะ เขาไม่เข้าใจในสิ่งที่เราพูดกันหรอก เธอว่าไหม/ ใช่ไหมเธอ? เปลี่ยนเป็น “เธอว่า เขาเข้าใจสิ่งที่เราพูดกันอย่างไร (How) บ้าง?” “อยากรู้จัง ยังมีเรื่องอะไรบ้าง (What) ที่เขายังไม่เข้าใจในสิ่งที่เราได้พูดคุยกัน?”

“ใครๆ ก็ไปโรม เพื่อแสวงบุญกันทั้งนั้น ถูกไหม (ใช่/ไหม) หรือว่าไม่จริง? เปลี่ยนเป็น “ประเทศไหนบ้าง (Where) ที่คนส่วนใหญ่ มักไปแสวงบุญกัน?”

“เธอว่าไหมว่า เขาเป็นคนที่มารยาทแย่มากเลย ใช่ไหมเธอ? เปลี่ยนเป็น “เธอคิดว่า เขาเป็นคนแบบไหน?” (What)

“คุณเชื่อผมเลยว่า เรื่องนี้ทำไม่ได้ อย่างแน่นอน ผมพูดถูกไหมล่ะ?” เปลี่ยนเป็น “คุณมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้บ้าง เพราะเหตุใด คุณถึงเชื่ออย่างนั้น?” (Why)

เมื่อเราฝึกเปลี่ยนคำถามปลายปิด ให้เป็นคำถามปลายเปิด จะส่งผลถึงการตอบสนอง หรือ การตอบรับของคุณสนทนาเราที่อาจเปลี่ยนไปจากที่เคยเป็น และตัวเราเอง ก็จะเปลี่ยนไปไปด้วยเช่นกัน

ลองใช้เวลาในแต่ละวัน ฝึกเปลี่ยนคำถาม ให้เป็นคำถามปลายเปิดกันดู หรือ ลองนึกคำถามที่เรามักใช้กับผู้อื่นด้วยคำถามปลายปิด ให้เปลี่ยนเป็นคำถามปลายเปิด แล้วสังเกตตัวเองว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง

ฉบับหน้า มาเรียนรู้วิธีการสร้างคำถาม ปลายเปิดอย่างมีพลังกัน ว่าทำอย่างไร **๕**

ศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ

สอบถามรายละเอียดและติดต่อจองศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ ได้ที่

เลขที่ 1/1 หมู่ 7 ตำบล ตลาดจินดา อำเภอสามพราน จ.นครปฐม

โทร 0-2630-7111-25 ต่อ 414 หรือ 415 โทรสาร 0-2630-6212

คุณสิท หึงฮู้!
หึง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

สีย้อมไม้ วูดเทค

มีหะ **'ตัวจริง!'** ที่ผู้ใช้อย่างอื่นยืนยันจับใจ
สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของ
เบ็ดสี **UV Block Double Nano** ในวูดเทคอะควา
เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ถึง 3 เท่า
ซึมลึกถึงเนื้อไม้ สวยกน ช่วยไปแบดลอก
พิสูจน์ความเป็น **'ตัวจริง!'** ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุด จาก

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยงามเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ ไม่ปรแตก ไม่เป็นรอย ไม่หลุดล่อนโดยง่าย
- ✓ สวยกน งามงาน คุ้มค่า นานแสนนาน
- ✓ ทนต่อการขีดข่วน กระแทก น้ำร้อน น้ำเย็น กรด ด่าง

#1 Best Seller

สวยงาม คุ้มค่า

เข้าใจคนรักไม้

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาใน ขาวดีที่สุด ในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ปรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษม - คุณวศลอะออ กรียาเจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิ๊อป สหรัฐ "แพทริก" แดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท ปรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

ส้วดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำอคริลิกแท้ 100% หนืดกึ่งเบา สำหรับภายนอกและภายใน

TiO₂ Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 2321-2549
ทนสภาวะอากาศ

LOTUS EFFECT

สีเลียนเหมือนใบบัวไม่เปียกน้ำ
ชะล้างคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โมเลกุลมีขนาดเล็กมาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะฟิล์มสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยด และชะล้างคราบสกปรก เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันฝ้า และ คราบเกลือได้ดี โครงสร้างเหล็กด้านในไม่เกิดสนิม แต่ ขณะเดียวกัน ยังคายความชื้นออกมา ป้องกัน สีเฟื่องพลอง สลอกจาก

ฟิล์มสีหายใจได้

รับความชื้นได้

ทำความสะอาดด้วยน้ำ
เพียงล้าง 1 ครั้ง ทุก 30,000 ชั่วโมง

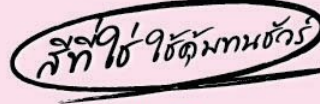

ส้วดเทค

แม็กซ์

สีน้ำอคริลิก 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

TiO₂ Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 272-2549

ปกปิด พื้นผิวได้ดียิ่งขึ้น

Titanium MAX

สูตรผสมสารไททาเนียมทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ดียิ่งขึ้น โมเลกุลของสีขนาดเล็กเพิ่มประสิทธิภาพแทรกซึมลึก ยึดเกาะเป็นเนื้อเดียวกับผนังปูนได้ดี

ปกป้อง พื้นผิวให้สวยงามนาน

Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงามนาน ปกป้องจากรังสียูวี ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอกหลุด ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ

Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา และงบประมาณ

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริง จำกัด

กรุงเทพมหานคร - กรุงเทพมหานคร กรีนปาร์ก

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณป๋อ สหรัฐ "แพทริก" แดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

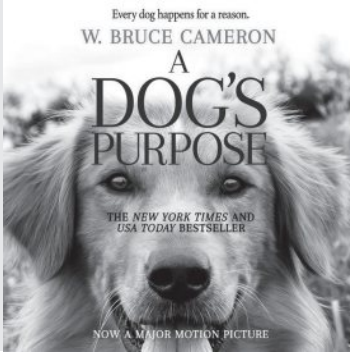
woodtect.com

“อดทน เพื่อคนที่รอ”

ตื่นแต่เช้าเข้ายามตามหน้าที่
อุปกรณ์พร้อมสรรพเตรียมจับวาง
ตกทอดมาหลายปีฟุ้งนื่อง
ออกแรงกรีตริดยาวอย่างชำนาญ
ฤดูเปิดหน้ายาวทางเป็นร่อง
ภาพชีวิตพอเห็นเป็นประจำ
ไม่เคยบ่นทนทำแม้ลำบาก
งานทุกอย่างทำได้ไม่เกียจฉวย

ต้องเร็วรู้เดินหน้าก่อนฟ้าสาง
ชาวสวนยางทุกผู้เขารู้งาน
หลายปากท้วงฟันดูกั๊กลูกหลาน
พอเชี่ยวชาญงานเร่งเครื่องเคียดทำ
คงแคล่วคล่องพอให้ได้อึ้งหน้า
งานที่ทำสุมเสี่ยงไม่เกียจฉวย
อีกหลายปากรออยู่สู่วัยก่อน
ทุกขั้นตอนก็ง่ายสบายมือ

A Dog's Purpose : หมากับคน...เรามีกันและกัน

ผู้กำกับชาวสวีเดน **ลาสเซ ฮอลล์สตรอม** ประสบความสำเร็จจากทำหนังดราม่าเรื่องดังในบ้านเกิดคือ **My Life As a Dog** (1985) และได้เข้าชิงออสการ์สาขาผู้กำกับยอดเยี่ยมและอีกรางวัลคือบทหนังดัดแปลงที่ฮอลล์สตรอมร่วมเขียนบทด้วย ต่อมาเขามาทำหนังฮอลลีวูดและมีผลงานสม่ำเสมอได้แก่ **The Cider House Rules** (1999) และ **Chocolat** (2000) และก่อนหน้านี้เขาทำหนังเล่าเรื่องความรักที่น้องหมามีต่อมนุษย์ผู้เลี้ยงที่แม้ความตายจะพรากให้ทั้งคู่ต้องจากกันไปในโลกนี้ แต่น้องหมาก็ยังรอเขาอยู่ที่สถานีรถไฟเดิมในเวลาเดิมจนกระทั่งลมหายใจสุดท้ายของน้องหมาฮาชิจในหนังเรื่อง **Hachi : A Dog's Tale** (2009) ที่ฮอลล์สตรอนำหนังญี่ปุ่นมารีเมคซึ่งสร้างจากเรื่องจริงของน้องหมาตัวนั้นซึ่งจากไปเมื่อปี 2478

ส่วนหนังเรื่องล่าสุดของฮอลล์สตรอมเรื่องนี้สร้างจากนิยายชื่อเดียวกันของผู้เขียนคือ **ดับบลิว. บรูซ คาเมรอน** ที่นักเขียนผู้นี้เขียนบทหนังเรื่องนี้ด้วยร่วมกับมือเขียนบทอีกสี่คน สำหรับผู้ชื่นชอบหนังเรื่องนี้ที่เข้าฉายในสหรัฐไปตั้งแต่เดือนมกราคม

และบ้านเราเข้าฉายเมื่อต้นเดือนมีนาคม ส่วนคนที่ได้ดูหนังเรื่องนี้แล้วติดตามเรื่องราวที่มีทั้งเหมือนและต่างจากในหนังได้จากหนังสือแปลเล่มนี้จำนวนแปลของโสภณา เขาวีวัฒน์กุล ในชื่อไทยว่า **"หมา เป้าหมาย และเด็กชายของผม"** ตีพิมพ์ครั้งแรกตั้งแต่ก่อนหนังเข้าฉายเมื่อเดือนกรกฎาคมปีที่แล้ว

สิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในหนังที่เล่าความสัมพันธ์ระหว่างคนกับน้องหมาคือช่วงเวลาที่คนซึ่งเป็นผู้เลี้ยงจะต้องพลัดพรากจากน้องหมาระยะหนึ่งเช่นต้องไปอยู่ในหอพักของมหาวิทยาลัยหรือน้องหมาถูกผู้ร้ายลักพาตัวไป และหลายเรื่องมีฉากที่ทำให้ผู้ชมเสียน้ำตาเมื่อวันหนึ่งน้องหมาที่เปรียบเสมือนสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัวแต่อายุขัยของหมาสั้นกว่าคนมาก ทำให้น้องหมาแม้จะเติบโตมาด้วยกันกับเราในวันที่เราเป็นเด็กน้อยเรียนโรงเรียนประถมศึกษาใกล้บ้าน ส่วนน้องหมาก็เป็นลูกหมาตัวเล็กๆ น่ารักเหมือนตุ๊กตา แต่น้องหมาโตเร็วกว่า แก่เร็วกว่าและในที่สุดก็มาถึงวันที่ความตายมาพรากน้องหมาจากเราไป

ในหนัง **A Dog's Purpose** นอกจากมีความพิเศษที่แม่น้องหมาในหนังเรื่องนี้จะไม่สามารถ

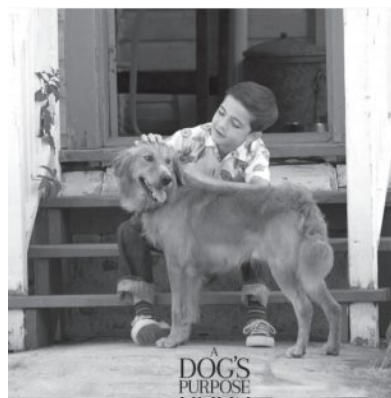
พูดภาษาคนได้ แต่ทั้งในหนังและหนังสือเล่าเรื่องผ่านมุมมองของน้องหมาที่เฝ้าสำรวจโลกรอบตัวและมนุษย์ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของมันโดยเฉพาะกับผู้เลี้ยงมันที่มีสัมพันธ์ใกล้ชิดที่สุด แน่หนอนว่าหนังนี้ไม่พ้นฉากที่น้องหมาตายที่มีให้เห็นตั้งแต่ไม่กี่นาทีแรกของเรื่อง แต่ทำให้ใจชื้นเมื่อดูคือทุกครั้งที่น้องหมาตายพวกมันจะกลับมาเกิดใหม่ ซึ่งการกลับมาเกิดใหม่ของมันอาจจะไม่ได้กลับมาเป็นหมาพันธุ์เดิมหรือเพศเดิม ทำให้น้องหมาที่เป็นตัวเอกในหนังเรื่องนี้เป็นน้องหมาหลายสายพันธุ์และมีทั้งตัวผู้และตัวเมียโดยมีชื่อต่างกันไปตามแต่คนเลี้ยงจะตั้งให้ได้แก่เบลลีย์, บัดดี้, ทีโนและแอลลี แต่ไม่เปลี่ยนผู้ให้เสียงพากย์น้องหมาทุกตัวคือ **จอช แก็ค** ผู้รับบทสมุนมือขวาของตัวร้ายในเรื่อง **Beauty and the Beast** ฉบับคนแสดงที่เข้าฉายเมื่อกลางเดือนมีนาคม

ช่วงที่หนังให้เวลามากที่สุดคือชีวิตของเบลลีย์ น้องหมาพันธุ์โกลเด้น รีทรีฟเวอร์กับเจ้านายตัวน้อยของมันคืออิชานตั้งแต่ตอนอายุแปดขวบ (ไบรซ์ เกซาร์) ที่แม่ของเขาช่วยชีวิตมันมาตอนที่เป็นลูกหมาจากโดนทิ้งให้แตกแตกอยู่บนรถที่ปีดกระจากคันหนึ่ง จากนั้นมันก็เข้ามาเป็นสมาชิกคนหนึ่งของครอบครัว โดยเฉพาะกับอิชาน แม้อพ่อของเขาตอนแรกไม่อยากจะเลี้ยงเจ้าหมาตัวนี้นัก อิชานและเบลลีย์เติบโตมาด้วยกัน ผ่านทุกช่วงเวลาในชีวิตเคียงข้างกันทั้งสุขและทุกข์ จนอิชานเติบโตเป็นหนุ่มใหญ่ (เค.เจ.อาปา) เป็นนักกีฬาอเมริกันฟุตบอลตัวโรงเรียนและพบรักกับ **ฮันนาห์** (บริตต์ โรเบิร์ตสัน) แต่ด้วยความผิดพลาดบางประการจากพ่อของเขาที่กลายเป็นคนขี้เมา เพื่อนที่พูดจาไม่เข้าหูและเขาเองที่ระงับความโกรธไม่ได้

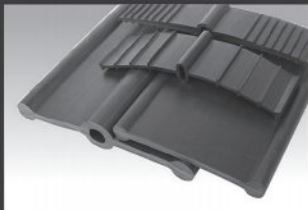
จนทำให้เขาหมดโอกาสที่จะได้ทุนในฐานะนักกีฬาอเมริกันฟุตบอลของมหาวิทยาลัยชื่อดัง ต้องย้ายมาอยู่ที่บ้านไร่ของตายายและในที่สุดบอกเลิกกับฮันนาห์ แต่ทุกช่วงของชีวิตไม่ว่าจะร้ายหรือดีอิชานและเบลลีย์ต่างมีกันและกัน จนถึงวันที่เบลลีย์เริ่มแก่ตัวลงและล้มป่วยและในวันที่มันจะจากโลกไปแม้อิชานจะอยู่ที่หอพักของมหาวิทยาลัยแล้ว เขาก็ต้องรีบกลับมาเพื่อจะได้บอกลากันครั้งสุดท้าย

ถ้าหนังจะจบลงแต่เพียงเท่านี้ก็คงจะทำร้ายจิตใจคนดูมากเกินไป แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นเพราะเบลลีย์ได้เกิดใหม่คราวนี้เป็นหมาตำรวจพันธุ์อัลเชเชียน เพศเมียกับตำรวจที่มีชีวิตอยู่แบบเหิงๆ ที่ดูเล่นมันชื่อ **คาร์ลอส** (จอห์น ออร์ทิซ) หลังทำภารกิจอย่างกล้าหาญและตายในหน้าที่คราวนี้จากที่เคยเป็นหมาตัวใหญ่เปลี่ยนมาเป็นหมาพันธุ์เล็กบ้าง มันเป็นเพื่อนที่รู้ใจของนักศึกษาหญิงผิวสีชื่อ **มายา** (เคอร์บี ไฮเวล แบปติสต์) และมันเกิดใหม่อีกครั้งแต่ก่อนที่จะได้กลับมาเจออิชานตอนที่โตเป็นผู้ใหญ่วัยกลางคนแล้ว (เดนนิส เควด) มันต้องผ่านชีวิตที่ยากลำบากโดนล่ามโซ่ไว้แต่หน้าบ้านและในที่สุดโดนนำมาปล่อย

เชื่อว่าเมื่อดูหนังเรื่องนี้แล้วทำให้เราคิดถึงน้องหมาหลายๆ ตัวที่เราเคยเป็นสมาชิกในครอบครัวเราและจากไปแล้วแต่เรายังจดจำเขาได้ไม่ลืม รวมถึงน้องหมาที่เราเลี้ยงอยู่ในปัจจุบันที่รับวิ่งมาหาทุกครั้งเมื่อเรากลับบ้าน และรักเราเสมอไม่เคยเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะยากดีมีจน ไม่หล่อไม่สวยหรือแก่เฒ่าเพียงใด ในแต่ละวันเราอาจจะผ่านพบเรื่องราวและผู้คนมากมายทั้งดีและร้าย แต่อย่างน้อยน้องหมาเพื่อนรักที่มันคงย่อมนรอคอยเราอยู่ที่บ้านเสมอ **อ๊**

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วตันที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง น้ำยาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุฉนวนกันน้ำหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน เอ็สซีซีเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แขวง 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

ธรรมชาติอย่างที่เรา พระเจ้าทรงรัก

สถานการณ์โลกตอนนี้ โลกร้อนขึ้นทุกวัน นับจากช่วงปฏิวัติอุตสาหกรรม (257 ปีที่แล้ว) โลกร้อนเพิ่มขึ้น 1.2 องศาเซลเซียส ผู้นำ 197 ประเทศตกลงขีดเส้นตายไว้ว่า โลกจะร้อนสูงสุดเพิ่มขึ้นได้ไม่เกิน 1.5 องศา

เพราะถ้าโลกร้อนเพิ่มเกิน 1.5 ถึง 2 องศา แผ่นน้ำแข็งทั้งหมดของกรีนแลนด์จะละลายหายไป ทำให้ระดับน้ำทะเลสูงขึ้นถึง 7 เมตร ความมั่นคงทางอาหารของโลกจะได้รับผลกระทบอย่างหนัก โดยเฉพาะในเขตร้อน ...และถ้าโลกร้อนเพิ่มขึ้น 3 องศา โลกจะไม่สามารถเป็นที่อยู่ได้อีกต่อไป เกิดพายุรุนแรงมากมาย ไฟป่า ขาดแคลนอาหารครั้งใหญ่

ใน 10 ปีที่ผ่านมา เมืองไทยเราก็มีปัญหาคอขวด ภัยแล้ง พืชผลเสียหายอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน เกษตรกรประสบความยากลำบากในการทำกิน แหล่งน้ำกินน้ำใช้ของเราก็น้อยลง ฝนไม่ตกตามฤดูกาล ช่วงหน้าร้อนอากาศก็ร้อนสุดๆ

เราในฐานะคริสตชน เราจะเผชิญหน้ากับสิ่งที่เกิดขึ้นนี้อย่างไรกันดี

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสเปิดใจเราให้ไตร่ตรองและกลับใจอย่างเร่งด่วน ให้เรา “เปิดหูเพื่อฟังเสียงร้องของโลก (ธรรมชาติ สิ่งสร้างของพระเจ้า) และเสียงร้องของคนยากจน” และช่วยกันดูแลปกป้องธรรมชาติ ซึ่งเป็นสิ่งสร้างของพระเจ้า

นักบุญฟรังซิสอัสซีซี เตือนเราว่า โลกที่เราอยู่นี้เป็นเหมือนบ้านที่เราอยู่ร่วมกัน เป็นเหมือนพี่สาวของเรา เป็นเหมือนแม่ของเรา ที่เราอยู่ร่วมกัน ตอนนี้พี่สาวของเราส่งเสียงร้อง เพราะสิ่งที่เราทำ

เราคิดว่าเราเป็นเจ้าของ เป็นผู้ควบคุมโลก จะใช้ธรรมชาติ สิ่งสร้างของพระเจ้าอย่างไรก็ได้

เราเติบโตขึ้นมาด้วยความคิดว่า “เราเป็นเจ้าของ เป็นผู้ควบคุมโลก เรามีอำนาจที่จะใช้แผ่นดินนี้อย่างไรก็ได้” แผ่นดิน น้ำ

อากาศ สิ่งมีชีวิตต่างๆ กำลัง “ร้องครวญครางด้วยความเจ็บปวดร้าวกับสตรีคโลกบุตร (โรม 8:22)”

นักบุญอิกญาซีโอ เสนอให้เราฝึกปฏิบัติจิตใจของเรา จำพึงภาวนาถึง**พระเจ้าที่ทรงสถิตอยู่ในธรรมชาติและสิ่งสร้างของพระองค์** ทรงตรากตรำทำงานในสิ่งสร้างทั้งมวลในโลก

“ให้พิจารณาว่าพระเจ้าทรงตรากตรำทำงานในสิ่งสร้างทั้งมวลในโลก กล่าวคือ ทรงปฏิบัติพระองค์เหมือนคนที่กำลังทำงานในท้องฟ้า ในวัตถุธาตุ พืชพันธุ์ ผลไม้ หมู ปศุสัตว์ ฯลฯ ทรงประทานความเป็นอยู่ ขำขันชีวิต การเจริญเติบโตและประสาทสัมผัส ฯลฯ”

เมื่อเราไตร่ตรองถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้า... เราพบว่านอกจากพระองค์ทรงรักมนุษย์เราแล้ว พระองค์ทรงรักธรรมชาติ รักสิ่งสร้างของพระองค์ด้วย... ถ้าเช่นนั้น นอกจากรักพระเจ้า รักเพื่อนมนุษย์แล้ว เรายังมีพี่น้องของเราคือธรรมชาติ สิ่งสร้างของพระเจ้าอีกด้วย... เหมือนอย่างที่นักบุญฟรังซิส อัสซีซี ที่มีความเมตตาต่อสัตว์ และให้คุณค่ากับธรรมชาติ ท่านเรียกพระอาทิตย์และพระจันทร์ว่า พี่ตะวัน และน้องจันทร์... “สำหรับพี่ตะวันที่มอบความอบอุ่นแก่เรา โอ พระเจ้าข้า เราขอบคุณพระองค์ ...สำหรับน้องจันทร์ที่มอบแสงสว่างให้เรายามค่ำคืน โอ พระเจ้าข้า เราขอบพระคุณพระองค์”

4 ขั้นตอน : ร่วมมือกับพระเจ้าเพื่อดูแลธรรมชาติ สิ่งสร้างของพระองค์

เพื่อเราจะลงมือทำได้อย่างแท้จริง สิ่งสำคัญคือการเปลี่ยนแปลงจากตัวเราเอง และลงมือทำ ดังนี้

1) เข้าไปสัมผัสกับสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น

ให้เราสัมผัสกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับธรรมชาติ สิ่งสร้างของพระเจ้ารอบตัวเรา เช่น อากาศที่ร้อนขึ้น หรือ เรื่องราวชีวิตสถานการณ์ชุมชนรอบข้างเรา

2) ไตร่ตรองว่าวิถีชีวิตของเราส่งผลต่อธรรมชาติ สิ่งสร้างอย่างไร

ให้เราวิเคราะห์ว่าอะไรเป็นสาเหตุให้เกิดสถานการณ์ที่ทำให้ธรรมชาติ สิ่งสร้างของพระเจ้าถูกทำลายลงไป และเรามีส่วนทำให้เกิดสถานการณ์ดีขึ้น หรือแย่ลง เช่น สังเกตเห็นการใช้สิ่งของต่างๆ อย่างทิ้งๆ ขว้างๆ ไม่เห็นคุณค่า รวมทั้งตัวเราเองก็มีส่วนทิ้งๆ ขว้างๆ สิ่งต่างๆ เช่นเดียวกัน

3) สัมผัสกับพระเจ้าในธรรมชาติ ในวัฒนธรรม ศาสนา

ให้เราอยู่กับพระเจ้า สัมผัสพระเจ้าในธรรมชาติ เช่น สัมผัสพระเจ้าในอากาศที่เราหายใจ ในน้ำที่เราดื่ม ที่เราอาบน้ำ ในต้นไม้ในท้องฟ้า ในสัตว์ต่างๆ รอบตัวเรา รวมถึงในศาสนา และวัฒนธรรมต่างๆ ด้วย

4) เกิดการเปลี่ยนแปลงจากภายในตัวเรา ลงมือทำเพื่อร่วมมือกับพระเจ้า

เมื่อเราสัมผัสพระเจ้าในธรรมชาติ
ในสิ่งสร้างของพระองค์แล้ว สังเกตการณ์
เปลี่ยนแปลงในจิตใจของเรา เราจะพบว่า
เรามีพลังเพิ่มขึ้น และลงมือทำ ร่วมงานกับ
พระเจ้าเพื่อทำให้ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมดีขึ้น

**ขอพระเจ้านำทาง ... นำหัวใจของ
พวกเราทุกคนให้สัมผัส ให้เข้าถึงความรักของ
พระองค์ต่อเพื่อนมนุษย์ ต่อธรรมชาติ ต่อ
สิ่งสร้างตามแบบที่พระองค์ทรงรัก**

**ขอพระองค์ประทานพลังกายใจให้เรา
ร่วมมือกับพระองค์ด้วยความรัก ลงมือทำให้เป็น
จริงในทุกวันของชีวิต และขยายออกไปให้โลกนี้
เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์ในเร็ววัน**

เวิร์คช็อป “7 มหัศจรรย์ชีวิต จิตใจ ความสุข
& ความรัก” เข้า 09.00 น.วันเสาร์ถึง 16.00 น.
วันอาทิตย์ที่ 16-17 กันยายน 2560 (ค้างคืน)
ที่ศูนย์นักบวชหญิง สามพราน วิทยาการ :
นริศ มณีขาว ดูรายละเอียด Facebook :
Srcenter Sampran ค่าลงทะเบียน แล้ว
แต่บริจาค สมัครได้ที่ศูนย์นักบวชหญิง
โทร 0-2429-0367

มารีอา อัจจิมา สุขอุบล เยาวชนจากสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี

สวัสดีค่ะเพื่อนๆ เยาวชน คอลัมน์ “เยาวชนของเรา” ฉบับนี้ ขอแนะนำเพื่อนเยาวชนจากสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี ที่อุทิศตนเพื่อช่วยเหลืองานเยาวชน และช่วยเหลืองานของสังฆมณฑลแบบเต็มเวลา เรามาดูกันว่าผู้ที่อุทิศตนขนาดนี้ เธอคือใคร **มารีอา อัจจิมา สุขอุบล “น้องบี”** เป็นสัตบุรุษอาสาสมัครอัครเทวดาราฟาเอล เมื่อเรียนจบจากวิทยาลัยแสงธรรมแล้ว ก็มาทำงานที่ศูนย์สังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี (บ้านชุมพาบาล)

แรงบันดาลใจ ที่ทำให้น้องบีอุทิศตนเพื่องานเยาวชนและงานในระดับสังฆมณฑล เกิดจากความประทับใจในบรรดาคุณพ่อ ซิสเตอร์ และบุคลากรทุกท่าน เห็นการเสียสละตนเองในการทำงานเพื่อเราเยาวชน อีกทั้งยังทำให้เราได้เห็นถึงบทบาทความสำคัญของพลังเยาวชนที่จะเป็นผู้นำใหญ่ในอนาคตของวัดและของสังฆมณฑลต่อไป

บทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย คือ ช่วยกิจกรรมต่างๆ ของวัด เช่น การร้องเพลง อ่านบทอ่าน รวมไปถึงการเป็นพี่เลี้ยง ช่วยจัดค่ายคำสอน ค่ายยุวธรรมทูต และค่ายเยาวชนระดับสังฆมณฑล

และในปีนี้ บีก็ได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้แทนเยาวชนจากสังฆมณฑลสุราษฎร์ธานี เข้าร่วมงานวันเยาวชนเอเชีย ครั้งที่ 7 ที่ประเทศอินโดนีเซียด้วย ที่สังฆมณฑลส่งไป 3 คน

และคิดว่าผู้ใหญ่เห็นถึงความเหมาะสมทั้ง วุฒิภาวะและความพร้อม อีกทั้งยังสามารถนำ สิ่งที่ได้เรียนรู้ ประสบการณ์ที่พบเจอมาช่วยใน การทำงานและส่งเสริมเยาวชนรุ่นต่อไปได้

จากการร่วมกิจกรรมเยาวชนทำให้ได้รับ ความรู้ ประสบการณ์ใหม่ๆ การออกจากตนเอง รู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ได้ข้อคิดและมุมมอง ในการดำเนินชีวิตมากยิ่งขึ้น กล้าแสดงออก กล้าเสนอความคิดเห็นและนำสิ่งที่ได้ไปปรับใช้ กับชีวิตประจำวันด้วย ครอบครั้ว วัด และแบบอย่าง ที่ดีของผู้ใหญ่ ทำให้เรามีความเชื่อ ศรัทธาต่อพระ มากขึ้น อีกทั้งจากการมาเข้าค่ายต่างๆ เป็นการ

สะสมประสบการณ์กับพระ ทำให้เราได้รู้ถึง พลังและศักยภาพของเยาวชนเพื่อเราจะได้ เสริมสร้างความเชื่อ ศรัทธาไปร่วมกัน จากสิ่ง เล็กน้อยสะสมรวมกันเป็นแบบอย่างและพลัง ที่ยิ่งใหญ่

สุดท้ายนี้ ขอบอกฝากความปรารถนาดี ต่อเพื่อนๆ เยาวชนสักเล็กน้อยนะคะ “มุมมอง เปลี่ยนความคิด การดำเนินชีวิตจะเปลี่ยนตัวเรา” เยาวชนในวันนี้คือพลังที่จะขับเคลื่อนพระ ศาสนจักรในวันหน้า หากเราไม่ก้าวออกจาก ตนเองเราจะไม่รู้ว่าความสว่างข้างหน้าเป็น อย่างไร อย่างลัวที่จะวางใจในพระ ๕

“การที่พระนางมารีย์
ได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์
ทั้งกายและวิญญาณนี้
สอนให้เราตระหนักชัดว่า
โลกนี้มีใช่เป็นที่พักพิง
หรือบ้านอันถาวรของเรา
ที่พำนักในสวรรค์คือที่
ซึ่งเราจะพำนักอยู่ตลอดไป
พร้อมกับพระมารดาและ
พระบุตรของพระนาง”

จากหนังสือ “วันทามารีย์”

คุณพ่อวีรศักดิ์ วนาโรจน์สุวิช เรียบเรียงและจัดพิมพ์

Dada Sound
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are suitable for all type of events; Grand Opening, Product Launches, Concert, Fashion Show, Wedding, Seminar, Conference, Party, Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี
สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร./แฟกซ์. 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน

ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2017”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ ...ทุกครั้งที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพ มาร่วมสนุกแบ่งปันรอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม... ยิ้ม... ยิ้ม... 2017” กับสโมสรอุดมศานต์ ในคอลัมน์ “จูเนียร์โฟโต้” ขอแบบเป็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณบรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะๆ เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมากฯ ครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมศานต์ ชั้น 8 เลขที่ 122/11
ช.นนทรี 14 ถ.นนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120
หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

**“ขอเพียงแค่ฝันให้ไกล แล้วไปให้ถึง
จุดหมาย... คนแน่นั่นแหละที่นั่น ‘ผู้ชนะ’...”**

สวัสดีน้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน ขอให้ทุกคนตั้งใจเรียนหนังสืออย่างดี ขยันอ่าน ขยันทำการบ้าน ทบทวนแบบฝึกหัดกันให้บ่อยๆ ออกแรงกันให้เต็มที่ เพื่อว่าเมื่อวันทีสอบมาถึงน้องๆ จะสามารถทำข้อสอบได้ และเพื่อวันข้างหน้าเราจะได้มีหน้าที่การงานที่ดีๆ มันคงและสามารถดำเนินชีวิตได้ดี มีความสุข

แต่!!! อย่าลืมนะว่า สุขภาพก็เป็นเรื่องสำคัญ เราต้องดูแลรักษาสุขภาพกันให้ดีๆ อากาศเปลี่ยนแปลงบ่อย เราจึงต้องหันมาสนใจสุขภาพกันให้มากขึ้น พยายามทานอาหารที่มีประโยชน์ พักผ่อนให้เพียงพอ (การนอนดึก เป็นการทำลายสุขภาพอย่างหนึ่ง) ควรออกกำลังกายที่เหมาะสมด้วยนะครับ

สำหรับน้องๆ ที่สนใจ อยากจะสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรอุดมศานต์ “สมัครฟรี” รีบกรอก “แบบฟอร์มใบสมัคร” แล้วส่งกลับมาหาพี่ป๋องตามที่อยู่ของสโมสรฯ ยินดีตอบรับทุกคน ครับผม

รางวัลชมเชย

น้องไอรินทร์ ภาสวรไพบุลย์ น้องณิชาภัทร เกื้อกุล น้องสุวัชรา มิตรประยูร น้องคุณุฑม์ อ่อนสุวรรณ น้องปารุดา อ่อนสุวรรณ น้องภูวนาท พรหมอินทร์ น้องภาวิดา พรหมอินทร์ น้องธันวาท เสนาจักร น้องดรุณี สร้อยมาลา

แผ่นดินไหว

เธอทราบไหมว่าครั้งหนึ่งเกิดแผ่นดินไหว ทำให้สานุศิษย์ของพระเยซูเจ้าออกจากคุกได้ เป็นเช่นนั้นจริงๆ เมื่อมีประชาชนบางคนโกรธ **เปาโลและสิลาส** เพราะเขาทั้งสองได้สอนเรื่อง ศาสนาคริสต์ พวกเขาได้เขียนตีและนำท่อนทั้งสอง ไปขังคุก และล่ามโซ่ตรวน ในคืนนั้นขณะที่เปาโล และสิลาสกำลังอธิษฐานภาวนา ทันใดนั้นเกิด แผ่นดินไหวอย่างรุนแรง ฐานคุกสั่นสะเทือน ประตูคุกทุกบานเปิดออกและโซ่ตรวนของผู้ถูกจองจำทุกคนก็หลุด เมื่อผู้คุมเห็นดังนี้ เขาทราบทันทีว่าเป็นอัศจรรย์ เขาพาเปาโลและสิลาสไปที่

บ้านของเขา เขาได้รับศีลล้างบาปพร้อมกับทุกคนในครอบครัว

***

บางครั้ง ต้องใช้เหตุการณ์ที่ใหญ่เท่าๆ กับ แผ่นดินไหว เพื่อทำให้ประชาชนใส่ใจในพระเจ้า เธอใส่ใจในพระเจ้าหรือเปล่า จงมองดูรอบๆ ตัวเธอในปัจจุบัน และใส่ใจในทุกๆ สิ่งที่พระเจ้าทรงประทานพระพรให้เธอ และอย่าลืม! ขอบคุณพระเจ้าด้วยคำว่า “อัลเลลูยา”

น้องๆ เด็กๆ ควรอ่าน หนังสือกิจการ
อัครสาวก บทที่ 16 ข้อ 25-33 นะครับ

การ์ตูน...คนดี

“รู้ว่าตนเป็นที่รัก
ของใครๆ”

...know they are
loved

จากการ์ตูน Saints...are...ขอโมกซ์
ถอดความโดย : ครูบ้านนอก

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้น้องๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียน หรือ สถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

*น้องกิตติกรณ สมชาติ (น้องแนน) *3278*

เกิด : 14 กุมภาพันธ์ 2550

การศึกษา : โรงเรียนศิริมาตย์เทวี อ.พาน จ.เชียงราย

วิชาที่ชอบ : วิทยาศาสตร์ เพราะมีแต่เรื่องน่ารู้ให้เราทดลอง

อนาคตอยากเป็น : ครู เพราะอยากจะทำให้นักเรียนมีความรู้ที่ดี

เป็นคนมีนิสัย : ชอบเล่น ชอบสนุก

สัตว์ที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : วาดรูป ระบายสี เล่นกับแมว

กีฬาที่ชอบ : แบดมินตัน

อาหารที่ชอบ : สเต็ก ก๋วยเตี๋ยว และขนมที่กินสำเร็จรูป

ความสามารถพิเศษ : วาดรูป ระบายสีเก่ง ทำอาหารเก่ง

อื่นๆ : เป็นเด็กมีสมาธิ และช่วยอ่านบทอ่านในพิธีมิสซา

วันอาทิตย์

*น้องอมัษยา คำธรา (น้องป๊อ) *3279*

เกิด : 27 พฤศจิกายน 2550

การศึกษา : โรงเรียนเซนต์เทเรซาแสงทอง จ.พระนครศรีอยุธยา

วิชาที่ชอบ : พลศึกษา เพราะสนุก และทำให้ร่างกายแข็งแรง

อนาคตอยากเป็น : ครู เพราะจะได้ให้ความรู้กับเด็กคนอื่นๆ ไป

เป็นคนมีนิสัย : ขี้เล่น ร่าเริง

สัตว์ที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ เล่นเกมในหนังสือ

กีฬาที่ชอบ : บาสเก็ตบอล

อาหารที่ชอบ : ไก่ทอด KFC และหมูกระทะ

ความสามารถพิเศษ : -

อื่นๆ : เป็นลูกคนเดียว

ติงอมแถม

สวัสดีค่ะ น้องๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้ฟี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง **ติงอมแถม** เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่งมีครอบครัวหนึ่ง ทุกคนติดมือถือ (โทรศัพท์ สมาร์ทโฟน) กันงอมแงม พ่อทำงานบนมือถือตลอดเวลา พอกลับบ้านก็ยังถือมือถือไว้ตลอดไม่ปล่อย และทำงานบนมือถือไม่หยุด แม้ที่ชอบดูคลิปต่างๆ คุยกับเพื่อนๆ บนมือถือ จะไปไหนก็ต้องมีมือถืออยู่กับตัวตลอด ส่วนลูกของเขาเองก็ติดดูการ์ตูนบนมือถือ ดูหนังบนมือถือ และเล่นเกมบนมือถือตลอด เวลาทานข้าวกันพ่อแม่ลูก ต่างคนก็ต่างวางมือถือไว้ข้างๆ ทานข้าวไปดูมือถือไป ต่างคนต่างไม่คุยกันเลย

วันหนึ่งแม่ให้ลูกไปซื้อของที่ตลาด ลูกก็เดินไปแต่ก็เล่นเกมในมือถือไปด้วย พอเดินไปเล่นไปเพลินๆ ทำให้เขาเดินไปผิดทาง ยิ่งเดินไปก็ยิ่งไปไกลออกไปเรื่อยๆ โดยที่เขาเองก็ยังไม่รู้ตัว เพราะมัวแต่เล่นอยู่ แม่ก็ไม่ได้สนใจว่าลูกหายไปนาน เพราะมัวแต่ดูคลิป ผู้เป็นพ่อก็ไม่รู้ว่าลูกไม่อยู่ เขาสนใจแต่งานของตัวเองและก็ติดมือถืองอมแงมเหมือนกัน จนเวลาผ่านไปเนิ่นนาน และก็เริ่มดิ๊กขึ้นๆ แล้วลูกของเขาก็ไม่กลับบ้าน

ฝ่ายตัวลูกเองก็ลืมไปแล้วว่าแม่สั่งให้มาซื้อของ พอเดินเหนื่อยก็เลยหยุด นั่งลง และเล่นเกมต่อไปเรื่อยๆ จนในที่สุด แบตเตอรี่ก็หมดทำให้เครื่องดับลง เล่นต่อไม่ได้ ลูกเลยมองไปรอบๆ และพบว่าตัวเองอยู่ที่ไหนก็ไม่รู้ “หลงทาง!” เขาจะโทรกลับไปที่บ้านให้พ่อแม่มารับก็ได้ เพราะมือถือแบตเตอรี่ยหมด โทรศัพท์ดับไปแล้ว

ลูกกลัวมาก เขาร้องให้ไปตลอดทาง แต่โชคดีที่มีคนแถวนั้นผ่านมาเห็น และให้ความช่วยเหลือ จึงพาเขาไปส่งที่สถานีตำรวจ ให้ช่วยติดต่อกลับไปทางบ้านให้ครอบครัวทราบเรื่องที่เกิดขึ้น

ในที่สุดก็สามารถติดต่อกับพ่อแม่ของเขาได้ และให้มารับลูกของเขากลับไป พ่อกับแม่เสียใจที่มัวแต่ติดมือถือจนไม่ได้ใส่ใจว่า ลูกหายไป ส่วนลูกก็เสียใจที่มัวแต่เล่นเกมในมือถือ

สุดท้าย ครอบครัวนี้จึงตัดสินใจ และตกลงกันว่าจะลดเวลาการใช้มือถือลง และคุยกันในครอบครัวให้มากขึ้น เวลาทานข้าวก็ไม่เล่นมือถืออีก และเวลาเดินไปข้างนอกก็ใส่ใจกับสิ่งรอบข้างมากขึ้น ไม่ใช่เดินไปแล้วก็มองแต่มือถือไป มาบัดนี้ ครอบครัวนี้จึงมีชีวิตชีวา เกิดความรัก ความอบอุ่น มีความสัมพันธ์กันในครอบครัวมากขึ้น และส่งผลของความรักนี้ไปให้กับเพื่อนๆ และบุคคลรอบข้างด้วย

จบแล้วค่ะน้องๆ อยากแนะนำว่า น้องๆ ติดอะไรเป็นพิเศษไหมคะ? พยายามลดๆ ลงนะคะ ทำอะไรแต่พอเพียง อย่ามากเกินไป... แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ **๕**

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคานต์

ชื่อเล่น.....
 ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี
 ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....
 เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
 กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **ฟัปอง**

สโมสรอุดมคานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ข.นาคลู่วรรณ (หนทรี14) ถ.หนทรี ซ่องหนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

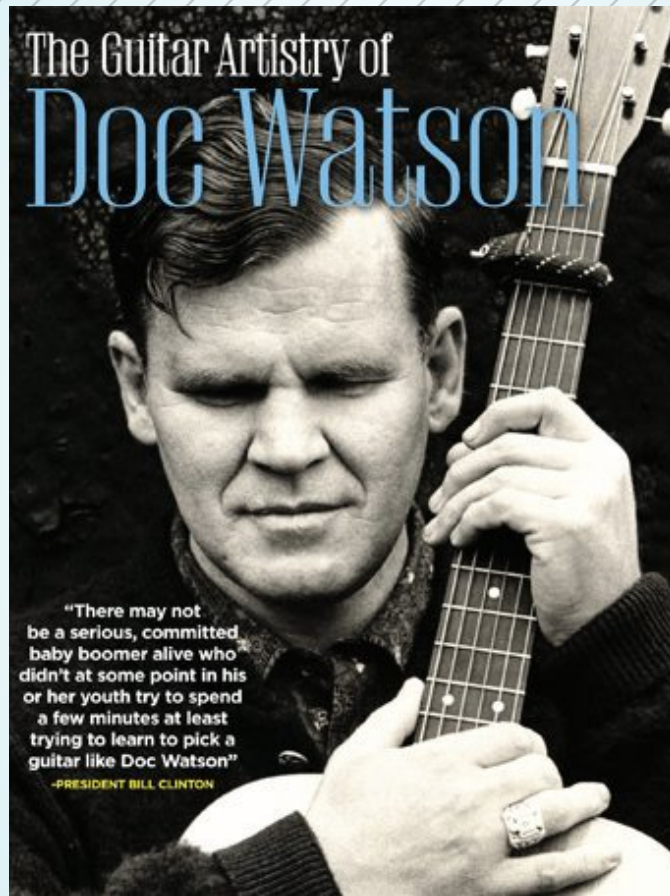
สู้ สโมสรอุดมคานต์ ครับ

มูมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“ราชินีสวรรค์”

ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 กันยายน 2017)

ความคิดอ่าน สไตล์และศีลธรรม

- ใครๆต่างพูดถึงอดีตที่หวนกลับมานิยมกลายเป็นกระแสหลัก ผมอดใจรอไม่ไหวว่าเมื่อไหร่ความคิดอ่านและสไตล์จะหวนกลับมาในกระแสอีก
- ใครก็ว่าบทเพลงทรงคุณค่ากำลังหวนกลับมา ผมอดใจไม่ไหว รอว่าเมื่อไหร่เด็กๆจะเปล่งเสียงเป็นท่วงทำนองร้องเพลงและเลิกแข่งขันแสดงวิธีออกเสียงประกอบจังหวะที่เขาหลงคิดว่านั้นคือการร้องเพลงกันเสียที่
- พวกเขาต้องหวนกลับ เพราะเรื่องที่ทำเป็นเพียงงานทดลองเพื่อหาทางเลือกอื่นที่คิดว่ามีและทำได้แบบง่ายๆ

แต่หลอกตัวเองต่อไปไม่ไหวเมื่อรู้ว่าไม่มีทางลัด นอกจากการฝึกฝนทุ่มเทและเลิกให้การตลาดขึ้นนำ

- เราเฝ้าคอย มองดูคนรุ่นใหม่ในกระแสโลก วิถีคลาสสิกกลับเป็นกระแสรอง ความคิดอ่านทำให้รู้อยู่เสมอว่าไม่ต้องตามกระแส เพียงแคร์รับผิดชอบหน้าที่อย่างดี สไตล์หรือรูปแบบเฉพาะตัวก็จะตามมา
- ผมอดใจไม่ไหว รอว่าเมื่อไหร่ความคิดอ่าน สไตล์และศีลธรรมจะหวนมาเป็นกระแสหลักเสียที่

2 สิงหาคม 2017

พงศ์ ประมวล

สโมสรอดมสานต์

พี่ป๊องและชาวคณะ

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ. กิตติภรณ์ สมชาติ
โรงเรียนศิริมาตย์เทวี พาน
จ.ชัยวราย

2 ด.ญ. ภัณณฎาพิชญ์ สิริตชนัยกุล
โรงเรียนเซนต์โยเซฟ ศรีเพชรบูรณ์
จ. เพชรบูรณ์

3 ด.ญ. พิชรภา หริกุลรักษ์
โรงเรียนชาวตาครูส์ศึกษา
กรุงเทพมหานคร

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อภาพ : “สองพี่น้องยิ้มแฉ่ง”
ด.ช. กันตวิชญ์ อ้ารอด (พี่กานต์)
ด.ช. กฤตเมธ อ้ารอด (น้องก้อง)
ผู้ส่ง : คุณปริญดา วาปีแก้ว (ป้าไฟ)

พระสังฆราชฟิลิป บรรจง ไชยรา ประมุขสังฆมณฑลอุบลราชธานี เป็นประธานพิธีบูชาขอบพระคุณวันสี่มวลชนสากล ครั้งที่ 51 ซึ่งปีนี้สังฆมณฑลอุบลฯ เป็นเจ้าภาพ โดยมีคุณพ่อวิทยา งามวงศ์ อุปสังฆราช และเจ้าอาวาสอาสนวิหารแม่พระนิรมล อุบลฯ คุณพ่ออนุชา ไชยเดช ผู้อำนวยการ สี่มวลชนคาทอลิกประเทศไทย คุณพ่อเสกสรร สมศรี เจ้าอาวาสวัดนักบุญยอแซฟ เซ่ง ผู้แทนคุณพ่อสันติย์ พลมาก ผู้อำนวยการ สี่มวลชนคาทอลิก สังฆมณฑลอุบลฯ ซึ่งติดภารกิจในงานเยาวชนเอเชีย (AYD) ที่ประเทศอินโดนีเซีย คุณพ่อประภาส ทองอินทร์ อธิการบ้านเนรคริสตประจักษ์ และคุณพ่อปัททวี วงศ์ศรีแก้ว ผู้ช่วยเจ้าอาวาสอาสนวิหารแม่พระนิรมล อุบลฯ ร่วมพิธี พร้อมด้วยนักบวช และสัตบุรุษ จำนวนมาก เมื่อวันอาทิตย์ที่ 6 สิงหาคม 2017 ที่อาสนวิหารแม่พระนิรมล อุบลฯ

หลังพิธีบูชาขอบพระคุณคุณพ่ออนุชา ไชยเดช ผู้อำนวยการ สี่มวลชนคาทอลิกประเทศไทย ดำเนินการเสวนา “สื่อกับชีวิตประจำวัน” ร่วมเสวนาโดยคุณพ่อปัททวี วงศ์ศรีแก้ว ผู้ช่วยเจ้าอาวาสอาสนวิหารแม่พระนิรมล อุบลราชธานี ผศ.ดร.สรรพสิริ ส่งสุขจุโรจน์ (ดร.เพ็ง) ประธานชมรมครู อาจารย์ และผู้บริหารสถานศึกษาคาทอลิก สังฆมณฑลอุบลฯ และคุณธนาวรสิทธิ์ ธนิกวลัยรัตน์ สมาชิกสภาอภิบาลสังฆมณฑลอุบลราชธานี ที่ห้องประชุม อาสนวิหารแม่พระนิรมล อุบลฯ

ค่ายลูกเสือแม่ว่างวัลเลย์

เกมสโมสรอดมสานต์

พี่ป้อ

พระเยซูเจ้าทรงกระทำเครื่องหมายอัศจรรย์ครั้งแรกนี้ที่หมู่บ้านคานาแคว้นกาลิลี
ทรงเปลี่ยนน้ำให้เป็นเหล้าองุ่น (ยอห์น 2:1-2)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อายากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้รวม 10 แห่ง
ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A)

(B)

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นุ่นววย

สวัสดีค่ะเพื่อน ๆ เยาวชน ในเดือนสิงหาคมนี้ขอประชาสัมพันธ์ถึงค่ายผู้นำเยาวชนคาทอลิกระดับชาติ ครั้งที่ 34 ถ้าเพื่อนๆ สนใจขอให้รีบสมัครภายในต้นเดือนกันยายน ที่คุณพ่อจิตตาภิบาลหรือที่ผู้ประสานงานเยาวชนในสังกัดของน้องๆ หรือสอบถามที่สำนักงานแผนกเยาวชนฯ ติดต่อกับคุณนุ่นววย โทรศัพท์ 08-1812-1916

ค่ายผู้นำเยาวชนคาทอลิกระดับชาติ จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยเวียนไปจัดใน 10 สังฆมณฑล เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนในสังฆมณฑลเจ้าภาพเกิดความพร้อม ในการเป็นเจ้าภาพต้อนรับเพื่อนเยาวชนจากทั่วประเทศไทย

ปีนี้ค่ายผู้นำเยาวชนคาทอลิกระดับชาติ ครั้งที่ 34 จะจัดขึ้นที่รองอาสนวิหารนักบุญยอห์นบอสโก และโรงเรียนดรุณาราชบุรี ระหว่างวันพุธที่ 18 - วันอาทิตย์ที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 2017 ในหัวข้อ “รับใช้ด้วยใจยินดี” (Joy of the Servant of God) ภายใต้พระวาจา “พระเจ้าทรงสรรพานุภาพ ทรงกระทำกิจการยิ่งใหญ่สำหรับข้าพเจ้า พระนามของพระองค์ศักดิ์สิทธิ์” (ลก 1:49)

ทางเจ้าภาพปรารถนาที่จะท้าทายเยาวชนให้กล้าก้าวออกมาและพร้อมเปิดดวงใจให้พระเจ้าทรงนำทาง หันใจสู่รักที่ยิ่งใหญ่ ก้าวบนหนทางใหม่ ด้วยรัก รับใช้กันและกัน และกล้าเปลี่ยนแปลงชีวิต ร่วมมือในพันธกิจรักของพระเจ้า เช่นเดียวกับพระแม่มารีย์ ต้นแบบของผู้รับใช้ของพระเจ้า คือการ

รับใช้...ด้วยใจยินดี อีกทั้งให้เยาวชนได้หยั่งรากลึกลงในความเชื่อ มีใจร้อนรนกล้าออกไปประกาศข่าวดีใหม่ ดุจสายน้ำแห่งความชื่นชมยินดี ผ่านการรัก รับใช้ด้วยใจยินดี ดังสายน้ำแม่กลองซึ่งเป็นสายน้ำสำคัญแห่งการแพร่ธรรมของบรรดามิชชันนารีที่ไหลผ่านจังหวัดต่าง ๆ ของสังฆมณฑลราชบุรี

โดยใช้กระบวนการอบรมแบบผสมผสาน ระหว่างกิจกรรม “Group Dynamics” และการเดินทางตามรอยเท้าผู้แพร่ธรรมในเส้นทางประวัติศาสตร์ และการล่องเรือในสายน้ำแม่กลองซึ่งเป็นสายน้ำสำคัญแห่งการแพร่ธรรมของบรรดามิชชันนารีที่ไหลผ่านจังหวัดต่างๆ ของสังฆมณฑลราชบุรี เพื่อท้าทายเยาวชนให้กล้าเปลี่ยนแปลงชีวิต เช่นเดียวกับพระแม่มารีย์ และบรรดามิชชันนารี ที่มีใจร้อนรนกล้าออกไปประกาศข่าวดีใหม่ และพร้อมแบ่งปันความรักเมตตาของพระเจ้า ดุจสายน้ำแห่งความชื่นชมยินดี ผ่านการรัก รับใช้ด้วยใจยินดี ❖

พระเยซูเจ้าข้า ลูกวางใจในพระองค์

เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม ที่ผ่านมา ความกระหายอยากเรียนรู้พาผมออกเดินทางไกลอีกครั้ง ครั้งนี้ผมตัดสินใจกลับไปเข้าร่วมอบรม “การอำนวยเพลงวงขับร้องประสานเสียง” (Intensive Choral Conducting Course of the 29th International Kodály Seminar) ณ สถาบันดนตรีโคดาย (Kodály Institute of the Liszt Ferenc Academy of Music) เมืองเคชเคเมต (Kecskemét) ประเทศฮังการี โดยการอบรมครั้งนี้ผมได้รับคัดเลือกให้เป็น 1 ใน 2 นักเรียนทุนของสถาบัน (The Foundation for the Kodály Institute)

ผมเคยเข้าอบรมหลักสูตรนี้แล้วครั้งหนึ่งเมื่อช่วงเวลาเดียวกันในปี 2009 หรือเมื่อ 8 ปีที่แล้ว โดยปกติแล้วหลักสูตรอบรมการอำนวยเพลงวงขับร้องประสานเสียงนั้นมีอยู่ทั่วโลก เป็นพิเศษในประเทศแถบยุโรปและอเมริกา แต่การอบรมที่สถาบันโคดายนี้ มีสิ่งหนึ่งที่น่าสนใจจนทุกๆ ปีสามารถดึงดูดผู้คนกว่า 150 คน จาก 30 ประเทศทั่วโลก ให้เดินทางมาศึกษา ณ สถาบันแห่งนี้คือ Kodály Method หรือ “การสอนดนตรีตามแนวคิดของโคดาย” ที่เป็นหนึ่งในวิธีการสอนดนตรีที่มีชื่อเสียงที่สุดในโลก ดังนั้นการเข้าร่วมศึกษาที่สถาบันโคดายของผมครั้งนี้จึงได้ทั้งความรู้ด้านการอำนวยเพลงและความรู้ในเรื่องการสอนดนตรี นี่จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ทำให้ผมเดินทางกลับเข้ารับการอบรมอีกครั้งหนึ่ง

ผู้เข้าอบรมทุกคนจะถูกแบ่งออกตามหลักสูตรที่ตนเองสนใจซึ่งมีทั้งหมด 5 หลักสูตรคือ

1) Music Pedagogy (การสอนดนตรี) 2) Creative

Workshop - composition games (เกมและกิจกรรมสร้างสรรค์ในชั้นเรียนดนตรี) 3) Choral Conducting (การอำนวยเพลงขับร้องประสานเสียง) 4) Zenezen (piano course) (ปฏิบัติเปียโน) 5) Vocal Masterclass for singers, choral singers and voice pedagogues (อบรมขับร้องสำหรับนักร้องเดี่ยว นักร้องประสานเสียง และการสอนขับร้อง)

ในชั้นเรียนอำนวยเพลงที่ผมเลือกเรียนนั้นมีเพื่อนร่วมชั้นทั้งหมด 7 คนด้วยกัน แต่ละคนมาจากหลากหลายประเทศทั่วโลกเช่น บราซิล ฟินแลนด์ โปแลนด์ ไอร์แลนด์ อเมริกา และจีน การเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 2 สัปดาห์ วันแรกของผมผ่านไปอย่างไม่ยากนักเมื่อเทียบกับครั้งแรกของผมเมื่อ 8 ปีที่แล้ว ผมจำได้อย่างแม่นยำว่า ในชั้นเรียนวันแรกของผมเวลานั้น Prof. Péter Erdei (อาจารย์ผู้สอน) วิจารณ์ผมต่อหน้าเพื่อนในชั้นเรียนขณะที่ผมยืนอยู่บนเวทีว่า “สิ่ง(ที่เรากำลังพูดกันอยู่)นี้คือความรู้พื้นฐาน(ที่คุณควรรู้มาก่อน) แต่ชั้นเรียนนี้เป็นการอบรมระดับสูง ผมจะไม่พูดเรื่องความรู้พื้นฐานในชั้นเรียนนี้” ผมนึกขำตัวเองเมื่อมองย้อนกลับไปแล้วอะไรที่ทำให้ผมกล้าหาญขนาดที่สมัครเข้าอบรมร่วมกับเพื่อนที่มีฝีมือระดับสูงเหล่านั้น ครูผู้สอนก็ช่างเมตตาและให้ออกาสผมเสียจริง แต่ก็ไม่น่าเชื่อว่าวันสุดท้ายในชั้นเรียนเมื่อ 8 ปีที่แล้วของผมนั้นผ่านไปอย่างน่าอัศจรรย์ ผมได้รับการคัดเลือกจากอาจารย์ ให้เป็นหนึ่งในผู้อำนวยเพลงคอนเสิร์ตสุดท้ายของชั้นเรียนที่มีผู้ชมดูเต็มหอแสดงดนตรี

ดังนั้นการเข้ารับการอบรมครั้งนี้สำหรับผมจึงไม่หนักใจและตื่นเต้นเท่าครั้งที่ผ่านมา เพราะ

ลึกๆแล้วผมมั่นใจว่า ความรู้เรื่องการอำนวยเพลง วงประสานเสียงที่ผมเรียนมา บวกกับประสบการณ์การทำงานกับวงขับร้องประสานเสียงต่างๆ ตลอดระยะเวลากว่า 8 ปีน่าจะช่วยให้ผมเอาตัวรอดในการอบรมที่สถาบันโคดายครั้งนี้ได้ การอำนวยเพลงวันแรกของผมผ่านไปอย่างไม่ว่างนัก Péter วิเคราะห์เพียงเฉพาะท่าทางการอำนวยเพลงของผม ซึ่งผมเข้าใจได้เพราะคอนดักเตอร์ (ผู้อำนวยเพลง) แต่ละคนจะมีวิธีการที่จะสื่อสารกับนักร้องแตกต่างกัน

ตลอดสัปดาห์แรกในชั้นเรียน ผมได้รับคำวิจารณ์และคำชมสลับกันไป คำวิจารณ์ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่อง “ความเข้าใจในบทเพลง” ที่ผมเองเตรียมตัวมาไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับเพื่อนคนอื่นๆ ในชั้นเรียน ตัวอย่างเช่น เมื่อเริ่มเพลงใหม่ Péter ได้ถามนักเรียนทุกคนว่าเพลงนี้มีหมายความว่าอย่างไร และมีเนื้อเกี่ยวกับอะไรบ้าง เพื่อนหลายคนแปลคำร้องทุกคำที่เป็นภาษา Magyar หรือภาษาฮังการีออกมาเป็นภาษาอังกฤษเรียบร้อยทุกเพลง และพวกเขาสามารถร้องได้ทุกแนวเสียงที่มีอยู่ในโน้ต เรียกได้ว่า เขามีเสียงเพลงเหล่านั้นอยู่ในหัวเรียบร้อย ซึ่งแตกต่างกับผมมาก เพราะคืนก่อนเดินทางไปฮังการี ผมยังนั่งทำงานถึงเวลาสี่ทุ่มโดยที่ยังไม่ได้เริ่มจัดกระเป๋าละเลย

สัปดาห์ที่สองของการเรียนเป็นเวลาที้นักร้องจากวง The New Liszt Ferenc Chamber Choir of the Liszt Academy of Budapest จะมาร่วมงานกับเรา อธิบายให้เข้าใจได้ง่ายคือ ในสัปดาห์แรกเป็นสัปดาห์แห่งการเรียนรู้และการเตรียมตัวสำหรับเราที่เป็นคอนดักเตอร์ เตรียมตัวเพื่อที่จะทำงานกับนักร้องในสัปดาห์ที่สอง และแน่นอนเมื่อนักร้องมาถึง เรา นักเรียนที่เป็นคอนดักเตอร์ก็มีหน้าที่ฝึกซ้อมและแก้ไขเสียงที้นักร้องร้องออกมา โดยแก้ไขให้ถูกต้องจากสิ่งที่เราได้เรียนในชั้นเรียนสัปดาห์แรก

วง The New Liszt Ferenc Chamber

Choir นี่เป็นวงที่มีชื่อเสียงมากของประเทศฮังการี นักร้องเกินกว่าครึ่งวงสำเร็จการศึกษาจากสถาบันดนตรี Liszt Academy ซึ่งเป็นหนึ่งในสถาบันดนตรีที่มีอายุเก่าแก่และมีชื่อเสียงมากแห่งหนึ่งของยุโรป เสียงที้นักร้องเปล่งออกมานั้นไพเราะจนเราที่เป็นคอนดักเตอร์แทบจะไม่ต้องไปปรับแต่งแก้ไขอะไรเลย แต่คอนดักเตอร์ทุกคนก็ยังสามารถหาจุดที่จะสามารถฝึกซ้อมนักร้องให้ร้องไพเราะยิ่งขึ้นไปได้อีก

วันแรกของผมกับนักร้องบนเวทีนั้นสามารถใช้คำไทยที่เข้าใจง่ายมาอธิบายได้ว่า “ดูไม่จืด” แม้ว่าผมจะเตรียมตัวมาอย่างดีในวันหยุดตลอดวันเสาร์-อาทิตย์ในการซ้อมร้องแนวเสียงทุกแนว การแปลและทำความเข้าใจจากความหมายของคำร้องทุกคำ ผมสามารถจำเพลงที่ผมจะสอนนักร้องได้ทั้งเพลง แต่สิ่งที่เกิดขึ้นบนเวทีนั้น Péter ได้วิจารณ์อย่างตรงไปตรงมาว่า “ผมละเลยในหลายๆ เรื่อง เช่น เรื่องสีสันทันของเสียงร้อง (color) ผมไม่ได้ปรับนักร้องตามที่เรากำลังกัน ในชั้นเรียนของสัปดาห์แรก นักร้องร้องบางช่วงของเพลงไม่ถูกต้อง ลากจังหวะไม่ครบ ทำให้เสียงขาดหัวแต่ผมกลับไม่แก้ไข”

หลังจบวันแรกกับคำวิจารณ์ของ Péter ผมก็เข้าใจได้ทันทีว่าควรจะทำอย่างไรกับนักร้องในวันรุ่งขึ้น วันที่สองของผมและนักร้องจึงจบลงด้วยคำชมจาก Péter ว่า “Really get into the point” แปลได้สั้นๆว่า “ผมทำงานได้ตรงประเด็น” ช่วงเวลาที่เหลือของผมและนักร้องก่อนทีจะมีคอนเสิร์ตจึงดำเนินไปได้อย่างเรียบง่าย ดีร้ายสลับกันไป จนมาถึงวันที่ Péter จะประกาศรายชื่อคอนดักเตอร์ทีจะได้อำนวยเพลงในคอนเสิร์ตสุดท้ายของการเรียน (เหมือนดังเช่นผมเคยทำในการอบรมเมื่อ 8 ปีที่แล้ว)

แน่นอนครับ สิ่งนี้ค่อนข้างมีความหมายและสำคัญมากสำหรับชั้นเรียนอำนวยเพลง เพราะการ

ได้อ่านวยเพลงนักร้องในคอนเสิร์ตเปรียบเสมือนบทสรุปที่เราทำงานอย่างหนักตลอด 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ทุกคนอยากเป็นผู้ถูกเลือก Péter บอกกับพวกเราว่า ในบรรดานักเรียนทุกคน จะมีบางคนที่จะไม่ได้เลือกให้อ่านวยเพลงในคอนเสิร์ต ที่สุด Péter ก็ประกาศรายชื่อคอนดักเตอร์ทั้ง 5 คนจากทั้งหมด 7 คน ซึ่งรายชื่อผมเป็นชื่อที่ไม่ได้ถูกเลือก...

ทุกๆ เย็นหลังเลิกเรียนประมาณ 6 โมงเย็น ผมมักจะเดินไปร่วมมิสซาที่โบสถ์ที่ตั้งอยู่ไม่ไกลจากโรงเรียนมากนัก หลังมิสซาผมชอบไปสวดต่อหน้า “รูปพระเมตตา” ที่ติดอยู่อย่างสง่าบนเสาด้านขวาของโบสถ์ ผมมักจะไปขอบคุณพระสำหรับแต่ละวันที่กำลังจะจบลงและขอพระพรสำหรับวันต่อไป วันที่ประกาศผลคอนดักเตอร์ที่ได้รับเลือกทั้ง 5 คนก็เช่นเดียวกัน ผมเข้าไปคุกเข่าสวดต่อหน้ารูปพระเมตตา ผมเสียใจที่ไม่ได้เป็นผู้ถูกเลือก ในหัวของผมวันนั้นมีแต่คำถามว่า “เพราะอะไร” ผมมั่นใจว่า ทักษะที่ผมมี และสิ่งที่ผมได้ปฏิบัติในชั้นเรียนนั้นดีไม่แพ้เพื่อนคนอื่น

วันที่แปลกที่สุดสำหรับผม คือวันคอนเสิร์ตที่เพื่อนทั้ง 5 คนได้อ่านวยเพลงในคอนเสิร์ตและมีผมยืนร้องอยู่ในวงร่วมกับนักร้องคนอื่นๆ ผมจำภาพที่เพื่อนทั้ง 5 คนยืนรับเสียงปรบมือจากผู้ชมเต็มหอแสดงดนตรีหลังเสร็จสิ้นคอนเสิร์ตได้เป็นอย่างดี หลังจบคอนเสิร์ตผมก็ไปร่วมแสดงความยินดีกับเพื่อนๆ และนักร้องบางคน คำคั้นนั้นเพื่อนหลายคนเดินมาหาผมและพูดแสดงความเสียใจที่ผมไม่ได้ถูกเลือกให้อ่านวยเพลงในคอนเสิร์ต สมาชิกนักร้องเสียงโซปราโนคนหนึ่งถามผมก่อนขึ้นแสดงคอนเสิร์ตว่า “คุณจะไม่อ่านวยเพลงในคอนเสิร์ตครั้งนี้จริงๆ เหรอ ฉันเสียใจด้วย ฉันคิดว่าที่ผ่านมาคุณทำได้เยี่ยมมาก” เพื่อนคนหนึ่งของผมชื่อ Magdalena ชาวโปแลนด์ พูดกับผมว่า “ฉันเสียใจ ฉันขอบคุณสำหรับการอ่านวย

เพลงของคุณในชั้นเรียนมาก” และยังมีนักร้องและเพื่อนบางคนก็พูดกับผมในทำนองเดียวกัน

ผมได้มีโอกาสคุยกับ Péter เพื่อขอบคุณและไม่ลืมที่จะถามเขาว่า “ตลอดการเรียนที่ผ่านมาผมมีอะไรที่ควรปรับปรุงแก้ไขบ้าง” ผมตัดสินใจที่จะไม่ถามเขาว่า “เพราะอะไร ทำไมผมถึงไม่ถูกเลือก” ในทางกลับกัน ผมอยากรู้มากกว่าว่า “ผมมีเรื่องอะไรที่ควรแก้ไขและฝึกฝนเพิ่มเติม” Péter ตอบด้วยแววตาที่จริงใจว่า “(เขา) ดีใจที่ได้ร่วมงานกับผมอีก ทำทางการอ่านวยเพลงของผมนั้นดี ผมมีไอดีที่ดีในการสอนนักร้อง และมีเสียงร้องที่ไพเราะ สิ่งที่ผมควรจะทำก็คือ ร้องเป็นตัวอย่างให้นักร้อฟฟัง และนำไอดีที่อยู่ในหัวผม ถ่ายทอดออกมาให้นักร้อฟมากกว่านี้ และ (เขา) ดีใจด้วยที่ผมได้รับทุนของสถาบันโคตายในการอบรมครั้งนี้” ก่อนกลับผมได้มอบของที่ระลึกที่นำมาจากประเทศไทยให้กับ Péter และเดินจากมา

ถึงตรงนี้ผู้อ่านคงกำลังคิดว่าเรื่องราวอันเข้มข้นดูเหมือนจะจบลงตรงนี้ใช่ไหมครับ ยิ่งครับ ที่ผ่านมาเป็นเพียงแค่ครึ่งทางของเรื่องราวที่ผมอยากจะแบ่งปันให้ผู้อ่านฟัง เพราะจุดหมายปลายทางของการเดินทางไกลครั้งนี้ของผมไม่ได้อยู่ที่การเข้ารับการอบรมที่สถาบันดนตรีโคตายเพียงอย่างเดียว แต่จุดมุ่งหมายที่สำคัญนั้นอยู่ที่การได้มีโอกาสไปเคารพ “รูปพระเมตตา” ที่เมืองคราคูฟ (Krakow) ประเทศโปแลนด์ และผู้อ่านคงกำลังคิดต่อว่า แล้วเรื่องราวการเรียนและเรื่องราวการเดินทางไปเมืองคราคูฟนั้นสัมพันธ์กันอย่างไร ผมขออนุญาตเล่าให้ฟังในฉบับหน้า เรามาติดตามกันครับว่า “พระเมตตาของพระเยซู” นั้นช่างอ่อนโยน และแผนการของพระองค์ช่างแยบยลและน่าอัศจรรย์เพียงไร... ๕

21 ปีแห่งพระพร

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ตามที่ลูกได้กราบทูล
พระองค์ในบทสวดของฉัน “บทที่ 350” ไว้ว่า
ในแต่ละปีมีวันที่มีความหมายแก่คนเราที่ควรจดจำ
และสำหรับลูกแล้ว วันที่ 2 มิถุนายน เป็นวันสำคัญยิ่ง
สำหรับชีวิตของลูก เพราะเป็นวันที่ลูกรับศีลล้างบาป
เป็นลูกของพระองค์อย่างสมบูรณ์ เท่ากับเป็นการ
เกิดใหม่เลยก็ว่าได้ จากวันที่ 2 มิถุนายน 1996 ถึง
วันนี้ (วันที่) 2 มิถุนายน 2017 นับเป็นเวลา 21 ปีเต็ม

ลูกเป็นผู้ใหญ่เต็มตัวในการเป็นลูกของ
พระองค์คนหนึ่งแล้วพระเจ้าข้า

ลูกหยิบปากกาขึ้นมา ในทุกๆ ปีที่ลูกสำนึก
ถึงพระพรที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ลูกในการรับลูก
เป็นลูกของพระองค์คนหนึ่ง ลูกจะเขียนถึงสิ่งที่ลูกได้
เรียนรู้และพระพรต่างๆ ปีนี้ในฐานะเป็นผู้ใหญ่เต็มตัว
แล้ว ลูกจะเขียนอย่างไรดีหนอ?

ลูกมองเห็นตัวเองเป็นเด็กตัวเล็กๆ คนหนึ่ง
ที่พายเรือออกไปที่ลึกลับ บางครั้งลมฟ้าอากาศก็ดีสดใส
แต่บางครั้งลมฟ้าอากาศก็แปรปรวน มีคลื่นลมพายุ
พัดมา จนบางครั้งเรือก็โคลงเคลง แต่ไม่ว่า
สภาพแวดล้อมจะเป็นอย่างไร เด็กน้อยคนนี้ก็ยังคงมี
ความมั่นใจ ไม่หวั่นเกรงต่อสภาพลมฟ้าอากาศ เพราะ
เรือลำน้อยของเขามีสมออันหนักหนา ยึดเรือของเธอ
ไว้อย่างมั่นคงนั่นเอง

ใช่แล้ว นี่คือการที่ลูกเห็นตัวเองในวัย 21 ปี
แห่งการเป็นคริสตชน เป็นลูกของพระองค์คนหนึ่ง

ชีวิตของลูกทุกวันนี้มีพระองค์เป็นศูนย์กลาง
เป็นผู้ทรงชี้และนำทาง และเชื่อว่าการเป็นคริสตชนที่ดี
แล้ว ชีวิตจะปลอดภัยทุกอย่าง ความเป็นจริงหา
เป็นเช่นนั้นไม่ แต่การเป็นคริสตชนที่มีพระองค์เป็น
ที่ยึดเหนี่ยวอย่างเหนียวแน่น ยามลมพัดแรงหรือ

ฝนตกฟ้าร้อง เขามีสมออันมหัศจรรย์ติดเป็นหลักให้กับ เรือน้อยลำนี้ อย่างมากก็แค่เปียกปอน แต่เดี๋ยวพายุ ก็พัดผ่านไป และเขาทราบว่าเรือของเขาจะไม่จม หรืออัปปาง แล้วเขาก็เล่นเรือต่อไปได้ เมื่อลมฝน สงบลง

สมอชีวิตมหัศจรรย์นี้หาได้จากที่ไหน? และทำ อย่างไรจึงจะได้มา?

ลูกเองค้นพบสมอชีวิตโดยการใช้เวลา 24 ปี เต็ม (ตั้งแต่ 3 ปีก่อนการเป็นลูกของพระองค์คนหนึ่ง) ในการค้นหาหลักที่ยึดมั่นของชีวิตและในที่สุด ลูกก็ ค้นพบขุมทรัพย์อันมีค่าที่สุดสำหรับมนุษยชาติ นั่น คือ การค้นพบว่า ที่แท้พระองค์มิได้สถิตบนสวรรค์ อันไกลโพ้นโน่นเลย แต่ทรงประทับอยู่ในใจของ พวกเรามนุษย์ทุกคนต่างหาก แล้วลูกค้นพบพระองค์ ได้อย่างไรล่ะ? ได้โดยการเพียรพยายามศึกษา พระวาจาของพระองค์ในพระคัมภีร์นั่นเอง

เมื่อเราค้นพบพระเจ้าในใจของเราแล้ว และยินดีให้พระองค์ทรงนำชีวิตของเรา สิ่งที่เกิดขึ้น คือ เราจะเห็นพระปรีชาญาณของพระองค์ ในเวลา เดียวกัน เราก็จะเห็นความไร้สาระของการดำรง ชีวิตของมนุษย์ และเมื่อไรที่เราเห็นความไร้สาระ ของตนเอง เมื่อนั้นเราก็จะเริ่มมีจิตวิญญาณที่ เข้มแข็ง เปรียบประดุจกับร่างกายที่แข็งแรงปราศจาก ไข่มันทที่ไม่ดีหรือโรคภัยที่รุมเร้า และพร้อมที่จะ เดินทางไปที่ใดก็ได้ตามน้ำพระทัยของพระองค์ และแม้จะต้องพายเรือออกไปที่ลึกก็จะไม่กลัวลมพายุ ดังกล่าว

ทุกวันนี้ ลูกคิดอยู่เสมอว่า ทำอย่างไรหนอ เพื่อนมนุษย์คนอื่นจึงจะค้นพบพระเจ้าและยอมให้ พระเจ้าเป็นผู้ทรงนำชีวิตของพวกเขาเช่นเดียวกับ

ลูก ลูกจึงยอมเป็นพยานแบ่งปันประสบการณ์แห่ง ความเชื่อ โดยใช้เรื่องราวที่เกิดขึ้นกับลูกเป็นสะพาน เชื่อมให้คนมารู้จักพระองค์ หรือผู้ที่เป็นคริสตชน แล้วให้มีความเชื่อในพระองค์มากขึ้น ไม่ว่ากลุ่ม ที่เชิญลูกไปพูดแบ่งปันนั้นจะเป็นกลุ่มเล็กๆ ใน สถานที่ใดในประเทศ หรือเป็นองค์กรใหญ่ระดับโลก ก็ตาม

ในการดำเนินชีวิตต่อไป (จะอีกกี่ปีก็แล้วแต่ น้ำพระทัยของพระองค์) ลูกขอปวารณาตนเองให้เป็น เด็กน้อยที่พร้อมที่จะรับใช้พระองค์ตามน้ำพระทัย จนกว่าชีวิตจะหาไม่ และกราบทูลขอพระองค์ได้โปรด เป็นสมอชีวิตอันมหัศจรรย์ ให้ลูกจนกว่าวันที่ลูกจะไปรับ ใช้พระองค์บนสรวงสวรรค์เทอญ

“พระวาจาของพระเจ้า กำลังแสดงพลังอยู่ใน ท่านที่มีความเชื่อ” (1 เธสะโลนิกา 2:13)

“พระวาจาของพระเจ้าเป็นพระวาจาที่มีชีวิต และบังเกิดผล คมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แทะทะลุ เข้าไปถึงจุดที่วิญญาณและจิตใจแยกจากกัน ถึง เส้นเอ็นและไขกระดูก วินิจฉัยความรู้สึกนึกคิดภาพ ในใจได้” (ฮีบรู 4:12)

“ท่านใดขาดปรีชาญาณ จงขอปรีชาญาณ นั้นจากพระเจ้าเถิด พระองค์ประทานให้ทุกคนด้วย พระทัยกว้าง โดยไม่ทรงตำหนิเลย แล้วเขาจะได้ รับปรีชาญาณตามที่ขอ แต่เขาต้องขอด้วยความเชื่อ โดยไม่สงสัย เพราะผู้ที่สงสัยนั้นเปรียบเสมือนคลื่น ในทะเลที่ถูกลมพัดซัดไปมา คนเช่นนี้จะไม่ได้รับอะไร จากองค์พระผู้เป็นเจ้า เขาเป็นคนจิตใจโลเลไม่มั่นคง ในกิจการทั้งหลายของเขา” (ยากอบ 1:5-8)

อาแมน

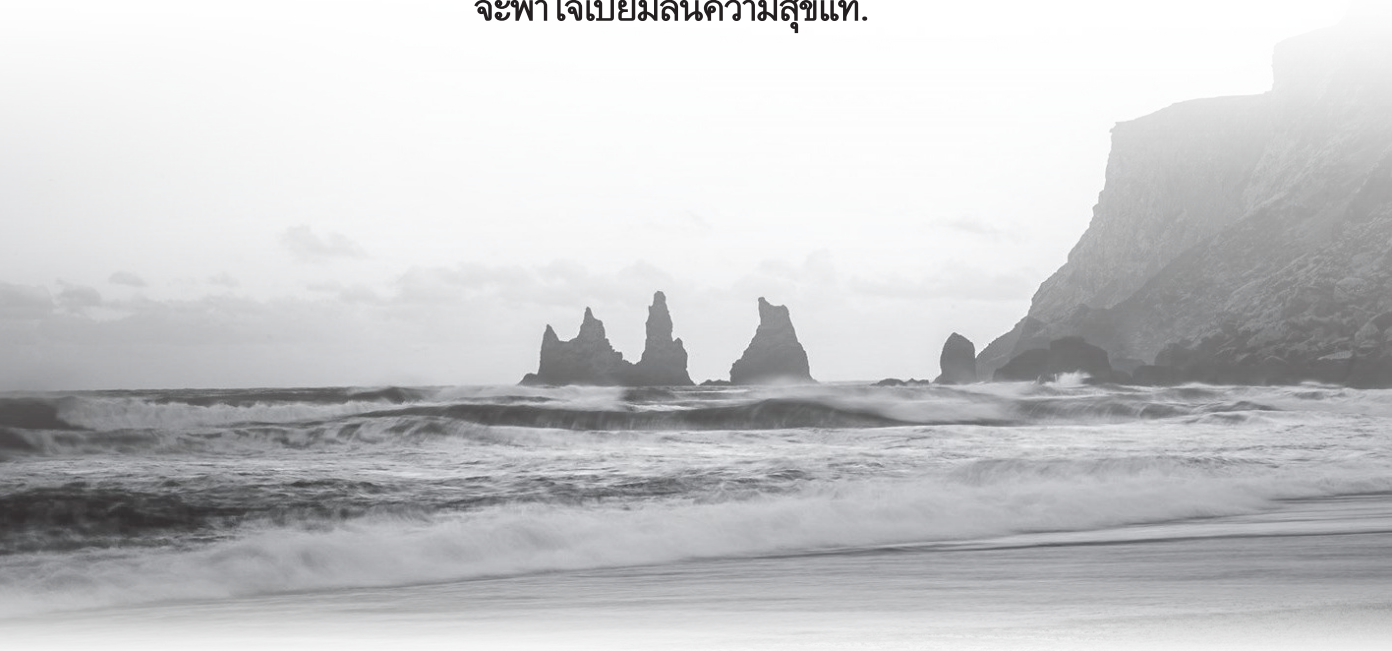
ลูกของพระองค์คนหนึ่ง

กำลังใจแก่เพื่อน ผู้ทำงานปิดทองหลังพระ

หากเป็นเช่นเม็ดทราย
ที่พล้นหายไปกับฟองคลื่น
เป็นขอบฟ้ายามค่ำคืน
แม้ใครอื่นมีอาจเห็นไม่เป็นไร

หากเป็นเช่นฝุ่นดิน
เหมือนจะสิ้นคุณค่าหาได้ไม่
เหตุว่าพระพอพระทัย
ผู้มีใจสุภาพถ่อมตน

หากเป็นเช่นสะพาน
ให้เขาข้ามผ่านอยู่ทุกหน
พระพรแห่งความเพียรทน
จะพาใจเปี่ยมล้นความสุขแท้.

PAPER SHREDDERS

เครื่องทำลายเอกสาร

ส่วนหัวกดได้
สะดวกในการ
เทกระดาษทิ้ง

ทำลายซีดี
และเครดิตการ์ดได้

มีช่องทำลายซีดี
และเครดิตการ์ด
แยกต่างหาก
ง่ายต่อการแยกขยะ

21015

22092

22084

มีล้อเลื่อน
เคลื่อนย้ายสะดวก

“มีระบบเครื่องฟอกอากาศ”

41304

CleanTEC®

กรองฝุ่น
ได้มากถึง
98%

บริษัท นานตีอินเตอร์เทรด จำกัด
NANDEE INTER-TRADE CO., LTD.

TEL : 0-2675-8230-44 ต่อ 141-146 FAX : 0-2675-8230

E-mail : stationery@nandee.co.th www.nandeestationery.com

f nandee stationery nd_stationery @nandee

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakhom Aphur Muang, Kanchanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th